

ກະຊວງ ສຳນັກງານ ສຳຫລັບ
ປະຊາກອນ ແລະ
ເງິນສົດ: ສະຖານະ ແລະ ຂໍ້ຍຸ້ງຍາກ
ໃນ ລາວ ປັດຈຸບັນ

ໂຕ: ນາງ ດອກ ດຳລົງ

ສະຖານະ ແລະ ຂໍ້ຍຸ້ງຍາກ
ໃນ ສະຖານະ ສຳນັກງານ
ສຳຫລັບ ປະຊາກອນ ແລະ
ເງິນສົດ

2011

ການຟອກເງິນ: ສຶກສາບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ
ຢູ່ ສປປ ລາວ
**Money Laundering: Study Problem and Challenge
In Lao PDR**

ໂດຍ: ນາງ ບົວຄຳ ປະດັບດີ

ວິທະຍານິພົນລະດັບປະລິນຍາໂທ
ຫຼັກສູດປະລິນຍາໂທນິຕິສາດ
ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ

2011

ການຟອກເງິນ: ສຶກສາບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ
ຢູ່ ສປປ ລາວ
**Money Laundering: Study Problem and Challenge
In Lao PDR**

ວິທະຍານິພົນນີ້ດຳເນີນຕາມຫຼັກສູດການສຶກສາປະລິນຍາໂທນິຕິສາດ
ຄະນະນິຕິສາດ ແລະ ລັດຖະສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ,
ໄດ້ຜ່ານການປ້ອງກັນຄັ້ງວັນທີ 23 ສິງຫາ 2011

ໂດຍ: ນາງ ບົວຄຳ ປະດັບດີ
Ms. Bouakham PADAPDY
ລະຫັດນັກສຶກສາ: MNQ 0183/08

ວິທະຍານິພົນນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຕາມຫຼັກສູດການສຶກສາປະລິນຍາໂທນິຕິສາດ
ຄະນະນິຕິສາດ ແລະ ລັດຖະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ

2011

ວິທະຍານິພົນນີ້ຮັບຮອງໂດຍ:

ທ່ານ ສຈ. ເກດ ກຽດຕິສັກ, ອາຈານທີ່ປຶກສາ:.....

ທ່ານ ຮສ.ປອ. ທອງສະໄຫວ ບຸບຜາ,ຊ່ວຍ.....

ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນບົດ:

1. ທ່ານ ຮສ. ວຽງວິໄລ ທ່ຽງຈັນໄຊ ປະທານ.....

2. ທ່ານ ຮສ. ບຸນທ່ຽງ ພິມມະຈັນ ຮອງປະທານ.....

3. ທ່ານ ສຈ.ປອ.ຮຸ່ຍ ພິນເສນາ ກຳມະການ.....

4. ທ່ານ ປອ. ຈອມຄຳ ບຸບຜາລິວັນ ກຳມະການ.....

5. ທ່ານ ປທ. ວິໄຊ ສີຫາປັນຍາ ກຳມະການ.....

ຄະນະບໍດີ

ວັນທີ 01 ກັນຍາ 2011.....

.....
ຮສ. ວຽງວິໄລ ທ່ຽງຈັນໄຊ

ຄຳສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ຜົນສຳເລັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍານິພົນປະລິນຍາໂທເຫຼັ້ມນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນຄື: ກ່ອນອື່ນຂ້າພະເຈົ້າຂໍແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງສູງມາຍັງທ່ານຄະນະບໍດີ ຄະນະນິຕິສາດ ແລະ ລັດຖະສາດ ມະຫາວິທະໄລແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ພ້ອມທັງໃຫ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳດ້ວຍດີຕະຫຼອດມາ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການສຶກສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຄັ້ງນີ້ສຳເລັດຜົນດ້ວຍດີ. ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງອາຈານທີ່ປຶກສາ ອາຈານ ສຈ ເກຢຸນ ຍົດໄຊວິບູນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການແນະນຳ ແລະ ຂໍ້ມູນຈຳນວນໜຶ່ງໃນເບື້ອງຕົ້ນປັດຈຸບັນທ່ານ ໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວດ້ວຍໂລກຫົວໃຈ.

ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງທ່ານ ສາດສະດາຈານ ເກດ ກຽດຕິສັກ ແລະ ທ່ານ ຮສ.ດຣ. ທອງສະໄຫວ ບຸບຜາ ອາຈານທີ່ປຶກສາ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຊ່ວຍຊານທຸກທ່ານ ທີ່ໄດ້ປະກອບຂໍ້ຄິດເຫັນ ເພື່ອຊີ້ແນະໃນການປັບປຸງດິວິທະຍານິພົນໃຫ້ມີຄວາມສົມບູນຫຼາຍຂຶ້ນ, ສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງພະນັກງານຄູອາຈານພະແນກຫຼັງປະລິນຍາຕີ ຄະນະນິຕິສາດ-ລັດຖະສາດ ມະຫາວິທະຍາແຫ່ງຊາດ ທຸກທ່ານທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໃກ້ສິດ ແລະ ອຸ້ມຊູຍູ້ໝູນທຸກຢ່າງຕະຫຼອດມາ.

ຂໍຂອບໃຈມາຍັງຄະນະກຳມະນາຄວບຄຸມຢາເສບຕິດ ກະຊວງປ້ອງກັນສະຫງົບໜ່ວຍງານຕ້ານການຟອກເງິນທະນາຄານກາງ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ, ຫ້ອງການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການເກັບຂໍ້ມູນຄັ້ງນີ້ ເປັນຢ່າງດີ. ຂອບໃຈເພື່ອນນັກສຶກສາຮ່ວມລຸ້ນທຸກຄົນທີ່ຄອຍຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈດ້ວຍດີຕະຫຼອດມາ.

ທ້າຍສຸດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນອັນລື້ນເຫຼືອມາຍັງພໍ່ແມ່, ອ້າຍ, ເອື້ອຍ ແລະ ຍາດຕິພົນ້ອງທຸກຄົນທີ່ໄດ້ທຸມເທທາງດ້ານເວລາ, ເຫືອແຮງ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ເງິນຄຳ ແລະ ໄດ້ແບກທາບພາລະກິດອັນໜັກໜ່ວງຂອງຄອບຄົວ ພ້ອມຍັງຄອຍເປັນກຳລັງໃຈໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍດີມາຕະຫຼອດໃນນະໂອກາດນີ້ດ້ວຍ.

ຂໍຂອບໃຈຢ່າງສູງມານະໂອກາດນີ້ດ້ວຍ
ບົວຄຳ ປະດັບດີ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການສຶກສາວິທະຍານິພົນປະລິນຍາໂທນິຕິສາດ ໃນທົ່ວຂໍ້ ສຶກສາບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຂອງການຟອກເງິນ ໃນ ສປປ ລາວ ມີຈຸດປະສົງຊອກຮູ້ທິດສະດີ ແລະ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ; ເພື່ອຊອກຫາສາເຫດ, ວິທີ, ຮູບແບບ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນ ແລະ ຊອກຮູ້ວິທີການສະກັດກັ້ນ, ຕ້ານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ. ໂດຍນຳໃຊ້ການສຶກສາແບບປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ໂດຍມີຂະໜາດຕົວຢ່າງໃນການຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 270 ຄົນ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບປະລິມານທີ່ໄດ້ຈາກແບບສອບຖາມ ແມ່ນການຊອກຫາຈຳນວນ ແລະ ສ່ວນຮ້ອຍ, ສ່ວນຄຸນນະພາບ ແມ່ນການສັງລວມເປັນໝວດຄຳເຫັນ.

ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຫຼາຍສະບັບ ເຊັ່ນ ກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຟອກເງິນ ເປັນຕົ້ນ. ວິທີການຟອກເງິນ ມີຫຼາຍວິທີ ເຊັ່ນ ການຝາກເງິນ, ການໂອນເງິນ, ການຊື້ແຊກເງິນສົດ, ການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ, ການໃຊ້ບັດເຄຣດິດ. ຮູບແບບການຟອກເງິນ ປະກອບດ້ວຍ: ການນຳເງິນສົດ ຕິດຕົວອອກນອກປະເທດ, ການສົ່ງເງິນສົດ ຫຼື ໂອນເງິນສົດອອກນອກປະເທດ ການນຳເງິນໄປຝາກກັບສະຖານບັນການເງິນ, ການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການບັງໜ້າ, ການຟອກເງິນໂດຍລະບົບໂພຍກ້ວນ ແລະ ການໃຊ້ໃບເກັບເງິນ. ສ່ວນຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການບໍລິຫານປະເທດ, ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດ, ຜົນກະທົບຕໍ່ການເມືອງ, ຜົນກະທົບດ້ານການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ.

ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນນັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພາກສ່ວນທະນາຄານຕ້ອງຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເງິນ ທີ່ນຳມາຝາກ ຫຼື ໂອນອອກນອກປະເທດ ລວມເຖິງການໃຫ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຈຳນວນເງິນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອເຮັດບັດເຄຣດິດ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ກໍຕ້ອງກວດກາການນຳເງິນສົດຕິດຕົວອອກນອກປະເທດ ແລະ ເຂັ້ມງວດຕໍ່ການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາທີ່ເກີດຈາກການຟອກເງິນ.

ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ໃນ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງສະເໜີວ່າ ຄວນມີກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ໂດຍບັນຍັດທຸກການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ; ໃນມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍອາຍາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2005 ຕ້ອງເພີ່ມຄຳວ່າ ການນຳເຂົ້າເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເຂົ້າໃນເນື້ອໃນອີກດ້ວຍ; ເພີ່ມມາດຕະການລົງໂທດທາງອາຍາຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດໃນສະຖານຟອກ

ເງິນ ຫຼື ການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂການກະທຳຜິດ; ນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງກົດໝາຍທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບກວ່າເດີມ; ພາກສ່ວນສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານ ຕ້ອງເຂັ້ມງວດດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ໄປ ຫຼື ທີ່ມາຂອງເງິນຢ່າງຊັດເຈນ; ຄວນມີການຕິດຕາມ, ກວດສອບ, ຍຶດຊັບ ເຂົ້າໃນຂະບວນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ; ການຕ້ານ ແລະ ແກ້ໄຂການຟອກເງິນ ຕ້ອງມີການປະສານສົມທົບຢ່າງໃກ້ຊິດລະຫວ່າງທະນາຄານ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ; ມີການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ພະນັກງານທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈຳແນກທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ.

Abstract

Master of law thesis on Issues and Challenges of Money Laundering in Lao PDR has the objective to examine the theory and regulations on money laundering, to study the cause, method and form of money laundering and to investigate the impacts of money laundering including to find the method of prevent, anti and solve the money laundering. This thesis use qualitative and quantitative methods which has 270 sample sizes. Quantitative data from questionnaire was analyzed by calculation into amount and percent, while the qualitative data was grouped of comments.

The results of the study found that there are many regulations in Laos concerning to money laundering such as law on penal and decree on anti of money laundering. Method of money laundering includes deposit of money, withdraw of money, buying cash check, loaning money from the bank and using of credit card. Form of money laundering includes carry cash money out of Lao PDR, sending or transferring money into other countries, deposit of money in a bank, establishing a company or another activity and using of cashier. There are many impacts from the money laundering such as impact to the nation administration; economics impact political impact, law enforcement impact, money institution impact and impact to the people.

Anti and prevention of money laundering requires the bank organization should know the origin of money that will deposit or transfer out of the country including loaning and amount of money that use to open the credit card. At the same time, it should inspect any person who will carry cash money out of country and control the establishing of company in order to reduce the issues that occur from money laundering.

In order to anti and prevention of money laundering in Lao PDR, it is proposed that the government of Lao should adopt the law on anti and prevention of money laundering by providing all offenses in related to money laundering, article 64 of criminal law amended 2005 version should add the word illegal of importing money or things, increasing penalty measure against offender in money laundering in order to prevent the and solve the money laundering, using current available legal measure to more effectiveness; bank or money institution should more strictly on the origin or the way of money forwarding; it should inspection, audit or seize the property into criminal procedure, to combat and solve the money laundering should active cooperation among the bank, government audit authority, public prosecutor office and court, it should train the bank or money institution staff in order to identify the maltreatment in relation to money laundering.

ສາລະບານ

ຄໍາສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ	i
ບົດຄັດຫຍໍ້ພາສາລາວ	ii
ບົດຄັດຫຍໍ້ພາສາອັງກິດ	iv
ສາລະບານ	v
ພາກທີ I ບົດນໍາ	1
1. ຖະແຫຼງບັນຫາ ແລະ ຄວາມເປັນມາຂອງບັນຫາ	1
1.1. ຖະແຫຼງບັນຫາ	1
1.2. ຄວາມເປັນມາຂອງບັນຫາ	2
2. ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນຫາ	3
3. ຈຸດປະສົງການສຶກສາ	4
4. ຄໍາຖາມຄົ້ນຄວ້າການສຶກສາ	4
5. ສົມມຸດຕິຖານ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ	4
6. ຜົນຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບ	4
ພາກທີ II ທົບທວນເອກະສານ ແລະ ບົດຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວຂ້ອງ	5
1. ທົບທວນທິດສະດີກ່ຽວຂ້ອງ	5
1.1 ແນວທາງຂອງພັກຕໍ່ການຕ້ານອາຊະຍາກຳ	5
1.2 ທິດສະດີການຟອກເງິນ	9
1.3 ທິດສະດີການຄວບຄຸມອາຊະຍາກຳ	15
1.4 ທິດສະດີກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດໃນສະຖານການຟອກເງິນ	15
1.5 ການຟອກເງິນຕາມນິຕິກຳຂອງ ສປປ ລາວ	17
1.6 ການກະທຳຜິດທາງອາຍາໃນສະຖານການຟອກເງິນ	21
2. ການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	26
3. ຂອບເຂດຂອງການສຶກສາ	27
3.1 ປະຊາກອນຕົວຢ່າງ ຫຼື ຕົວຜັນແປ	27
3.2 ຕົວຜັນແປຕົ້ນ	27
3.3 ຕົວຜັນແປຕາມ	28
4. ນິຍາມຄໍາສັບເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ	29
ພາກທີ III ວິທີ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການດຳເນີນການສຶກສາ	30

1. ຮູບແບບການສຶກສາ	30
2. ສະຖານທີ່ການສຶກສາ	30
3. ໄລຍະເວລາທີ່ດຳເນີນການສຶກສາ	30
4. ວິທີເກັບກຳຂໍ້ມູນ	30
5. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ	31
6. ວິທີວິເຄາະຂໍ້ມູນ	32
ພາກທີ IV ຜົນການສຶກສາ	33
1. ຜົນການສຶກສາ	33
1.1 ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ	33
1.2 ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນຂອງປະຊາກອນ	35
1.3 ອາຊະຍາກຳ ແລະ ການຟອກເງິນ	36
1.4 ຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນ	37
1.5 ວິທີການຟອກເງິນ	43
1.6 ຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນ	46
1.7 ການສະກັດກັ້ນ, ການຕ້ານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ	52
2. ຜົນການປຸງບາງ	55
ພາກທີ V ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ	61
1. ສະຫຼຸບ	61
2. ຂໍ້ສະເໜີ	62
ເອກະສານອ້າງອີງ	
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ	
ປະຫວັດຫຍໍ້ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ	

ພາກທີ I

ພາກສະເໜີ

1. ຖະແຫຼງບັນຫາ ແລະ ຄວາມເປັນມາຂອງບັນຫາ

1.1 ຖະແຫຼງບັນຫາ

ປັດຈຸບັນສັງຄົມມີການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນຫຼາຍດ້ານ ເປັນຕົ້ນ ດ້ານເສດຖະກິດ ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ການຂະຫຍາຍຕົວດັ່ງກ່າວມີການຍິ່ງມີການຂະຫຍາຍຕົວ ພຽງໃດ ການກະທຳໃນສັງຄົມ ກໍຍິ່ງມີການພັດທະນາເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ຊຶ່ງອາຊະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍລ້ວນແລ້ວ ແຕ່ມັງຫາຜົນປະໂຫຍດອັນມະຫາສານ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍຂອງຕົນເຊິ່ງສ້າງຄວາມເປັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນສັງຄົມ.

ການຟອກເງິນ ແມ່ນອາຊະຍາກຳປະເພດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນມາໃໝ່ທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໄດ້ກຳນົດເຂົ້າເປັນອາຊະຍະກຳໜຶ່ງໃນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານຊະຍະກຳຂ້າມຊາດທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ, ສປປ ລາວ ເຮົາກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີໃນສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວໃນປີ 2000. ອາຊະຍະກຳນີ້ ແມ່ນສູນລວມຂອງບັນດາການກະທຳຜິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດດິນແດນຂອງປະເທດໜຶ່ງໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ ແລະ ແຜ່ລາມໄປຍັງປະເທດໜຶ່ງ. ສຳລັບຢູ່ ສປປ ລາວ ອາຊະຍະກຳກ່ຽວກັບການຟອກເງິນນີ້ ກໍເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ ຊຶ່ງປັດຈຸບັນກໍໄດ້ມີດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຟອກເງິນ 55/ນຍ, ລົງວັນທີ 27 ມີນາ 2006 ໄດ້ກຳນົດຄວາມຜິດໃນສະຖານການຟອກເງິນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນມາຈາກການກະທຳຜິດ ໂດຍກຳນົດໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ.

ການຟອກເງິນ ແມ່ນການທີ່ຜູ້ກະທຳຜິດໄດ້ເງິນມາແລ້ວ ຈະນຳເອົາໄປຊື້ທີ່ດິນ, ປຸກເຮືອນ, ຊື້ພາຫະນະຮັບໃຊ້, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ອື່ນໆ, ມາເຖິງປັດຈຸບັນການຟອກເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ ດັ່ງກ່າວນັ້ນນັບມື້ນັບເກີດຂຶ້ນຫຼາຍທັງຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນການກະທຳຜິດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ສັງຄົມ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄະດີຢາເສບຕິດຕາມຕົວເລກຄຳຕັດສິນແຕ່ປີ 2006-2010 ມີ 341 ເລື່ອງ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ສຳລັບຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີເຖິງ 283 ເລື່ອງ, ການສໍ້ໂກງຊັບຂອງພົນລະເມືອງ 161 ເລື່ອງ, ການຍ້າຍອກຊັບຂອງພົນລະເມືອງ 58 ເລື່ອງ, ການຍ້າຍອກຊັບຂອງລັດ 13 ເລື່ອງ, ການຊື້-ຂາຍຊັບຂອງພົນລະເມືອງຢ່າງຜິດກົດໝາຍ 72 ເລື່ອງ, ການນຳໃຊ້ແຊັກປອມ 20 ເລື່ອງ, ການລະເມີດລະບຽບພາສີອາກອນ 7 ເລື່ອງ, ການຊື້-ຂາຍອາວຸດເສິກ 14 ເລື່ອງ, ການນຳໃຊ້ແຊັກບໍ່ຖືກຕ້ອງ 11 ເລື່ອງ, ການຄ້າໂສເພນີ 1 ເລື່ອງ, ການຫຼິ້ນການ

ພະນັນຕ້ອງທ້າມ 3 ເລື່ອງ, ການສວຍໃຊ້ອຳນາດ 11 ເລື່ອງ, ການຂາຍສິນຄ້າຕ້ອງທ້າມ 3 ເລື່ອງ ແລະ ການສໍ້ໂກງຊັບຂອງລັດ 1 ເລື່ອງ¹ ຊຶ່ງຜູ້ກະທຳຜິດຈາກບັນດາການກະທຳ ເຫຼົ່ານັ້ນສ່ວນຫຼາຍຈະນຳເງິນທີ່ໄດ້ໄປຟອກດ້ວຍວິທີການ ແລະ ຮູບແບບຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ເປັນ ເງິນ ຫຼື ຊັບທີ່ຖືກກົດໝາຍ.

1.2 ຄວາມເປັນມາຂອງບັນຫາ

ການສຶກສາບັນຫາການຟອງເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການກະທຳຜິດ ໂດຍສະເພາະການຄ້າຂາຍ ຢາເສບຕິດ, ຄ້າອາວຸດ, ຄ້າໂສເພນີ, ຄ້າມະນຸດ, ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ....ໃນ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ ທັນປະກົດເທັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບລະອຽດກ່ຽວກັບສາເຫດ, ຂັ້ນຕອນ, ຮູບ ແບບ, ວິທີການ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອງເງິນ ລວມເຖິງບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການແກ້ໄຂຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພາະວ່າຄວາມຜິດຈາກການຟອງເງິນ ແຕະຕ້ອງເຖິງເສດຖະກິດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນ ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ. ເຖິງວ່າການລົງໂທດໃສ່ຜູ້ກະທຳຜິດໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງນຳຕົວບຸກຄົນຜູ້ກະທຳດັ່ງກ່າວມາ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ລົງໂທດໃຫ້ໄດ້ ແຕ່ໃນທາງປະຕິບັດກໍອາດຈະພົບບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກ ບໍ່ໜ້ອຍ ເພາະວ່າຜູ້ກະທຳຜິດໃນສະຖານການຟອງເງິນ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີອິດທິພົນທາງດ້ານ ການເງິນ ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ ເຊັ່ນວ່າ ເປັນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງໃນສັງຄົມ ຫຼື ໃນຊາດ ຫຼື ໃນຂົງເຂດກໍວ່າໄດ້ ຊຶ່ງຫາກບໍ່ດຳເນີນການຢ່າງເດັດຂາດ ກໍຈະເປັນຜົນເສຍຫາຍອັນຮ້າຍ ແຮງຕໍ່ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມເຊື່ອຖືຂອງນາໆປະເທດ ຕໍ່ ລະບົບການບໍລິຫານທາງດ້ານການເງິນຂອງລັດ ສປປ ລາວ ເພາະວ່າຫາກບໍ່ສາມາດປາບ ປາມການກະທຳຜິດໃນສະຖານການຟອງເງິນໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ກາຍເປັນສະຖານທີ່ຈັບຕາຂອງກຸ່ມຄົນບໍ່ຫວັງດີ ທີ່ຫວັງໃຊ້ ສປປ ລາວ ເປັນແຫຼ່ງຟອງ ເງິນ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍເປັນການທຳລາຍລະບົບເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ໄປໃນຕົວ.

ຈາກຄວາມເປັນມາທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ການສຶກສານີ້ ຈຶ່ງຊອກໃຫ້ເຫັນບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ການແກ້ໄຂການ ເພື່ອເປັນການປະກອບ ສ່ວນທາງດ້ານທິດສະດີ ໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອງເງິນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຕໍ່ໄປ.

¹ ສານປະຊາຊົນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບົດສະຫຼຸບແຍກປະເພດຄະດີ, ປີ 2010.

2. ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນຫາ

ການສຶກສາບັນຫາການຟອກເງິນ ມີເຫດຜົນອັນສໍາຄັນຢູ່ສອງປະການ ອັນໄດ້ແກ່ປະການທີໜຶ່ງ ແມ່ນການຊອກໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີການ, ຮູບແບບ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນ ທີ່ມີຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ ໂດຍສະເພາະກໍແມ່ນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ທັງນີ້ກໍເພື່ອເປັນການເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ເນື້ອໃນທັງສາມທີ່ກ່າວມານັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ດີຍິ່ງຂຶ້ນ. ເຫດຜົນອັນທີສອງ ແມ່ນການຊອກໃຫ້ເຫັນການສະກັດກັ້ນ, ການຕ້ານ ແລະ ການແກ້ໄຂການຟອກເງິນ ທັງນີ້ກໍເພື່ອເປັນການຊອກໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອມີການຟອກເງິນແລ້ວ ຈະມີວິທີການໃນການຕ້ານຄືແນວໃດ, ມາດຕະການສະກັດກັ້ນຄວາມດຳເນີນໄປດ້ວຍຮູບແບບໃດ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວນແມ່ນອົງການໃດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນປະກົດມີການສຶກສາໃດຄົ້ນພົບມາກ່ອນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສຶກສາໃນລະດັບປະລິນຍາໂທ.

ການສຶກສາກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈາກການຟອກເງິນ ມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຫຼາຍ ເພາະວ່າໃນໄລຍະຜ່ານມາຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນມີຈຳນວນນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ແຕ່ການສຶກສາຂອງນັກວິຊາການກ່ຽວກັບສາເຫດ, ຮູບການ, ວິທີການ, ຜົນສະທ້ອນ, ການຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ການແກ້ໄຂ ຍັງບໍ່ທັນມີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການວິເຄາະໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການຮັບມື ແລະ ແກ້ໄຂກັບ ການຟອກເງິນໃນ ສປປ ລາວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການສຶກສານີ້ ຈຶ່ງຕອບໂຈດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ເພື່ອວິເຄາະທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳຕົວຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄົມ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາການຟອກເງິນ ແລະ ຊອກຊ່ອງທາງແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິພາບ ທັງນີ້ກໍເພື່ອຕີຖອຍປະກົດການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ສ້າງລັດ ສປປ ລາວ ໃຫ້ກາຍເປັນລັດທີ່ຄຸ້ມຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ເທື່ອລະກ້າວ. ການສຶກສາກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຟອກເງິນຄັ້ງນີ້ ນອກຈາກສຶກສາບັນດານິຕິກຳຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວ ຍັງໄດ້ສຶກສາປຽບທຽບກັບປະເທດຕ່າງໆ ທີ່ມີມາດຕະການຮັບມືກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວໄດ້ດີໃນໄລຍະຜ່ານມາເຊັ່ນ ຍີ່ປຸ່ນ, ສິງກະໂປ ແລະ ຮົງກົງ ທັງນີ້ກໍເພື່ອນຳເອົາບົດຮຽນທາງດ້ານທິດສະດີກົດໝາຍ ແລະ ແນວທາງປະຕິບັດຂອງບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ ສະເໜີເປັນບົດຮຽນໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ຮັດກຸມ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ຊຶ່ງຍັງກາຍເປັນບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ໜ້ອຍ.

3. ຈຸດປະສົງການສຶກສາ

- ເພື່ອສຶກສາທິດສະດີ ແລະ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ;
- ເພື່ອຊອກຫາສາເຫດ, ວິທີ, ຮູບແບບ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການການຟອກເງິນ;
- ຊອກຮູ້ວິທີການສະກັດກັ້ນ, ຕ້ານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ;

4. ຄຳຖາມຄົ້ນຄວ້າການສຶກສາ

- 1). ທິດສະດີ ແລະ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ກຳນົດເນື້ອໃນຄືແນວໃດ?
- 2). ສາເຫດ, ວິທີການ, ຮູບແບບ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການການຟອກເງິນ ມີຄືແນວໃດ?
- 3). ວິທີການສະກັດກັ້ນ, ຕ້ານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຄວນດຳເນີນໄປຄືແນວໃດ?

5. ສົມມຸດຕິຖານຂອງການຄົ້ນຄວ້າ

ການຟອກເງິນມາຈາກຫຼາຍສາເຫດ, ວິທີການ, ຮູບແບບ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ ຍັງມີອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍບໍ່ໜ້ອຍ.

6. ຜົນຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບ

- ຈະໄດ້ຮູ້ທິດສະດີ ແລະ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ;
- ຈະໄດ້ຮູ້ສາເຫດ, ວິທີການ, ຮູບແບບ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການການຟອກເງິນ;
- ຈະໄດ້ຮູ້ວິທີການສະກັດກັ້ນ, ຕ້ານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ;

ພາກທີ II

ທົບທວນເອກະສານ ແລະ ບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ທົບທວນທິດສະດີກ່ຽວຂ້ອງ

1.1 ແນວທາງຂອງພັກຕໍ່ການດ້ານອາຊະຍາກຳ

ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ວາງແນວທາງອອກໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ VIII ປີ 2006 ກ່ຽວກັບການບູລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ, ສ້າງລັດແຫ່ງກົດໝາຍເທື່ອລະກ້າວພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກ ແລະ ປະຕິບັດແນວທາງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທົ່ວປວງຊົນຮອບດ້ານ, ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ແລະ ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກມີບາງຕອນໄດ້ໃຫ້ທິດຊີ້ນຳຕໍ່ອົງການຕຸລາການກ່ອນອື່ນໝົດຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງອົງການຕຸລາການເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍສານປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ໜັກແໜ້ນທາງດ້ານບຸກຄະລາກອນ ແລະ ມີພື້ນຖານເຕັກນິກທັນສະໄໝສາມາດປະຕິບັດພາລະບົດບາດໄດ້ຢ່າງສັກສິດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບທັງສອດຄ່ອງກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນໄລຍະໃໝ່ ໃນນີ້ຖືສຳຄັນເປັນພິເສດການພັດທະນາຖັນແຖວພະນັກ ງານດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງບຳລຸງຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ວິຊາສະເພາະດ້ານທິດສະດີແນວທາງການເມືອງຂອງພັກ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນແນໃສ່ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ແລະ ຈັນຍາບັນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາເພື່ອປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ ຮັບປະກັນປະຕິບັດໜ້າທີ່ປົກປ້ອງກົດໝາຍໃຫ້ມີຄວາມສັກສິດເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ສຸມໃສ່ກໍ່ສ້າງບຳລຸງນັກກົດໝາຍ ແລະ ພະນັກງານຍຸຕິທຳໃຫ້ໄດ້ທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄະນະພາບ ເພື່ອໃຫ້ສົມຄູ່ກັບໜ້າທີ່ການເມືອງໃນໄລຍະໃໝ່, ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງຜົນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບການສ້າງລັດແຫ່ງກົດໝາຍ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດຄວາມຍຸຕິທຳບົນພື້ນຖານກົດໝາຍ ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແບບແຜນເຮັດວຽກສອດຄ່ອງຕາມທິດຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນໃຫ້ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ. ສຸມໃສ່ສ້າງປະມວນກົດໝາຍແພ່ງ, ອາຍາ, ສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃໝ່ທີ່ຈຳເປັນພ້ອມທັງປັບປຸງ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ປະກາດໃຊ້ແລ້ວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຍຸກກິນໄກຕະຫຼາ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ວຍການສ້າງບາດກ້າວບຸກທະລຸສີ່ດ້ານຄື: ຕ້ອງບຸກທະລຸໃຫ້ໄດ້ທາງດ້ານຈິດຕະການດ້ວຍການບົດປ່ອຍແກ້ໄຂທັດສະນະແນວຄິດແບບຄຳພີ ຮັກສາເດີມ, ຂີ້ຄ້ານມັກງ່າຍ, ຊ້າຍຈັດຂວາໂພດສຳລັບອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ

ຕ້ອງບຸກທະລຸໃຫ້ໄດ້ສອງຈິດຕະການເກົ່າຄື: ຕ້ອງແກ້ໄຂແນວຄິດບໍ່ຮອບດ້ານ, ພາວະວິໄສ ໜັກໄປແຕ່ກົດໝາຍດ້ານດຽວບໍ່ລົງເລິກຕົວຈິງ; ຕ້ອງແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ໂປ່ງໃສ, ສວຍໃຊ້ຊ່ອງ ຫວ່າງຂອງກົດໝາຍການແກ້ໄຂຄະດີຕ້ອງໃຫ້ຂາດຕົວຄຳວ່າ: ຊັກຊ້າແກ່ຍາວ, ອິດອັດບໍ່ ທັນຕາມກຳນົດເວລາທີ່ກົດໝາຍກຳນົດຕ້ອງແກ້ໄຂໃຫ້ຂາດຕົວ; ຕ້ອງບຸກທະລຸຢ່າງແຂງແຮງ ດ້ານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍສະເພາະດ້ານການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຍົກ ລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນດ້ານຕ່າງໆ ຂອງພະນັກງານໃຫ້ສົມຄູ່ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການຂອງການພັດທະນະອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນຕ້ອງບຸກທະລຸໃຫ້ໄດ້ສອງດ້ານຄື: ທາງ ດ້ານຄຸນນະພາບ: ສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດໃຫ້ໜັກແໜ້ນເຮັດໃຫ້ພະນັກງານ- ລັດຖະກອນມີຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາທຳ, ຈັນຍາບັນຂອງໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພັກຍັງເນັ້ນໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມ ສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ, ວິຊາສະເພາະໃຫ້ທັນກັບສະພາບການໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອ ສາມາດປະຕິບັດພາລະບົດບາດໄດ້ຢ່າງສັກສິດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ; ເພີ່ມຈຳນວນພົນຂອງ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນແຕ່ລະທຸກຂັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ມີກຳລັງພຽງພໍໃນການປະຕິບັດພາລະ ບົດບາດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມກົດ ໝາຍ; ບຸກທະລຸດ້ານກົນໄກ ອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນຕ້ອງບຸກທະລຸໃຫ້ໄດ້ບາງດ້ານຕົ້ນຕໍ ດ້ວຍການການແບ່ງງານ, ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ; ການປະສານສົມທົບພາຍ ໃນອົງການປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນສານປະຊາຊົນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສືບສວນ-ສອບສວນ, ຂະແໜງຍຸຕິທຳໃຫ້ກົມກຽວ ແລະ ທັນສະພາບການ; ສ້າງຂໍ້ກຳນົດ, ບົດແນະນຳ ແລະ ບຽບການຕ່າງໆ ທາງດ້ານວິຊາການ, ວິຊາສະເພາະ ເພື່ອຫຼີກຖານ ແລະ ປ່ອນອີງໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນແຕ່ລະຂັ້ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບ ແລະ ຮັບປະກັນ ປະສິດທະຜົນ; ປັບປຸງພາລະບົດບາດ, ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງກົງຈັກຊ່ວຍວຽກງານອົງ ການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດ ໝາຍ; ບຸກທະລຸໃນດ້ານການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີ ຢ່າງແຂງແຮງຕ້ານ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ພະນັກງານ- ລັດຖະກອນພາຍໃນອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຕ້ອງຊອກທຸກເງື່ອນໄຂສ້າງເສດຖະກິດທີ່ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມຕົນເອງເພີ່ງຕົນເອງ ແລະ ສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນ ເອງ ເພື່ອຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ໄດ້ຕາມທິດທາງຂອງພັກ-ລັດວາງອອກ.²

ນອກນັ້ນກອງປະຊຸມໃຫ່ຍ ເລັ່ງທວງໃຫ້ນຳເອົາໜ້າທີ່ລວມແຫ່ງການບຸກທະລຸທັງສີ່ດ້ານ ນັ້ນ ເຂົ້າສູ່ພາກປະ ຕິບັດໂດຍໄວ ແລະ ໃຫ້ດຳເນີນໄປພ້ອມໆກັນຢ່າງກົມກຽວ, ອົງການໄອ

² ວາລະສານອະລຸນໃໝ່, ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫ່ຍຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກ, ປີ 2006, ໜ້າ 69 ແລະ 70.

ຍະການປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນຕ້ອງຮູ້ຮ້ອນ ນຳເອົາທິດນຳຂອງພັກ-ລັດ ໃນສື່ດ້ານບຸກທະລຸເຂົ້າສູ່ ຊີວິດຕົວຈິງ, ເຂົ້າສູ່ຊີວິດປະຈຳວັນໃນທຸກໆ ດ້ານ ໂດຍສະ ເພາະ ແມ່ນວຽກງານກວດກາ ການປະຕິບັດກົດໝາຍຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຕ້ອງບຸກທະລຸໃຫ້ໄດ້ໃນ ວຽກງານ ຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ.

ລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນລັດຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອ ປະຊາຊົນ, ການບູລະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ແນໃສ່ເຊີດຊູສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອ ໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດສອດຄ່ອງກັບກົນໄກ ເສດຖະກິດຕະຫຼາດ, ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພົນລະເມືອງສາມາດປະຕິບັດ ແລະ ພັນທະຂອງຕົນໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຮັບປະກັນຄວາມສະ ເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ມີມາດຕະການທີ່ສັກສິດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ການລະເມີດກົດໝາຍ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຕ້ອງ ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກົດໝາຍ, ສ້າງສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໃນສັງຄົມ. ໃນການບູລະນະນາລະບົບອຳນາດລັດ ນັ້ນ ພັກໄດ້ຊີ້ນຳວ່າຕ້ອງສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີບົດບາດຂອງສະພາແຫ່ງ ຊາດ ໃຫ້ເດັ່ນຂຶ້ນຕື່ມອີກໃນ ການສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວອົງການບໍລິຫານ ສານ ປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຜົນສັກສິດ, ສຳລັບ ລະບົບສານ ປະຊາຊົນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນກໍ່ໃຫ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງເຂັ້ມແຂງເປັນຕົ້ນຢູ່ ຂັ້ນເມືອງ, ສຶກສາອົບຮົມການ ເມືອງແນວຄິດ, ປັບປຸງຄຸນທາດການເມືອງ, ຈັນຍາທຳ, ຈັນ ຍາບັນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໃນສອງອົງການນີ້, ຕິດ ແໜ້ນກັບການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມ ສາມາດດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ສານປະຊາຊົນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ- ສອວນຂັ້ນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກປ້ອງກົດໝາຍຕ້ອງດຳເນີນງານດ້ວຍຄວາມສຸຂຸມ, ຮອບດ້ານ, ທ່ຽງທຳ ເພື່ອປົກ ປ້ອງຄວາມຍຸຕິທຳ, ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງລັດ ແລະ ຂອງພົນລະເມືອງໂດຍຍຶດໝັ້ນໃນທິດ ນຳທີ່ວ່າ ຜູ້ກະທຳຜິດຕ້ອງຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ, ຜູ້ບໍ່ກະທຳຜິດ ແມ່ນບໍ່ລົງຖືກລົງໂທດ.

ລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນລັດຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອ ປະຊາຊົນ, ການບູລະນະ ລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ແນໃສ່ເຊີດຊູສິດເປັນເຈົ້າຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດສອດຄ່ອງກັບ ກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ, ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ຂອງປະເທດ ເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ພົນລະເມືອງສາມາດປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຕົນເອງໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຮັບປະກັນ ຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ມີມາດຕະການທີ່ສັກສິດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການລະເມີດກົດ

ໝາຍ ພ້ອມດຽວ ກັນນັ້ນຕ້ອງສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກົດໝາຍ, ສ້າງສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງ ກວ້າງຂວາງໃນສັງຄົມ.

ໃນການບູລະນາລະບົບອຳນາດລັດນັ້ນ ພັກໄດ້ຊີ້ນຳວ່າຕ້ອງສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີບົດບາດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເດັ່ນຂຶ້ນຕື່ມອີກໃນການສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວອົງການບໍລິຫານ, ສານ ປະຊາຊົນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຜົນສັກສິດ, ສຳລັບລະບົບສານປະຊາຊົນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນກໍ່ ໃຫ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເປັນຕົ້ນຢູ່ຂັ້ນເມືອງ, ສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດ, ປັບປຸງຄຸນທາດການເມືອງ ຈັນຍາທຳ, ຈັນຍາບັນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໃນສອງອົງການນີ້, ຕິດແໜ້ນກັບການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາ ມາດດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ສານປະ ຊາຊົນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ ຂັ້ນຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປົກຄອງກົດ ໝາຍຕ້ອງກຳເນີນງານດ້ວຍຄວາມສຸຂຸມ, ຮອບຄອບ, ທຸ່ງທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມຍຸຕິທຳ, ປົກປ້ອງຜົນປະ ໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງລັດ ແລະ ຂອງພົນລະເມືອງໂດຍຍຶດໝັ້ນໃນທິດນຳທີ່ວ່າ ຜູ້ກະທຳຜິດຕ້ອງຖືກລົງ ໂທດຕາມກົດໝາຍ, ຜູ້ບໍ່ກະທຳຜິດ ແມ່ນບໍ່ຖືກລົງໂທດ.³ ກ່ຽວກັບກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ພວກເຮົາກໍຕ້ອງອອກແຮງປັບປຸງກໍ່ສ້າງໃຫ້ສົມຄູ່ກັບຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການຂອງໜ້າທີ່ການເມືອງໃນປັດຈຸບັນ, ເຮັດໃຫ້ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບມີຄວາມໝັ້ນຄົງແໜ້ນທາງ ດ້ານການເມືອງແນວຄິດ, ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງບັນຊາ ແລະ ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາສະເພາະທີ່ ສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ກ່ອນອື່ນໝົດຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສຶກສາອົບຮົມທັດສະນະຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ, ສະຕິເຄົາລົບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບວິໄນຄຽງຄູ່ກັບການບຳລຸງຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະໃຫ້ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ປະກອບພາຫານະ, ວັດຖຸອຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກງານອັນຈຳເປັນທີ່ທັນສະໄໝ, ສ້າງກຳລັງປ້ອງ ກັນຄວາມສະຫງົບໃຫ້ເປັນແກ່ນສານຫຼັກແຫຼ່ງໃນການຮັກສາຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຕິດຖອຍປະກົດການຫຍໍ້ຫ້ທາງສັງຄົມ ແລະ ການຝ່າຍກົດໝາຍ ໃຫ້ມີການຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງເທົ່າທີ່ຈະກະທຳໄດ້.⁴

³ ແຜນແມ່ບົດກ່ຽວກັບການພັດທະນາລັດແຫ່ງກົດໝາຍຂອງ ສ ປປ ລາວ ແຕ່ມີຮອດປີ 2020, ສ້າງຂຶ້ນໂດຍກະຊວງຍຸຕິທຳ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປີ 2009, ໜ້າ 18-21.

⁴ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ບົດສະຫຼຸບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ 2010, ໜ້າ 5.

1.2 ທິດສະດີການຟອກເງິນ

ການຟອກເງິນ ເລີ່ມມີໃນໂລກມາຕັ້ງແຕ່ຍຸກສະໄໝໃດບໍ່ປາກົດມີຫຼັກຖານແນ່ນອນ ແຕ່ສັນນິຖານວ່າ ການຟອກເງິນ ອາດຈະເລີ່ມຕົ້ນມີໃນປະເທດຈີນຕັ້ງແຕ່ເມື່ອປະມານ 2000 ປີກ່ອນ ຄ.ສ. ພໍ່ຄ້າຈີນ ຊຶ່ງມີຖານະຮັ່ງມີໃນຍຸກສະໄໝນັ້ນໄດ້ ຈະໃຊ້ວິທີຊຸກເຊື່ອງຊັບສິນເງິນຄໍາໂດຍການນໍາເອົາໄປລົງທຶນເພື່ອດໍາເນີນທຸລະກິດໃນຕ່າງແດນ ແລະ ເພື່ອຫຼີກການເສຍພາສີໃຫ້ທາງການ. ຕໍ່ມາ, ການຟອກເງິນໄດ້ກາຍເປັນເຄື່ອງມືຂອງພວກຜິດກົດໝາຍຢ່າງອື່ນ ນອກເໜືອຈາກການຫຼີກເສຍພາສີເຊັ່ນ: ໃນຊ່ວງປີ 1920 ໃນເມືອງໃຫຍ່ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຫຼາຍແຫ່ງເຊັ່ນ: ຊີກາໂກ ແລະ ແຄລິຟໍເນຍ ມີພວກພໍ່ຄ້າ, ນັກທຸລະກິດ ຊຶ່ງໜ້າສາກ ແມ່ນເຮັດທຸລະກິດການຄ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແຕ່ຫຼັງສາກເປັນທຸລະກິດຜິດກົດໝາຍເຊັ່ນ: ການພະນັນ ແລະ ການລັກລອບຄ້າຂາຍໜີພາສີ ຊຶ່ງບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນມັກເປັນຜູ້ມີອິດທິພົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ໃນແວດວົງທຸລະກິດທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ: “ມາເຟີຍ”. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ການປ່ຽນແປງສະພາບເງິນ ຫຼື ຊັບສິນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ເປັນເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ມີ 03 ປະການ ຄື:⁵

1) ການປົກປິດເງິນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຊອບທໍາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນຮູ້ວ່າເປັນເງິນທີ່ຜູ້ກະທໍາຜິດໄດ້ມາ.

2) ຫຼືບຫຼີກການສືບສວນ-ສອບສວນ ການກະທໍາຜິດຂອງຜູ້ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງເງິນ ທີ່ນໍາມາຟອກເງິນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ຫຼື ເປັນການປົກປິດແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເງິນນັ້ນ.

3) ການເພີ່ມພູນຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ຜົນກໍາໄລຈາກການຟອກເງິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຊ້ສະໜັບສະໜູນການກະທໍາຜິດ ຫຼື ເພື່ອຂະຫຍາຍຂອບເຂດເຄືອຂ່າຍຂອງການກະທໍາຜິດຕໍ່ໄປ ແລະກໍເປັນການສ້າງຖານອໍານາດທາງອາຊະຍາກໍາໃຫ້ແຂງແກ່ນຈົນຍາກແກ່ການຕ້ານ ແລະ ການສະກັດກັ້ນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາມາດເພີ່ມລາຍໄດ້ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຈາກການປະກອບອາຊີບອາຊະຍາກໍານັ້ນຄຳວ່າ: ຟອກເງິນ (Money Laundering) ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນຫຼາຍກວ່າ 60 ປີ ໃນບັນດາອົງການອາຊະຍາກໍາຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ໂດຍກ່າວກັນວ່າ ຜູ້ທີ່ຄົ້ນຄິດແນວຄິດຂອງການຟອກເງິນດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ແກ່ ທ່ານ ເມເຢີ ແລນສະກີ້ (Meyer Lansky) ອັນມີຫຼັກການກ່ຽວກັບການນໍາເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຊອບດ້ວຍກົດໝາຍ ຫຼື ທີ່ມັກເອີ້ນກັນທົ່ວໄປວ່າ: “ເງິນສົກກະປົກ” (Dirty Money) ມາຜ່ານຂະບວນການທາງທະນາຄານ ຫຼື ທຸລະກິດ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ: “ເງິນສະອາດ” (Clean Money) ຫຼື ອີກປະການໜຶ່ງທີ່ເປັນການຈັດຮ່ອງຮອຍ, ຜົນປະໂຫຍດຊຶ່ງເກີດຈາກການກະທໍາຜິດກົດໝາຍ ຜ່ານຂັ້ນຕອນການໂອນ ແລະ ທຸລະກິດຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຈຳນວນຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວໄດ້ກາຍເປັນລາຍໄດ້ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໃນ

⁵ ໄຊມັນ ແສງປຸຕຕະ, ວິທະຍານິພົນນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ ສາຂານິຕິສາດ ຈຸລາລົງກອນ ມະຫາວິທະຍາໄລ, ພສ 2541, ໜ້າ 08.

ທີ່ສຸດຈຶ່ງອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ: “ການຟອກເງິນ” ເປັນລ່ວງລຸ່ມໃນການສ້າງ ແລະ ປົກປັດຜົນປະໂຫຍດ ອັນມະຫາສານ ຊຶ່ງທີ່ມີການປະກອບອາຊະຍາກຳຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ການສໍ້ໂກງ, ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ການລັກພາຕົວ, ການຄ້າອາວຸດເຖື່ອນ, ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ການຫຼີກລ້ຽງການເສຍພາສີເປັນຕົ້ນ.⁶

ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນບຸກຄົນ ຊຶ່ງມີຊື່ເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຖານະມາເຟຢ໌ ໃຫຍ່ ຂອງສະຫາລັດອາເມລິກາໄດ້ແກ່ ອັນຄາໂປນ (Al Capon) ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດກໍ່ຖືກສານຕັດສິນ ຈຳຄຸກ ໃນຄວາມຜິດສະຖານຫຼີກລ້ຽງການເສຍພາສີ ໃນປີ 1931 ແລະ ຄະດີທີ່ໂດ່ງດັງອີກ ຄະດີໜຶ່ງຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນທົ່ວໂລກ ແລະ ເຊື່ອວ່າພົວພັນກັບການຟອກເງິນເຊັ່ນກັນຄື: ຄະດີ ວໍເຕີເກດ (Water Gatte) ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນສະຫາລັດ ປີ ຄ.ສ. 1943.

ການລົງທຶນໃນເຂດເມືອງສຳຄັນ ຈຶ່ງຄືກັກເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຮີບເລັ່ງຈົນບໍ່ມີເວລາຊັກເຄື່ອງ ນຸ່ງຫົ່ມເອງ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຂໍ້ສັນນິຖານກ່ຽວກັບຄຳວ່າ: “ຟອກເງິນ” ຫຼື (Money Laundering) ຄື: ສັນນິຖານວ່າ ການຟອກເງິນເປັນຄຳຮຽກທີ່ມາຂອງພວກມາເຟຢ໌ ຊຶ່ງນິຍົມຄຶກທຸລະກິດຮັບຈ້າງ ຊັກເສື້ອຜ້າ ຫຼື Laundering ຂໍ້ສັນນິຖານນີ້ກໍ່ຄືຈະມີເຄົ້າຢູ່ຄືກັນ ເພາະຖ້າເບິ່ງຈາກສັງຄົມ ອາເມລິກາໃນຍຸກນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນສັງຄົມອຸດສະຫະກຳທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ ພ້ອມທຸລະກິດ, ການຄ້າ, ການເງິນ ແລະ ອື່ນໆ ກໍ່ມີການຂະຫຍາຍໄປພ້ອມໆກັນ.

ໃນປະຈຸບັນເມື່ອເສດຖະກິດປະເທດຕ່າງໆ ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນຫຼາຍຂຶ້ນທັງໂດຍການ ຕິດຕໍ່ຄ້າຂາຍ ແລະ ໂດຍຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງປະເທດໃນຮູບຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ການຟອກເງິນຂອງ ພວກບໍ່ດີສາມາດກະທຳໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີອິດທິພົນຫຼາຍຂຶ້ນ ແມ່ນວ່າຫຼັງສາກຈະ ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າໂສເພນີ, ຄ້າເຄື່ອງຂອງໜີພາສີ, ການພະນັນເຖື່ອນລວມໄປເຖິງມີການ ຍັກຍອກເງິນ, ຊັບສິນຂອງບໍລິສັດ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ແຕ່ທຸລະກິດໜ້າສາກເປັນທຸລະ ກິດມີໜ້າຕາ, ມີອິດທິພົນໃນສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງ ເຊິ່ງຈະມີສາຍໄຍຮ່ວມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ນຳ ເພື່ອປົກປັດຟິດຕິກຳເບື້ອງຫຼັງໄດ້ແກ່ສຳນັກງານ, ບັນຊີ, ກົດໝາຍ, ທະນາຄານ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ກ. ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການຟອກເງິນ

ຈາກການສຶກສາບັນດາມິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດສະຫຼຸບບັນດາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການ ຟອກເງິນ ໄດ້ຄື:

- 1) ການເມືອງ: ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງເງິນຈຳນວນມະຫາສານທີ່ໄດ້ມາ ນັ້ນຕ້ອງທຳການຟອກ ເພື່ອປົກປັດຄວາມຜິດຂອງບັນດານັກການເມືອງບາງຄົນ.
- 2) ສໍ້ໂກງຊັບຂອງພົນລະເມືອງ.

⁶ Robinson Jeffrey, the Laundrymen (New York: Acrode Publishing, 1996), pp 4-5.

- 3) ເງິນຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ.
- 4) ເງິນຈາກການພະນັນ: ເຕະບານ, ມວຍ ຫຼື ກິລາອື່ນໆ.
- 5) ເງິນສິນບິນ: ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກຄ່າຕອບແທນ.
- 6) ເງິນສ່ວນຕົວທີ່ມີຈຸດປະສົງປົກປິດມໍລະດົກ, ເງິນລັງວັນ.....
- 7) ເງິນຈາກກຸ່ມເສດຖະກິດທີ່ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ: ເງິນຈາກການສໍາປະທານ.
- 8) ເງິນຈາກລັດ: ເງິນຄ່ານໍ້າມັນ, ເງິນຄ່າລາຊະການລັບ, ເງິນທີ່ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້.
- 9) ເງິນຈາກການຮຽກຄ່າຄຸ້ມຄອງ: ໂດຍກົດໝາຍຈາກຜູ້ປະກອບທຸລະກິດ ຫຼື ປະຊາຊົນເຮັດໃຫ້ໄດ້ມາ ຊຶ່ງລາງວັນຈຳນວນມະຫາສານ ເຮັດໃຫ້ຄືຂອງຂວັນ.

ຂ. ຂັ້ນຕອນຂອງການຟອກເງິນ

ຂັ້ນຕອນຂອງການຟອກເງິນ ປະກອບດ້ວຍ:

ຂັ້ນຕອນທີ 1: PLACEMENT ຫຼື ລະດັບຕົ້ນເອົາໄປວາງໄວ້ກັບທີ່: ໝາຍວ່າເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດໄວ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ປອດໄພທີ່ສຸດຈະເກັບໄວ້ເອງ ຫຼື ເກັບໄວ້ໃສ່ກໍໄດ້ ເງິນຍັງເປັນເງິນ. ຕົວຢ່າງ ສະໄໝບູຮານເພິ່ນມັກຈະເອົາຜ້າຫໍ່ໃສ່ໄຫເອົາເງິນແລ້ວໄປຝັງໃນດິນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 2: LAYERING ຫຼື ລະດັບຂັ້ນປ່ຽນແປງເປັນຂັ້ນ ໂດຍຈະໃຊ້ເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດໄປຊື້ຊັບສິນ ຫຼື ຊື້ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3: INTERGRATION ຫຼື ລະດັບຂັ້ນປະສົມປະສານ ໂດຍການນຳເອົາເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ ຫຼື ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຊອບທຳເປັນການປະສານສົມທົບກັບເງິນສ່ວນນ້ອຍທີ່ໄດ້ຈາກສ່ວນອື່ນຊຶ່ງຖືກກົດໝາຍ ໄປລົງທຶນປະກອບການທີ່ຖືກຕ້ອງໃນຫຼາຍໆກິດຈະການ ຫຼື ນຳໄປຈົດທະບຽນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ.⁷

ຄ. ຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນ

ນອກຈາກບັນດາແຫຼ່ງ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງການຟອກເງິນທີ່ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນນັ້ນແລ້ວ ການຟອກເງິນ ຍັງດຳເນີນໄປດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ ຄື:

- 1) ນຳເງິນສົດຂອງຕົນອອກນອກປະເທດ ໝາຍຄວາມວ່າ ນຳເອົາທີ່ໄດ້ຈາກບັນດາກິດຈະການຕ່າງໆ ໃນຕາມຂັ້ນຕອນຂອງການຟອກເງິນຂ້າງເທິງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂັ້ນ

⁷ ວາທິນ ວົງຄຳສີ, ການຟອກເງິນ (ກຸງເທບ: ສຳນັກພິມວິນຍຸຊົນ, ພສ 2532) ໜ້າ 08.

ຕອນທີສາມ ອອກໄປນອກປະເທດ ດ້ວຍການນຳໄປຈົດທະບຽນດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນອື່ນໆ;

2) ການຝາກເງິນກັບສະຖາບັນການເງິນຕ່າງປະເທດ: ນາມແຝງ ຫຼື ຊື່ປອມເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສືບຊາວຫາຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງໄດ້;

3) ການສົ່ງເງິນສົດ ຫຼື ໂອນເງິນນອກປະເທດ ເປັນການນຳເງິນສົດທີ່ຝາກໄວ້ໃນປະເທດທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມລະບົບ.

4) ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອໃຫ້ເງິນທີ່ຜິດກົດໝາຍນັ້ນເຂົ້າໄປສູ່ໃນລະບົບຂອງປະເທດນັ້ນ ຈາກນັ້ນກໍໂອນເງິນດັ່ງກ່າວກັບຄືນໄປສູ່ການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ຫຼື ອາຊະຍາກຳດ້ວຍວິທີງ່າຍໆ.

5) ການຈັດກິດຈະການ ຫຼື ບໍລິສັດບັງໜ້າ ເມື່ອຜູ້ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ຫຼື ອາຊະຍາກອນບົກບິດແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເງິນ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍຜິດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຊື່ກິດຈະການໃນຕ່າງປະເທດເປັນຕົ້ນ ແລ້ວໃຫ້ກິດຈະການຂອງຕົນໃນປະເທດກູ້ຢືມເງິນ ຫຼື ຊື່ສິນຄ້າ ຈາກກິດຈະການໃນຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວ, ໃນລາຄາແພງກວ່າປົກກະຕິ. ທັງນີ້, ກໍເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍຜິດກົດໝາຍ ຖືກໃຊ້ຈ່າຍໝູນວງນລະຫວ່າງກິດຈະການທັງສອງແຫ່ງດັ່ງກ່າວ.⁸

໘. ສະຖານທີ່ສຳຄັນໃນການຟອກເງິນ

ສະຖານທີ່ສຳລັບການຟອກເງິນນັ້ນ ມີທັງໃນ ແລະ ນອກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ທີ່ຈະນຳໄປຟອກວ່າຈະເລືອກສະຖານທີ່ໃດ ໂດຍສະຖານທີ່ນັ້ນອາດຈະຮູ້ກ່ຽວກັບການນຳເງິນມາຟອກ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ ໂດຍສະຖານທີ່ຟອກເງິນເກີດຂຶ້ນຕາມແຫ່ງຕ່າງໆ.

- **ແຫ່ງທີ່ໜຶ່ງ:** ທະນາຄານປະເທດ ເຊີວິດເຊແລນ ເນື່ອງຈາກປະເທດນີ້ມີກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງຄວາມລັບຂອງລູກຄ້າ ແຕ່ຖ້າມີການຮ້ອງຂໍຈາກລັດຖະບານວ່າ ທີ່ມາຂອງເງິນເປັນແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ມີມູນເຫດພາໃຫ້ສົງໄສກໍຈະເປີດເຜີຍທີ່ມາຂອງເງິນ.

- **ແຫ່ງທີ່ສອງ:** ສະຖາບັນການເງິນຢູ່ໝູ່ເກາະແຕລີບຽນ ຊຶ່ງບັນດາໝູ່ເກາະເຫຼົ່ານີ້ເປັນອານານິຄົມຂອງບັນປະເທດຢູລົບ ຊຶ່ງມີອາຊີບຊາວກະສິກຳເປັນຫຼັກ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກການຜະລິດທາງການກະເສດຕ່ຳຫຼາຍບໍ່ໄດ້ລາຄາ ຈຶ່ງປ່ຽນມາເປັນແຫຼ່ງຟອກເງິນຄື:

- ເປັນແຫຼ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕໍ່ທຸລະກິດທີ່ຜິດກົດໝາຍ.
- ເປັນທະນາຄານທີ່ມີການຮັກສາຄວາມລັບຂອງລູກຄ້າຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- ເປີດເສລີທາງການເງິນສາມາດໂອນເງິນຜ່ານເຂົ້າອອກຢ່າງສະດວກ.

⁸ ສື່ທານາດ ປະຍູນຣັດ, ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ພສ 2542, ໜ້າ 62-63.

- ການເປີດໂອກາດໃຫ້ເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະການຢູ່ໝູ່ເກາະດັ່ງກ່າວຢ່າງໄວວາ.

- **ແຫ່ງທີ່ສາມ:** ບັນດາປະເທດນ້ອຍໆຢູ່ໃນເອີລົບທີ່ບໍ່ມີລາຍໄດ້ເປັນທີ່ແນ່ນອນ, ສະນັ້ນການຟອກເງິນຢູ່ໃນຂົງເຂດນີ້ ບາງຄັ້ງພຽງແຕ່ກົດໝາຍປົດບັງແຫ່ງທີ່ມາຂອງຜູ້ມາຝາກ ແລະ ຈຳນວນເງິນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ ເປັນປະເທດທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍຈົນບໍ່ສາມາດຫາທາງເສດຖະກິດຈາກແຫຼ່ງອື່ນມາພັດທະນາປະເທດ ຈຶ່ງໃຊ້ວິທີການເປັນສະຖານທີ່ຟອກເງິນຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ການພະນັນຈາກບໍລິສັດທີ່ຈົດທະບຽນທີ່ໜີພາສີເປັນຕົ້ນ.

- **ແຫ່ງທີ່ສີ່:** ປະເທດແຖວສູນກາງການເງິນເຊັ່ນ: ໝູ່ເກາະຢູ່ປາຊີຟິກ ບໍລິການເງິນທີ່ຕ້ອງຟອກຈາກເອເຊຍ, ອົດສະຕາລີ ແລະ ຈາກບັນດາໝູ່ເກາະນ້ອຍໆທັງຢູ່ລົບຫຼາຍແຫ່ງທີ່ຢູ່ນອກປະເທດຝຣັ່ງ ຫຼື ອັງກິດທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ: ເກາະອອບແມນ, ເກາະໃນທະເລເມດີແຕລະແນ ແລະ ແຫຼ່ງອື່ນໆ.

- **ແຫ່ງທີ່ຫ້າ:** ການພະນັນທີ່ຜິດກົດໝາຍ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກີດຕາມແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດພັດທະນາສະຖານທີ່ນັ້ນ ໃຫ້ມີຄວາມຈະເລີນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ແຫຼ່ງການພະນັນຈະເປັນແຫຼ່ງການຟອກເງິນ ທີ່ກະທຳໄດ້ສະດວກ ແລະ ງ່າຍດາຍ, ແຫຼ່ງການພະນັນຍັງເປັນແຫຼ່ງທີ່ມີການກວດສອບ ຫຼື ຄວບຄຸມແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເງິນ.

- **ແຫ່ງທີ່ຫົກ:** ຕະຫຼາດຫຸ້ນ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ເງິນມີການປ່ຽນແປງໄດ້ຫຼາຍຮູບແບບ ຊຶ່ງຜູ້ລົງທຶນບໍ່ຄ່ອຍສົນໃຈກັບຜູ້ຊື້-ຜູ້ຂາຍ, ຫຸ້ນເປັນຕາສານການເງິນທີ່ປ່ຽນມືໄດ້ງ່າຍ, ເມື່ອມີການປ່ຽນແປງເສດຖະກິດຢ່າງໄວວາ, ຫຸ້ນມີການຄ້າຂາຍຫຼາຍສາມາດຟອກເງິນໄດ້ຈຳນວນມະຫາສານ, ຕະຫຼາດມີລັກສະນະຊື້-ຂາຍທີ່ເອົາກຳໄລ ກໍຈະມີຊ່ອງທາງໃຫ້ຟອກເງິນຄືກັນ.

- **ແຫ່ງທີ່ເຈັດ:** ການຄ້າຂາຍທີ່ດິນເປັນຊັບສິນທີ່ສາມາດປ່ຽນເປັນເງິນໄດ້ເຖິງຊ້ຳແຕ່ກໍມີປະລິມານຫຼາຍ, ເປັນທີ່ນິຍົມຂອງສະຖາບັນການເງິນໃນປະເທດທີ່ບໍ່ທັນພັດທະນາ ເພາະທີ່ດິນເປັນຊັບສິນທີ່ຈັບໄດ້ແຕ່ບໍ່ສາມາດຊຸກເຊື່ອງໄດ້ ຈຶ່ງມີການຊື້-ຂາຍຈຳນວນຫຼາຍ, ລາຄາການຊື້ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມພໍໃຈຂອງຜູ້ຊື້-ຜູ້ຂາຍເປັນສຳຄັນ, ເປັນວິທີຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໂດຍການຊື້ຂາຍດິນໃນລາຄາມິດຕະພາບ, ການໃຫ້ຄ່ານາຍໜ້າຊື້ທີ່ດິນ ກໍເປັນຂະບວນການຟອກເງິນອັນດັບໜຶ່ງ.

- **ແຫ່ງທີ່ແປດ:** ຊັບສິນມີຄ່າທຸກຊະນິດເຊັ່ນ: ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ມີຄ່າ(ເຊັ່ນ: ອັນຍະມະນີຕ່າງໆ), ມີການຊື້-ຂາຍກັນໃນລາຄາມິດຕະພາບ, ການໃຫ້ດ້ວຍສິນນ້ຳໃຈ ເຊິ່ງເປັນເຫດຂອງການສິ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ເປັນການຟອກເງິນຕໍ່.

- **ແຫ່ງທີ່ເກົ້າ:** ການປ່ຽນເປັນເງິນສະກຸນອື່ນໆ ປະຈຸບັນມີປະເທດເປີດເສລີທາງການເງິນຫຼາຍຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ການແລກປ່ຽນເງິນຕາເປັນໄປໄດ້ຢ່າງລຳບາກ ສິ່ງຜົນໃຫ້ແກ່ການແລກປ່ຽນເພື່ອລົງໄປຍັງປະເທດເຮັດໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ການໃຊ້ບັດເຄຣດິດເປັນເງິນລົດເປັນກົນໄກອີກວິທີໜຶ່ງຂອງການຟອກເງິນ.

- **ແຫ່ງທີສິບ:** ການຟອກເງິນໂດຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຖືຊັບສິນ ແລະ ຮັບເງິນແທນ ການມອບຊັບສິນໃຫ້ຜູ້ໄວ້ໃຈບໍ່ແມ່ນຍາດຕິພົນ້ອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດພິໄນກຳໃດໆ ດ້ວຍຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈເມື່ອເຈົ້າຂອງຊັບສະຍຸຊີວິດແບບກະທັນຫັນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ເງິນຈຳນວນນັ້ນຈະຖືກໄປຟອກໃຫ້ກາຍເປັນເງິນຖືກກົດໝາຍ ແລະ ກໍເປັນຂອງຕົນຕໍ່ໄປ.⁹

ສຳລັບ ສປປ ລາວ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍອາຍາວ່າດ້ວຍ “ບຸກຄົນໃດຫາກມີການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອເຮັດໃຫ້ເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ມາຈາກການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າມະນຸດ, ຄ້າອາວຸດເສິກ ຫຼື ການກະທຳຜິດອື່ນໆທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດ້ວຍການນຳເຂົ້າຝາກທະນາຄານ, ຊື້ທີ່ດິນ, ຊື້ເຮືອນ, ໃຫ້ຜູ້ອື່ນກູ້ຢືມ ຫຼື ດ້ວຍວິທີອື່ນໆ ຈະຖືວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະຫຼະພາບ 01 ປີ ຫາ 03 ປີ ແລະ ຈະ ຖືກປັບໄໝສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນເງິນທີ່ຟອກ.

ໃນກໍລະນີທີ່ການຟອກເງິນເປັນອາຈິນ ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ ຫຼື ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະຫຼະພາບ 05 ປີ ຫາ 10 ປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໄໝສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນເງິນທີ່ຟອກ. ການກະກຽມໃຫ້ແກ່ການກະທຳຜິດ, ຄວາມພະຍາຍາມກໍການກະທຳຜິດ ກໍຈະຖືກລົງໂທດ

ບຸກຄົນໃດຫາກສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ໃນສະຖານການກະທຳຜິດສະຖານການຟອກເງິນ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະຫຼະພາບແຕ່ 06 ເດືອນ ຫາ 02 ປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໄໝໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນເງິນສ່ວນແບ່ງທີ່ໄດ້ຮັບ. ບຸກຄົນໃດທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານກ່ຽວກັບການຟອກເງິນເຊັ່ນ: ພະນັກງານທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ຫາກບໍ່ລາຍງານ ຫຼື ລາຍງານບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງໂດຍເຈດຕະນາ ຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ປົດປັງການກະທຳຜິດ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມມາດຕາ 165 ຂອງກົດໝາຍອາຍາ. ເງິນ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ນຳຟອກ ພ້ອມດ້ວຍດອກເບ້ຍ ແລະ ໝາກຜົນອື່ນໆ ຈະຖືກຮັບເປັນຂອງລັດ.”¹⁰

ຈາກບັນຫາທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ໃນຫຼາຍປະເທດກໍໄດ້ມີກົດໝາຍມາບັງຄັບໃຊ້ ເຊັ່ນ: ປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ, ການາດາ, ອົດສະຕາລີ, ສະວິດເຊີແລນ, ອັງກິດ, ຝູ່ງ, ອິຕາລີ, ຣຸກເຊມເບີກ ເປັນຕົ້ນ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໄດ້ປະກາດໃຊ້ອານຸສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການຕໍ່ຕ້ານການລັກລອບຄ້າຢາເສບຕິດ ແລະ ອາວຸດທີ່ອອກລິດຕໍ່ຈິດ ແລະ ປະສາດ ຄ.ສ. 1988 (United Nations Convention Against Illicit Traffic In Narcotic Drugs And Psychotropic Substances 1988) ຊຶ່ງໃນປະຈຸບັນນີ້ມີ

⁹ ເກດມະພົງ ໂບຕະກູນ “ຂະບວນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຕາມພະຣາຊະບັນຍັດປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ພ.ສ. 2542” ໜ້າ 63-65.

¹⁰ ກົດໝາຍອາຍາ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2005, ມາດຕາ 64.

ປະເທດສະມາຊິກ ເຂົ້າເປັນພາຄີແລ້ວ 152 ປະເທດ (30 ເມສາ 1999) ອານຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການສຳຄັນໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມຢາເສບຕິດ.

1.3 ທິດສະດີການຄວບຄຸມອາຊະຍາກຳ (The Crime Control Model)

ເປັນການເຫັນໜ້າທາງດ້ານປະສິດທິພາບຂອງຂະບວນການຍຸຕິທຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະຄວບຄຸມ ແລະ ປາບປາມອາຊະຍາກຳໂດຍສະເພາະ ຊຶ່ງຄະດີທັງຫຼາຍເຂົ້າສູ່ລະບົບຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ຕາມທິດສະດີນີ້ຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີໂດຍມີຂະບວນການກັນຕອງໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ຊຶ່ງຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຈະດຳເນີນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນການປະຕິບັດງານປະຈຳ ໂດຍເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ການສືບສວນກ່ອນການຈັບກຸມ. ການສອບສວນຫຼັງການຈັບກຸມ, ການກະກຽມຄະດີເພື່ອພ້ອງຂຶ້ນສານ, ການພິຈາລະນາຄະດີ, ການຕັດສິນລົງໂທດຜູ້ກະທຳຜິດ, ການປະຕິບັດໂທດ ແລະ ການປ່ອຍຕົວຈຳເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ການດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆດັ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ ໃນຂະບວນການຍຸຕິທຳຕ້ອງມີຄວາມວ່ອງໄວ ທັນກັບເຫດການ, ເວລາ ແລະ ແນ່ນອນ ໂອກາດຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ຈະຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກການລົງໂທດໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ກະທຳຜິດຍາກທີ່ຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກການລົງໂທດ⁵ ເປັນການຕອບໂຕ້ບັນຫາອາຊະຍາກຳຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ປາບປາມອາຊະຍາກຳເປັນໃຫຍ່. ສະນັ້ນ, ເມື່ອໄດ້ຕົວຜູ້ຖືກກ່າວຫາມາແລ້ວ ທິດສະດີນີ້ກໍເປັນການສັນນິຖານວ່າຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ກະທຳຜິດຈິງ ແລະ ຈະມີການດຳເນີນການຕໍ່ໄປຕາມຂັ້ນຕອນໄປຈົນເຖິງການພິຈາລະນາຕັດສິນຂອງສານ ແຕ່ການຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມຈິງໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນຂອງສານນັ້ນມີຫຼາຍທີ່ສຸດ. ທິດສະດີນີ້ຖືວ່າເປັນ ວິທີການດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງສຸດ. ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ການດຳເນີນຄະດີກັບຜູ້ຕ້ອງຫາມີພະຍາມຫຼັກຖານໜັກແໜ້ນ ຫຼື ຜູ້ຕ້ອງຫາຮັບສາລະພາບ ການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງໃນຂັ້ນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ແລະ ໄອຍະການພຽງພໍທີ່ຈະເຊື່ອຖືໄດ້.¹¹

1.4 ທິດສະດີກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດໃນສະຖານການຟອກເງິນ

ດັ່ງທີ່ຮູ້ກັນມານັ້ນແລ້ວວ່າ ຄວາມໝາຍຂອງການຟອກເງິນ ແມ່ນມີຫຼາຍນັກຄົ້ນຄວ້າກໍໃຫ້ທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ:

ທ່ານ ຮອງສາດສະດາຈານ ວິລະພິງ ບຸນໂຍພາກ (2537, 22) ໄດ້ໃຫ້ນິຍາມແບບສັ້ນໆວ່າ: ການຟອກເງິນ ແມ່ນເທັກໂນໂລຊີໃນການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາເງິນທີ່ໄດ້ມາໂຍບໍ່ສຸດ

¹¹ ອັນພະຍາ ຊູບຳຣຸງ, ອາຍາວິທະຍາ (ເອກະສານໂຮມງວ), (ຄະນະສັງຄົມສາດມະຫາວິທະຍາໄລ ກະເສດສາດ ພສ 2523), ໜ້າ 62.

ຈະລິດ ກາຍມາເປັນເງິນໃນຮູບແບບຂອງການລົງທຶນໃນທຸລະກິດ ໂດຍເຮັດໃຫ້ເບິ່ງແລ້ວຄືວ່າ ເງິນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍສຸດຈະລິດ.

ທ່ານ ຮອງສາດສະດາຈານ ສຸລະພິນ ໄຕເວດ (2539, 2) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍວ່າ: ການຟອກເງິນແມ່ນການປ່ຽນແປງສະພາບຂອງລາຍໄດ້ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ ເຂົ້າໃຈວ່າລາຍໄດ້ ຫຼື ຊັບສິນນັ້ນໄດ້ມາໂດຍຖືກຕ້ອງເຊັ່ນ: ການອາໄສທຸລະກິດບັງໜ້າ, ອາໄສ ສະຖາບັນການເງິນບໍ່ວ່າຈະເປັນການໂອນເງິນ ຫຼື ຝາກເງິນກໍຕາມ ໂດຍອາໄສສະຖາບັນການ ເງິນເປັນເຄື່ອງມືໃນການປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃຫ້ຫຼອດ ພົ້ນຈາກການດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ ແລະ ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍຜິດກົດໝາຍ ໄດ້ຕາມຄວາມປະສົງ.

ທ່ານ ຮອງສາດສະດາຈານ ພິເຊີຍ ຄຸຣະທອງ (2538, 9) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍວ່າ: ການຟອກເງິນ ແມ່ນສາດຂອງການຍົກຍ້າຍຖ່າຍເທເງິນ ແລະ ການຊຸກເຊື່ອງເງິນ ເຮັດໃຫ້ ເງິນທີ່ໄດ້ມາບໍ່ຖືກໃຫ້ເປັນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ດ້ວຍວິທີການອັນຫຼາກຫຼາຍບໍ່ວ່າຈະຜ່ານທາງໂຮງ ຟອກເງິນທີ່ຍອມຮັບເປັນທາງການຄື: ສະຖາບັນການເງິນທັງຫຼາຍ ຫຼື ທະນາຄານ ຊຶ່ງຖືກັນ ວ່າເປັນໂຮງຟອກເງິນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນຫຼາຍໃນຂະບວນການຂອງການຟອກເງິນ ທີ່ໄດ້ ມາຈາກທຸລະກິດສຶກກະປົກໃຫ້ເປັນເງິນທີ່ຂາວສະອາດ.

ທ່ານ ຮອງສາດສະດາຈານ ໄຊຍົດ ເຫມະຣັດຊະຕະ (2539, 260) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມ ໝາຍວ່າ: ການຟອກເງິນ ແມ່ນການກະທຳໃດໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເງິນໄດ້ມາໂດຍການກະທຳທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ສຸດຈະລິດ ໃຫ້ກາຍເປັນສະພາບເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ອາດພິສູດໄດ້ວ່າເປັນເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍສຸດຈະລິດ, ວິທີການ ຟອກເງິນງ່າຍທີ່ສຸດຄື ການເປີດບັນຊີເງິນຝາກບຸກຄົນໃນນາມຂອງບຸກຄົນຕ່າງໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ຕິດຕາມຫາເຈົ້າຂອງທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ ແລະ ເງິນຝາກເຫຼົ່ານີ້ ອາດຖືກຖອນອອກຈາກບັນຊີໂດຍ ການຈ່າຍເຊັດໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນເຈົ້າຂອງເງິນນັ້ນກະໄດ້ ຫຼື ອາດຈະໂອນໄປ ທະນາຄານອື່ນຕໍ່ໄປ.

ທ່ານ ຮອງສາດສະດາຈານ ວາທິນ ຄຳສົງສີ (2538, 115) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍວ່າ: ການຟອກເງິນ ແມ່ນການແປງສະພາບຊັບສິນທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການກະທຳຜິດ ອັນໝາຍເຖິງ ການເກັບ, ການໃຊ້ປະໂຫຍດ, ການຝາກ, ການຂາຍ, ການຈຳໜ່າຍ, ການແລກປ່ຽນ, ການ ໂອນ, ການປ່ຽນແປງສະພາບ ແລະ ການນຳເຂົ້າມາໃນປະເທດ ຫຼື ການນຳອອກໄປນອກ ປະເທດ ການລົງທຶນປະກອບການທາງທຸລະກິດ ຫຼື ການກະທຳບໍ່ວ່າດ້ວຍປະການໃດ ຊຶ່ງຊັບ ສິນທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການກະທຳຜິດເພື່ອປົກປິດການຊຸກເຊື່ອງ ຫຼື ການອຳນວຍ ການໄດ້ມາ ຈາກການກະທຳຜິດໃຫ້ໄດ້ຮັບຮູ້ກັນວ່າ ເປັນຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍສຸດຈະລິດ.

1.5 ການຟອກເງິນຕາມນິຕິກຳຂອງ ສປປ ລາວ

ສຳລັບ ສປປ ລາວ ກໍໃຫ້ນິຍາມວ່າ: ການຟອກເງິນ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອເຮັດໃຫ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດນັ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍດ້ວຍການເອົາໄປຝາກທະນາຄານ, ຊື້ທີ່ດິນ, ຊື້ເຮືອນ, ໃຫ້ຜູ້ອື່ນກູ້ຢືມ ຫຼື ດ້ວຍວິທີອື່ນໆ. ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຟອກເງິນ ອະທິບາຍວ່າ ການຟອກເງິນ ໝາຍເຖິງການປ່ຽນແປງເງິນ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍການກະທຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຫຼືໄດ້ມາບໍ່ສຸດຈະລິດ ໃຫ້ຄືວ່າເປັນເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ອາດຈະພິສູດໄດ້ວ່າເປັນເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍທຸດຈະລິດ ຫຼື ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ການຟອກເງິນເປັນຂະບວນການ ຊຶ່ງບຸກຄົນຜູ້ກະທຳຜິດມີຈຸດປະສົງໃນການປົກປິດແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງລາຍໄດ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາຍໄດ້ກາຍເປັນແຫຼ່ງລາຍໄດ້ທີ່ຖືກດ້ວຍກົດໝາຍ ຫຼື ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍງ່າຍກໍຄື ເຮັດໃຫ້ເງິນ "ເປື້ອນ" ໃຫ້ເປັນເງິນ "ສະອາດ".

ສຳລັບຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນ ໝາຍເຖິງການນຳເງິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການເຮັດຜິດກົດໝາຍ ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນເງິນເປື້ອນແລ້ວນຳໄປປ່ຽນສະພາບໃຫ້ກາຍເປັນເງິນທີ່ຖືກກົດໝາຍ ຫຼື ເປັນເງິນສະອາດ. ຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນໄດ້ແກ່: ການນຳເງິນສົດ ຫຼື ການນຳເງິນອອກນອກປະເທດ, ການນຳເງິນໄປຝາກກັບສະຖາບັນການເງິນ, ການຈັດຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການຂຶ້ນບັງໜ້າ, ການຟອກເງິນໂດຍລະບົບໂພຍກ້ວນ, ການໃຊ້ໃບອິນວອຍຊ໌ ແລະ ໃບແອສຊີປອມ. ການນຳເງິນສົດຕິດຕົວອອກນອກປະເທດ ໝາຍເຖິງການລັກລອບນຳເງິນສົດຈຳນວນຫຼາຍໆ ທີ່ເກີນກວ່າກົດໝາຍກຳນົດຕິດຕົວອອກໄປຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຕ້ອງການທີ່ຈະນຳເງິນດັ່ງກ່າວໄປຟອກຍັງປະເທດຕ່າງໆ. ການສົ່ງເງິນສົດ ຫຼື ການໂອນເງິນອອກນອກປະເທດ ໝາຍເຖິງການຟອກເງິນໂດຍນຳເງິນສົດ ຫຼື ໂອນເງິນໄປຝາກທີ່ທະນາຄານຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງປະເທດນັ້ນບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ຫຼື ການກວດສອບລະບົບການຮັບຝາກເງິນຂອງທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເງິນທີ່ມາຈາກການເຮັດຜິດກົດໝາຍໂອນເຂົ້າໄປຢູ່ໃນລະບົບການເງິນຂອງປະເທດນັ້ນ ຊຶ່ງວິທີການໂອນເງິນມີຮູບແບບຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການໂອນເງິນທາງໂທລະສັບ, ການໂອນເງິນດ້ວຍລະບົບອອນໄລທາງຄອມພິວເຕີ, ການໂອນເງິນທາງເທເລັກ (Telex) ການໂອນເງິນດ້ວຍລະບົບສະວິດ (Swift), ການໂອນເງິນຜ່ານທາງເຄື່ອງຈ່າຍເງິນອັດຕະໂນມັດ (ATM).

ການຈັດຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການຂຶ້ນບັງໜ້າ ໝາຍເຖິງເປັນການຈັດຕັ້ງບໍລິສັດທີ່ຖືກກົດໝາຍ ຫຼື ຊື້ກິດຈະການຂຶ້ນມາເພື່ອບັງໜ້າ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດແອບແຝງທີ່ຜິດກົດໝາຍເພື່ອນຳເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການເຮັດຜິດກົດໝາຍ ແລ້ວນຳມາໃຊ້ຈ່າຍໝູນວຽນໃນກິດຈະການທີ່ບັງໜ້າ ແລ້ວນຳເງິນທີ່ຟອກໄປປະກອບອາຊະຍາກຳຕໍ່ໄປ. ການນຳເງິນໄປຝາກກັບສະຖາບັນການເງິນ ໝາຍເຖິງການນຳເງິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການເຮັດຜິດກົດໝາຍມາແປສະພາບ ການຟອກ

ເງິນໃຫ້ເປັນເງິນທີ່ຖືກກົດໝາຍ ໂດຍການຜ່ານສະຖາບັນການເງິນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ນິຍົມທົ່ວໄປໃນການຟອກເງິນ ແລະ ເປັນວິທີການທີ່ນັກຟອກເງິນນິຍົມໃຊ້ກັນຫຼາຍ ຊຶ່ງການຝາກເງິນມັກຈະໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ໃຊ້ຊື່ປອມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສາມາດສືບທາເຈົ້າຂອງທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ ໄດ້ແກ່: ການຝາກເງິນ, ການໂອນເງິນ, ການຊື້ແຄດເຊຍເຊັກ, ຕົວເລກເງິນ, ການກູ້ເງິນ, ການສົ່ງຈ່າຍເຊັກ ຊຶ່ງເຊັກເດີນທາງ. ການຟອກເງິນໂດຍລະບົບໂພຍກ້ວນ ໝາຍເຖິງການດຳເນີນການສົ່ງເງິນໃນແບບດັ້ງເດີມຂອງຊາວຈີນ ເປັນວິທີການຝາກເງິນໄປໃຫ້ຍາດພີ່ນ້ອງໃນປະເທດຈີນໃນສະໄໝກ່ອນ ໂດຍການຂຽນອັກສອນຈີນໂບຮານ ຫຼື ສີ່ຄຳລົງໃນເຈ້ຍ ອັນເປັນລະຫັດທີ່ຮູ້ກັນໃນກຸ່ມຜູ້ປະກອບການວ່າ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນແກ່ຜູ້ຖືໂພຍກ້ວນນີ້ ໂດຍສົ່ງເງິນຜ່ານທາງພໍ່ຄ້າຄົນຈີນທີ່ເດີນເຮືອໄປຄ້າຂາຍທາງເອເຊຍເພື່ອສົ່ງເງິນໄປໃຫ້ຍາດພີ່ນ້ອງ ຊຶ່ງເປັນແບບດັ້ງເດີມຂອງຈີນທີ່ໃຫ້ຄວາມສະດວກ ແລະ ຄິດຄ່າທຳນຽມຖືກກວ່າສະຖາບັນການເງິນ. ລະບົບໂພຍກ້ວນເປັນທີ່ໄວ້ວາງໃຈຈາກຜູ້ຝາກເງິນ ມີຜົນເຮັດໃຫ້ລະບົບໂພຍກ້ວນຖືກນຳມາໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນເປັນລຳດັບ. ໃນການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດລະບົບໂພຍກ້ວນໄດ້ກາຍເປັນລະບົບທີ່ຫຼົບຫຼີພາສີ ແລະ ການຫາປະໂຫຍດທາງດ້ານສ່ວນຕ່າງຂອງການແລກປ່ຽນ.

ການໃຊ້ເງິນອິນວອຍຊ໌ປອມ ໝາຍເຖິງການໂອນເງິນໂດຍການນຳຫຼັກຖານເທັດທາງການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ດ້ວຍການໃຊ້ໃບແອສຊິປອມ ເພື່ອສະແດງວ່າມີການສົ່ງຊື້ສິນຄ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດ ຫຼື ການໃຊ້ໃບອິນວອຍຊ໌ປອມ ເພື່ອສະແດງວ່າມີການສົ່ງສິນຄ້າອອກຕ່າງປະເທດ ໂດຍທີ່ໃນທາງການຄ້າທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ມີການສົ່ງມອບສິນຄ້າກັນເລີຍແຕ່ຢ່າງໃດ ເປັນພຽງຂໍ້ອ້າງ ໃນການໂອນເງິນດັ່ງກ່າວອາດຈະເປັນການໂອນເງິນເພື່ອການຄ້າສິ່ງຜິດກົດໝາຍເຊັ່ນ: ຄ້າຢາເສບຕິດ, ແຕ່ການກ່າວອ້າງວ່າເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດນີ້ ໄດ້ມາຈາກການຂາຍປົກກະຕິ ແລະ ຍັງສາມາດນຳໃບອິນວອຍຊ໌ປອມນີ້ ໄປຮຽກເງິນພາສີມູນຄ່າເພີ່ມຈາກລັດໄດ້ອີກໃນຖານະຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າອອກ. ວິທີການຟອກເງິນ ໝາຍເຖິງວິທີການຟອກເງິນ ໂດຍການປ່ຽນແປງສະພາບຂອງເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກກົດໝາຍ ໃຫ້ກາຍເປັນເງິນທີ່ຖືກກົດໝາຍ ເພື່ອນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃນລະບົບໝູນວຽນການເງິນຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງວິທີການຟອກເງິນໂດຍຜ່ານສະຖາບັນການເງິນມີຫຼາຍວິທີການເຊັ່ນ: ການຝາກເງິນ, ການໂອນເງິນ, ການຊື້ແຄດເຊຍເຊັກ, ຕົວເລກເງິນ, ເຊັກເດີນທາງ, ການກູ້ເງິນ, ການເຮັດບັດເຄດິດ. ການຝາກເງິນ ໝາຍເຖິງການນຳເງິນ ຫຼື ກາສານທາງການເງິນທີ່ສາມາດແປງຄ່າເປັນເງິນໄດ້ ນຳໄປຝາກໄວ້ກັບທະນາຄານ ໂດຍການເປີດບັນຊີເງິນຝາກກັບສະຖາບັນການເງິນ ຊຶ່ງຜູ້ຝາກຈະໄດ້ປຶ້ມນັ້ນມາແທນການຝາກເງິນ. ທະນາຄານໄດ້ແບ່ງປະເພດບັນຊີເງິນຝາກອອກເປັນ 03 ປະເພດໃຫຍ່ໆຄື: ບັນຊີເງິນຝາກອອມຊັບ, ບັນຊີເງິນຝາກປະຈຳ 03 ເດືອນ, 06 ເດືອນ, 01 ປີ ແລະ ບັນຊີເງິນຝາກກະແສລາຍວັນ.

ການໂອນເງິນ ໝາຍເຖິງການເປີດບັນຊີເງິນຝາກໄວ້ກັບທະນາຄານ 02 ແຫ່ງ ແລ້ວຜູ້ໂອນຈະໂອນເຂົ້າບັນຊີໃຫ້ກັບຜູ້ຮັບເງິນໄປຍັງທະນາຄານປາຍທາງ ຕາມເລກບັນຊີທີ່ແຈ້ງ

ໄວ້ ຫຼື ໂອນເງິນໄປຍັງຜູ້ຮັບໂດຍຜ່ານທະນາຄານປາຍທາງ ໂດຍຜູ້ຮັບຕິດຕໍ່ຂໍຮັບເປັນເງິນສົດດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸເລກບັນຊີຜູ້ຮັບ ຊຶ່ງການໂອນເງິນນີ້ອາດຈະເປັນການໂອນລະຫວ່າງທະນາຄານພາຍໃນແຂວງດຽວກັນ ຫຼື ຕ່າງແຂວງ ຫຼື ການໂອນເງິນລະຫວ່າງທະນາຄານໃນຕ່າງປະເທດກໍໄດ້ ຊຶ່ງມີດ້ວຍກັນຫຼາຍວິທີເຊັ່ນ: ການໂອນເງິນທາງໂທລະສັບ, ການໂອນເງິນທາງໂທລະເລກ (ປະຈຸບັນບໍ່ເປັນທີ່ນິຍົມແລ້ວ) ການໂອນເງິນທາງລະບົບຄອມພິວເຕີອອນໄລ, ການໂອນເງິນໂດຍຜ່ານທາງ ATM. ການໂອນເງິນລະຫວ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງການສົ່ງໂອນເງິນໄປຍັງຜູ້ຮັບທີ່ຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານທາງທະນາຄານທີ່ຢູ່ໃນປະເທດ ເມື່ອທະນາຄານຜູ້ຮັບໂອນໃນຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນການໂອນເງິນຂອງລູກຄ້າລາຍໃດ ແລ້ວກໍຈະນຳເງິນເຂົ້າບັນຊີເງິນຝາກໃຫ້ກັບລູກຄ້າທີ່ເປີດບັນຊີໄວ້ໃນທັນທີ ວິທີການສົ່ງໂອນເງິນໄປຍັງຕ່າງປະເທດຈະໃຊ້ລະບົບສະວິດ(Swift: Society For Worldwide Interbank Financial Telecommunication) ຊຶ່ງເປັນການໂອນເງິນທີ່ຈະເຖິງປາຍທາງຢ່າງວ່ອງໄວພາຍໃນບໍ່ເທົ່າໃດວິນາທີ, ປະຍັດເວລາສະດວກປອດໄພ ຊຶ່ງທະນາຄານຈະມີລະບົບຄອມພິວເຕີເຊື່ອມຕໍ່ເຖິງກັນ. ການຊື້ກາສານທາງການເງິນຂອງທະນາຄານ ໝາຍເຖິງການນຳເງິນສົດ ມາແລກຊື້ກາສານທາງການເງິນຂອງທະນາຄານ ໂດຍລະບຸຊື່ຜູ້ຮັບເງິນແນ່ນອນໄວ້ໃນກາສານທາງການເງິນນັ້ນ ເພື່ອນຳຕິດຕົວແທນການຖືເງິນສົດ ແລະ ຍິນຍອມຊຳລະຄ່າທຳນຽມຕາມທີ່ທະນາຄານກຳນົດ ແລ້ວສາມາດນຳກາສານທາງການເງິນນັ້ນ ໄປຍັງທະນາຄານປາຍທາງ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກາສານທາງການເງິນນັ້ນ ກາສານທາງການເງິນຂອງທະນາຄານ. ແຄດເຊຍເຊັກ (Cashier Cheque) ໝາຍເຖິງການສານທາງການເງິນທີ່ຜູ້ສົ່ງຈ່າຍ ສົ່ງທະນາຄານຈ່າຍເງິນໃຫ້ກັບຜູ້ຮັບເງິນທີ່ລະບຸຊື່ໄວ້ແນ່ນອນໃນແຄດເຊຍເຊັກນັ້ນ ເພາະສຳລັບການຊຳລະເງິນ ຫຼື ວາງເງິນປະກັນທີ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍໆ. ໃນການປະກອບທຸລະກິດ ແຄດເຊຍເຊັກ ສ່ວນຫຼາຍມັກຈະໃຊ້ກັນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ທະນາຄານນັ້ນຕັ້ງຢູ່ ຫຼື ພາຍໃນເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ຕົວແລກເງິນ (Draft) ໝາຍເຖິງກາສານທາງການເງິນທີ່ທະນາຄານອອກໃຫ້ກັບລູກຄ້າ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງຜູ້ສົ່ງຈ່າຍ ສົ່ງໃຫ້ທະນາຄານໂດຍລະບຸຊື່ທະນາຄານສາຂາ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນໃຫ້ກັບຜູ້ຮັບເງິນຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຕົວແລກເງິນນັ້ນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າທີ່ຕ້ອງການຖືຕົວແລກເງິນແທນການຖືເງິນສົດໄປຍັງຕ່າງແຂວງ, ຕ່າງປະເທດ ໂດຍລູກຄ້າຈະນຳຕົວແລກເງິນນີ້ໄປຂຶ້ນເງິນສົດ ຫຼື ເຂົ້າບັນຊີເງິນຝາກກັບທະນາຄານສາຂາທີ່ລະບຸໄວ້ໄດ້ທັນທີ ຫຼື ນຳໄປເຂົ້າບັນຊີຍັງທະນາຄານຕ່າງໆໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ເຊັກເດີນທາງ (Travel Cheque) ໝາຍເຖິງເຊັກທີ່ລູກຄ້າຊື້ຈາກທາງທະນາຄານ ເພື່ອນຳຕິດຕົວແທນເງິນສົດ ເພື່ອປະສົງຈະເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະດວກປອດໄພຫຼາຍກວ່າການຖືເງິນສົດ ຫາກສູນຫາຍກໍສາມາດອາຍັດ ແລະ ຂໍເຊັກເດີນທາງໃໝ່ໄດ້. ການກູ້ເງິນຈາກທະນາຄານ ໝາຍ

ເຖິງການເຮັດນິຕິກຳສັນຍາກັນລະຫວ່າງລູກຄ້າຜູ້ກູ້ກັບທະນາຄານຄື: ຜູ້ໃຫ້ກູ້ ໂດຍຕົກລົງກັນວ່າຈະກູ້ເງິນໃນວົງເງິນທີ່ແນ່ນອນໂດຍລະບຸຈຳນວນເງິນກູ້ ແລະ ຜູ້ກູ້ (ລູກຄ້າ) ຕົກລົງຈະຊຳລະເງິນຄືນເງິນກູ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຫ້ກູ້ (ທະນາຄານ) ຕາມໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຜູ້ກູ້ຈະຕ້ອງຊຳລະເງິນຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຫ້ກູ້ ພ້ອມທັງເງິນຕົ້ນ ແລະ ດອກເບ້ຍ ແກ່ທະນາຄານ ເປັນງວດງຕາມສັນຍາທີ່ລະບຸໄວ້ ໂດຍທະນາຄານຈະພິຈາລະນາຄຳຂໍ້ກູ້ເງິນຂອງລູກຄ້າຕາມຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ກູ້ປະເພດຂອງສິນເຊື້ອ ຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງການກູ້ເງິນ ແລະ ຫຼັກປະກັນ. ການເຮັດບັດເຄຣດິດ ໝາຍເຖິງການເຮັດນິຕິກຳສັນຍາສິນເຊື້ອປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ມີຫຼັກປະກັນ ຫຼື ບາງທະນາຄານອາດຈະໃຊ້ເງິນຝາກປະຈຳເປັນຫຼັກປະກັນ ໂດຍທະນາຄານຈະອອກບັດເຄຣດິດໃຫ້ຜູ້ຖືບັດແບ່ງເປັນ ບັດເຄຣດິດໃນປະເທດ ແລະ ບັດເຄຣດິດຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜູ້ຖືບັດສາມາດນຳບັດເຄຣດິດໄປຊຳລະສິນຄ້າຕ່າງໆແທນເງິນສົດ ຫຼື ເບີກເງິນສົດຈາກຜູ້ ATM ເມື່ອເຖິງໄລຍະເວລາຊຳລະເງິນຜູ້ຖືບັດເຄຣດິດ ຈະຕ້ອງຊຳລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໄປຕາມທະນາຄານໄດ້ແຈ້ງຄືນແກ່ທະນາຄານເຊັ່ນ: ບັດວິຊາ, ມາດເຕີກາດ, ບັດເຄຣດິດ... ເປັນຕົ້ນ. ສະຖາບັນການເງິນ ໝາຍເຖິງໜ່ວຍງານຂອງລັດ ຫຼື ອົງກອນທຸລະກິດເອກະຊົນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຝາກເງິນ ແລະ ໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນ ລວມທັງທຸລະກິດອື່ນໆ. ທຸລະກິດທີ່ໜ້າສົງໄສ ໝາຍເຖິງທຸລະກຳທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນຜິດໄປຈາກການເຮັດທຸລະກຳ ໃນລັກສະນະດຽວກັນທີ່ເຮັດກັນຢູ່ຕາມປົກກະຕິ, ທຸລະກຳທີ່ຂາດຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນທາງເສດຖະກິດ, ທຸລະກຳທີ່ມີເຫດຜົນເຊື່ອໄດ້ວ່າ ເຮັດຂຶ້ນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ບັງຄັບແຫ່ງກົດໝາຍ ຫຼື ທຸລະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດຄວາມຜິດ ທັງນີ້ບໍ່ວ່າຈະເປັນການເຮັດທຸລະກຳພຽງເທື່ອດຽວ ຫຼື ຫຼາຍເທື່ອ. ທຸລະກຳ ໝາຍເຖິງກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດນິຕິກຳ, ສັນຍາ ຫຼື ການດຳເນີນການໃດໆກັບຜູ້ອື່ນທາງການເງິນ, ທາງທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນການກ່ຽວກັບຊັບສິນ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາແມ່ນພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດລັກສະນະ, ພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ດ້ວຍການກຳນົດນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ຮັກສາລາຄາເງິນກີບໃຫ້ມີສະຖຽນລະພາບ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ທະນາຄານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວແມ່ນສະຖາບັນເງິນຕາຂອງລັດຖະບານມີຖານະທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເປັນທະນາຄານກາງຂອງປະເທດ, ມີຖານະເປັນນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ມີສຳນັກງານໃຫຍ່ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ກົດໝາຍຈຶ່ງກຳນົດໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວມີພາລະບົດບາດສຳຄັນດັ່ງນີ້: ທະນາຄານເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ

ທາງດ້ານເງິນຕາ, ສິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ທະນາຄານຕ້ອງ ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສະຖຽນລະພາບຂອງເງິນກີບຕໍ່ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ຍົກສູງປະສິດທິພາບຂອງກົນໄກຊໍາລະ ແລະ ຖານະການຊໍາ ລະໜີ້ຂອງລະບົບທະນາຄານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບເງິນຕາ, ສິນເຊື່ອຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ ເຄື່ອນ ໄຫວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປອດໃສ; ທະນາຄານຕ້ອງສົ່ງເສີມ ແລະ ອໍານວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ເງິນຕາຮັບ ໃຊ້ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ ເນື່ອງ.¹² ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ໃນມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດວ່າ: ບຸກຄົນໃດຫາກປອມແປງທະນະບັດ, ເງິນໝູນ ຫຼື ເຄື່ອງມືຊໍາລະ, ໃຊ້ ທະນະບັດ, ເງິນໝູນ, ເຄື່ອງມືຊໍາລະປອມ, ທຳລາຍທະນະບັດ ຫຼື ເງິນໝູນດ້ວຍການຕັດ, ເຈາະຮູ, ຈີກ, ແຕ້ມ, ຂີດຊຽນໃສ່, ພິມໃສ່, ຈຳກາໃສ່, ຕິດກາໃສ່ໃບທະນະບັດ ຫຼື ດ້ວຍວິທີ ໃດກໍຕາມຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ທະນະບັດ ຫຼື ເງິນໝູນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ ນຳອອກ ຈຳລະຈອນນັ້ນຖືກເສຍຫາຍໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ. ທັງໝົດນັ້ນເປັນການ ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງພາລະບົດບາດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການຄຸ້ມຄອງລະ ບົບເງິນຕາ, ການທະນາຄານຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບການເງິນມີສະຖຽນລະ ພາບ, ການທະນາຄານ ມີການເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການ ລວມ ເຖິງມາດຕະການລົງໂທດຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດກ່ຽວກັບການເງິນ-ການທະນາຄານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

1.6 ການກະທຳຜິດທາງອາຍາໃນສະຖານການຟອກເງິນ

ການຟອກເງິນ ແມ່ນການກະທຳຜິດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງນອກຈາກຈະເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາແລ້ວ ຍັງເປັນອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດ ຊຶ່ງມີເຄືອຂ່າຍຢູ່ຂອບເຂດທົ່ວໂລກ. ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ່ວຍງານທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ສະເພາະ ເພື່ອຊອກຫາ ແລະ ສະກັດກັ້ນບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນຄະດີອາຍາກັບຜູ້ກະທຳຜິດ.

ການຟອກເງິນ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອເຮັດໃຫ້ເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ມາຈາກ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າມະນຸດ, ຄ້າອາວຸດເສິກ ຫຼື ການກະທຳຜິດ ອື່ນໆ ນັ້ນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍດ້ວຍການນຳເງິນເຂົ້າໄປຝາກໄວ້ທະນາຄານ, ການຊື້ດິນ, ຊື້ ເຮືອນ, ໃຫ້ຜູ້ອື່ນກູ້ຢືມ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນໆ. ເຮົາຈະເຫັນໄດ້ວ່າບັນຫາຕົ້ນຕໍຂອງແຫຼ່ງເງິນ ແມ່ນໄດ້ຈາກການກະທຳຜິດນັ້ນເອງ ແລະ ການກະທຳດັ່ງກ່າວ ກໍເປັນການນຳລາຍໄດ້ອັນ ມະຫາສານ ມາໃຫ້ພໍ້ຄ້າຢາເສບຕິດ, ພວກຄ້າອາວຸດສົງຄາມ, ພວກສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຊຶ່ງເປັນ

¹² ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ປີ 1995, ມາດຕາ 1, 2 ແລະ 3.

ພວກມີບົດບາດອິດທິພົນໃນສັງຄົມ ຫຼື ພວກກະທຳຜິດອື່ນໆ ຊຶ່ງລ້ວຍແລ້ວແຕ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ນຳຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍມາສູ່ສັງຄົມ. ສັງລວມແລ້ວການຟອກເງິນໝາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ຊຶ່ງໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ບໍລິສຸດ ເປັນເງິນ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ດ້ວຍທຸກຮູບແບບ.¹³

ການກະທຳຜິດທາງອາຍາໃນສະຖານການຟອກເງິນ ປະກອບດ້ວຍບັນດາເຄື່ອງໝາຍອັນສະເພາະ ຄື: ເງິນ ຫຼື ຊັບທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ການເຮັດທຸກຮູບແບບ ແລະ ວິທີການ ເພື່ອໃຫ້ເງິນ ຫຼື ຊັບຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ເປັນການກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ. ວັດຖຸກຳຂອງການກະທຳຜິດ ແມ່ນລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນການຟອກເງິນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງສັງຄົມຕໍ່ສະຖາບັນການເງິນ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມຕໍ່ອາຊະຍາກຳ. ດ້ານພາວະວິໄສຂອງການກະທຳຜິດ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວເຮັດໃຫ້ເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ເຊັ່ນ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າມະນຸດ, ຄ້າອາວຸດເສິກ ຫຼື ການກະທຳຜິດອື່ນໆນັ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເຊັ່ນ ການນຳເງິນເຂົ້າໄປຝາກໄວ້ທະນາຄານ, ການຊື້ດິນ, ຊື້ເຮືອນ, ໃຫ້ຜູ້ອື່ນກູ້ຢືມ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການຟອກເງິນ ຍັງສະແດງອອກດ້ວຍການປ່ຽນຮູບໄປຈາກເງິນ ຫຼື ຊັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດໂດຍກົງ ເຊັ່ນ ຈາກເງິນ ປ່ຽນໄປຊື້ເຮືອນ ຂາຍເຮືອນ ໄປຊື້ດິນ ຂາຍດິນ ໄປຊື້ຄຳ ຫຼື ລົດ ແລະ ອື່ນໆ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ຍັງສະແດງອອກດ້ວຍການນຳສົ່ງ, ການໂອນກຳມະສິດ, ການໂອນຜ່ານບັນຊີ, ການນຳເງິນຕິດຕົວອອກນອກປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອປົກປິດທີ່ມາຂອງເງິນອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ. ດ້ານອັດຕະວິໄສຂອງການກະທຳຜິດ ແມ່ນພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ປ່ຽນມາເປັນເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບ ແລະ ຫຼາຍວິທີການ. ສ່ວນເຈົ້າກຳຂອງການກະທຳຜິດ ແມ່ນເຈົ້າກຳທີ່ວ່າໄປ ທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີສະຕິຊຳປະຊັນຍະສົມບູນ.

ສຳລັບໂທດຂອງການກະທຳຜິດນັ້ນ, ກົດໝາຍອາຍາກຳນົດວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ໃດຫາກໄດ້ມີການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອເຮັດໃຫ້ເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ໄດ້ຈາກການ ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າມະນຸດ, ຄ້າອາວຸດເສິກ ຫຼື ການກະທຳຜິດອື່ນໆນັ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດ້ວຍການນຳເຂົ້າຝາກທະນາຄານ, ຊື້ທີ່ດິນ, ຊື້ເຮືອນ, ໃຫ້ຜູ້ອື່ນກູ້ຢືມ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນໆຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ຟອກເງິນ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ ໜຶ່ງປີ ຫາ ສາມ ປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນເງິນຟອກ. ໃນກໍລະນີທີ່

¹³ ວຽງວິໄລ ທ່ຽງຈັນໄຊ, ຄຳຊາຍ ຈິດຕະກອນ, ແສງທະວີ ອິນທະວົງ ແລະ ຄຳຜາງ ວົງພະຈັນ, ກົດໝາຍອາຍາພາກສະເພາະ ເຫຼັ້ມ 1, ປີ 2010, ໜ້າ 62.

ການຟອກເງິນນັ້ນ ຫາກເປັນອາຈິນ, ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ ຫລື ເປັນຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ ຫ້າປີ ຫາ ສິບປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ສາມ ສ່ວນ ຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນເງິນຟອກ. ການກະກຽມໃຫ້ແກ່ການກະທຳຜິດ, ຄວາມພະຍາຍາມກໍ່ການ ກະທຳຜິດ ກໍຈະຖືກລົງໂທດ. ບຸກຄົນຜູ້ໃດຫາກໄດ້ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດໃນການກະທຳຜິດສະຖານ ຟອກເງິນ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດ ອິດສະລະພາບແຕ່ ຫົກເດືອນ ຫາ ສອງປີ ແລະ ຈະຖືກປັບ ໃໝໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນເງິນສ່ວນ ແບ່ງທີ່ໄດ້ຮັບ. ບຸກຄົນຜູ້ໃດທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານກ່ຽວ ກັບການຟອກເງິນເຊັ່ນ: ພະນັກງານທະນາຄານ ຫລື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ຫາກບໍ່ລາຍ ງານ ຫລື ລາຍງານບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງໂດຍເຈດຕະນາ ຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ປົດບັງການ ກະທຳຜິດ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມມາດຕາ 165 ຂອງກົດໝາຍສະ ບັບນີ້. ເງິນ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳໄປຟອກພ້ອມດ້ວຍດອກເບັ້ງ ແລະ ໝາກຜົນອື່ນໆ ຈະຖືກຮີບ ເປັນຂອງ ລັດ.¹⁴

ເມື່ອເວົ້າເຖິງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກໍຕ້ອງເວົ້າເລື່ອງການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳ ຜິດ ຊຶ່ງໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດໃນສະຖານການຟອກເງິນນັ້ນ ແມ່ນການເຄື່ອນ ໄຫວດຳເນີນຄະດີອາຍາຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໝາຍຄວາມວ່າການ ເລີ່ມຕົ້ນຈາກອົງການສືບສວນ-ສອບສວນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເສຍ ຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕຳຫຼວດເສດຖະກິດ ດຳ ເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງສົ່ງບົດສະຫຼຸບສຳນວນຄະດີໄປໃຫ້ອົງການໄອ ຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນການສັງເກດຜູ້ຖືກຫາຂຶ້ນສານ ເພື່ອໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕາມ ກົດໝາຍ ສຸດທ້າຍພາຍຫຼັງສານຕັດສິນແລ້ວ ຄຳຕັດສິນດັ່ງກ່າວກໍຈະເຂົ້າສູ່ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ຊຶ່ງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນມີເນື້ອໃນລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ພາຍຫຼັງມີການແຈ້ງຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດສືບສວນ-ສອບສວນ ຂອງກອງບັນຊາການ ປກສ ເມືອງ ຫຼື ກອງ ບັນຊາການ ປກສ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງ ເພາະວ່າຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນແມ່ນ ການກະທຳຜິດຕໍ່ເສດຖະກິດ ຈຶ່ງແມ່ນໜ້າທີ່ການສືບສວນ-ສອບສວນຂອງພະແນກຕຳຫຼວດ ເສດຖະກິດ ພະແນກຕຳຫຼວດດັ່ງກ່າວ ຈະຮັບ ແລະ ບັນທຶກການແຈ້ງຄວາມ ກ່ຽວກັບການ ກະທຳຜິດ; ລາຍງານຢ່າງທັນການ ໃຫ້ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ; ອອກຄຳສັ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ສົ່ງສຳເນົາຄຳສັ່ງນັ້ນ ລາຍງານໃຫ້ຫົວ ໜ້າ ອົງການໄອຍະການ ໃນທັນໃດ; ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ; ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ສະກັດກັ້ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ລວມທັງການປ່ອຍຕົວຜູ້ຖືກ ສົງໄສທີ່ໄດ້ຖືກກັກຕົວ

¹⁴ ກົດໝາຍອາຍາ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2005, ມາດຕາ 64.

ແລະ ລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການ; ຂໍອຸທອນຄໍາສັ່ງ ຂອງ ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການຂັ້ນຂອງຕົນ ຂຶ້ນຫາຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການຂັ້ນເທິງ; ປະສານ ສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ສະຫຼຸບການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປະກອບສໍານວນ ຄະດີ ພ້ອມດ້ວຍຂອງກາງ ສົ່ງໃຫ້ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາ ຊົນ ພິຈາລະນາຕາມຂ ນຕອນຂອງກົດໝາຍຕໍ່ໄປ.¹⁵

ນອກຈາກອີງໃສ່ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາ ເນີນຄະດີອາຍາແລ້ວ, ກອງຕໍາຫຼວດເສດຖະກິດ ປກສ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພະ ແນກຕໍາຫຼວດເສດຖະກິດ ປກສ ເມືອງ ຍັງມີໜ້າທີ່ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນການ ກະທຳຜິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ຄົ້ນຄວ້າເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບຄະດີ, ພິສູດເອກະສານແຫຼ່ງຂ່າວ ທີ່ເປັນຫຼັກຖານ ແລະ ພົວພັນເຖິງເຫດການ ຫຼື ຄະດີທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຊອກຮູ້ພື້ນຖານຂອງການກະທຳຜິດ ທີ່ອາດພົວພັນກັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ເອົາຄໍາໃຫ້ການຂອງພະຍານ, ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ, ຜູ້ຖືກຫາ ລວມເຖິງນຳໃຊ້ມາດ ຕະການ ແລະ ວິທີການສືບສວນ-ສອບສວນ, ເກັບຮັກສາຫຼັກຖານ, ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ສະກັດກັ້ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາເອົາຕົວຫຼົບໜີ, ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ເພື່ອດໍາ ເນີນການແກ້ໄຂການກະທຳຜິດຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຍຸຕິທຳ. ພາຍຫຼັງທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ເສດຖະກິດ ສຳເລັດການສືບສວນ-ສອບສວນແລ້ວ ກໍຈະສະຫຼຸບສໍານວນຄະດີ ຫາກເຫັນວ່າ ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໜັກແໜ້ນ ກໍຈະສົ່ງສໍານວນຄະດີພ້ອມຂອງກອງ ໄປໃຫ້ອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນ ເພື່ອດໍາເນີນການສັງເກດຜູ້ຖືກຫາຂຶ້ນສານຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍຕໍ່ໄປ.¹⁶

ພາຍຫຼັງທີ່ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ໄດ້ເປີດການສືບສວນ- ສອບສວນໃສ່ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ອົງການ ໄອຍະການປະຊາຊົນຊາບ ກ່ຽວກັບການເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນດັ່ງກ່າວນັ້ນແລ້ວ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ມີສິດຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍຂອງອົງການ ສືບສວນ-ສອບສວນ ຫຼື ດໍາເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີໃດໜຶ່ງເປັນບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງ ໝົດຕາມທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສໍານວນຄະດີຈາກອົງການສືບສວນ- ສອບສວນແລ້ວ ອົງການໄອຍະການໃນການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ ສິດໃນການສັງເກດຜູ້ຖືກຫາ ຂຶ້ນສານ;¹⁷ ໝາຍຄວາມວ່າ ພາຍຫຼັງທີ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບບົດສະຫຼຸບສຳ

¹⁵ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2003, ມາດຕາ 47.

¹⁶ ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການ ເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງຕໍາຫຼວດເສດຖະກິດ ປກສ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພະແນກຕໍາຫຼວດເສດຖະກິດ ປກສ ເມືອງ, ສະບັບເລກທີ 020/ປກສ,ນວ, ລົງວັນທີ 21 ພຶດສະພາ 2009, ມາດຕາ 3.

¹⁷ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2003, ມາດຕາ 49.

ນວນຄະດີຈາກຫົວໜ້າອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ, ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ກໍຈະມອບສຳນວນຄະດີໃຫ້ພະນັກງານໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ສະຫຼຸບສຳນວນຄະດີ, ຮ່າງຄຳຖະແຫຼງ ຫຼື ຄຳຕົກລົງຂອງຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການ¹⁸ ສະຫຼຸບໄດວາ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຈະຖະແຫຼງຄະດີຕສານໄດກໍຕເມອ ມີພະຍານ, ຫລັກຖານ ກ່ຽວກັບຄະດີນັ້ນ ຄົບຖວນພຽງພໍ ຂຽນການໄດມາຂອງພະຍານ ແລະ ຫລັກຖານນັ້ນ ບາງຄະດີກໍແມ່ນການສະຫຼຸບສງມາຂອງເຈາໜາທຕຳຫຼວດ ແລະ ບາງຄະດີກໍແມ່ນອົງການໄອຍະການໄດທຳການສືບສວນ-ສອບສວນ ເພມເຕີມຕາມທເຫັນວາມີຄວາມຈຳເປັນ.¹⁹

ພາຍຫຼັງທີ່ສານປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບສຳນວນຄະດີຈາກຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນແລ້ວ, ປະທານສານປະຊາຊົນ ກໍຈະມອບຄະດີໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າສຳນວນຄະດີອາຍາ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ເອົາຄຳໃຫ້ການ ຂອງໂຈດ, ຈຳເລີຍ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຫຼື ເກັບກຳຂໍ້ມູນຫຼັກຖານເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບຄະດີອາຍາ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສານປະຊາຊົນ ກໍຈະນຳເອົາຄະດີອອກມາພິຈາລະນາ ຫຼື ຕັດສິນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີແຕ່ສານເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີສິດອຳນາດພິຈາລະນາຕັດ ສິນຄະດີ ບົນພື້ນຖານຫຼັກຖານ, ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ²⁰ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ກໍມີພາລະບົດບາດ ດຳເນີນການພິຈາລະນາຕັດສິນ ຄະດີແນໃສ່ສຶກສາອົບຮົມພົນລະເມືອງ ໃຫ້ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ໝາກຜົນຂອງການປະຕິວັດ, ລະບອບການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ປົກປັກຮັກສາສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ, ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ເພີ່ມທະວີນິຕິທຳ, ກຳຈັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນການລະເມີດກົດໝາຍ.

¹⁸ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2003, ມາດຕາ 57.

¹⁹ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2009, ມາດຕາ 2.

²⁰ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2009, ມາດຕາ 2.

2. ການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ລັດທະສັນຍາ ເພີຍສົມພາ (ພ.ສ. 2542) ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບມາດຕະການຍຶດຊັບ ແລະ ຮີບຊັບ ຕາມພະລາຊາບັນຍັດປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ນັກສຶກສາ ຄະນະນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ ປີການສຶກສາ 2546 ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລລາມຄຳແຫງ ລາຊະອານາຈັກໄທ, ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ການຍຶດຊັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການຟອກເງິນ ພົບກັບ ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຫຼາຍຢ່າງ ເພາະວ່າຜູ້ກະທຳຜິດໄດ້ທຳການໂອນຖ່າຍເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກ ການກະທຳຜິດກົດໝາຍໄປສູ່ຂັ້ນຕອນການກະທຳທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍຜ່ານຫຼາຍຂັ້ນ ຕອນ, ມີວິທີການທີ່ແນບນຽມ ແລະ ພະຍາຍາມປົກປັດທຸກຊ່ອງທາງ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕາມ ຫາໄດ້ງ່າຍ.

ພູຊິດ ຄົງເມືອງ (ພ.ສ. 2539) ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ເສຍກັບການຮັບເງິນ ສິນບົນ, ເງິນລາງວັນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕາມພຣະຣາຊບັນຍັດ ວິທີປະຕິບັດລາຊະການທາງ ປົກຄອງ ນັກສຶກສາຄະນະນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ ປີການສຶກສາ 2547 ຈາກມະຫາ ວິທະຍາໄລລາມຄຳແຫງ ລາຊະອານາຈັກໄທ. ໃນຫົວບົດນີ້ ກໍແມ່ນອີກສ່ວນໜຶ່ງໃນການ ກະທຳຜິດສະຖານການຟອກເງິນຂອງຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງໃນການຮັບສິນບົນ ແລະ ລາງວັນ ໃນ ການປະຕິບັດ ຫຼື ດຳເນີນວຽກງານໃດໜຶ່ງໂດຍມີການຕົກລົງກັນກ່ອນ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ ແລະ ກໍ ເປັນສະຖານໜຶ່ງຂອງການຟອກເງິນທີ່ເປັນບັນຫາ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ແລະ ນັບມື້ ນັບໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງທາງການປົກຄອງ ຕາມຫຼັກຄວາມບໍ່ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍຖືເປັນອົງປະກອບສຳຄັນປະການໜຶ່ງ.

ພິພັດ ເຕັງພາວອນ ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບ : ການຟອກເງິນກັບອາຊະຍາກຳທາງດ້ານເສດ ຖະກິດ ນັກສຶກສາຄະນະລັດຖະສາດມະຫາບັນດິດ ປີການສຶກສາ 2543 ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ ລາມຄຳແຫງ ລາຊະອານາຈັກໄທ. ການຟອກເງິນທີ່ຟອກແລ້ວ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳມາ ໝູນວຽນໃນທຸລະກິດການເງິນ, ການດຳເນີນງານຕ່າງໆ... ທີ່ຜິດກົດໝາຍອັນໃດສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ສະພາວະການທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມໂດຍກົງ ໂດຍສະເພາະເງິນ ຫຼື ຊັບ ທີ່ໄດ້ມາ ຈາກການກະທຳຜິດກົດໝາຍ ທີ່ເຂົ້າສູ່ລະບົບການເງິນ, ທະນາຄານຂອງຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຜະລິດແທ້ຈິງ ແລະ ຍອມສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງປະເທດ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາເງິນເຜີ້ຂອງປະເທດໄດ້. ການປາບປາມການກະທຳຄວາມຜິດບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ຫຼັກການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມຕາມຫຼັກອາຍາວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ການຕັດໄຟແຕ່ຕົ້ນລົມ ຫຼື ການຕັດວົງຈອນການປະກອບອາດຊະຍາກຳ ເພື່ອໃຫ້ພາກລັດສາມາດໃຊ້ກົນໄກຂອງກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການເງິນ ຫຼື ຊັບ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ ໂດຍການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຫຼື ຕັດສິນໃຫ້ຊັບສິນນັ້ນເປັນຂອງລັດ ຕາມກົດໝາຍຍອມເປັນມາດຕາທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະ ຕັດວົງຈອນຂອງການກະທຳຜິດຕ່າງໆ ໃຫ້ສິ້ນລົງໄປໄດ້ດ້ວຍວັດທະນະທຳແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ຂອງອາຊະຍາກຳທາງເສດຖະກິດນີ້ ເປັນການທຳລາຍເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງປະເທດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການອອກມາດຕະການປ້ອງກັນການຟອກເງິນ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງສູງ ຫາກເຮົາສາມາດປ້ອງກັນການຟອກເງິນ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍຜິດກົດໝາຍກໍຈະມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເຫຼົ່າອາຊະຍະກຳ ທັງຍັງເປັນການຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນອາຊະຍະກຳຢາເສບຕິດ, ອາຊະຍາກຳທາງເສດຖະກິດ ແລະ ອາຊະຍະກຳອື່ນໆ ທີ່ອາໄສການຟອກເງິນເປັນເຄື່ອງມືໃນການສະໜັບສະໜູນການກະທຳຜິດໄດ້ອີກດ້ວຍ.

ສັກວົງສິງ ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບ: ມາດຕະການທາງກົດໝາຍໃນການຄວບຄຸມ, ປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມອາຊະຍະກຳການຟອກເງິນ: ສຶກສາສະເພາະກໍລະນີຊັບ ແລະ ເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ 2547 ອາຊະຍາກຳຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ລະບົບເສດຖະກິດເປັນຕົວການ ໃນການທຳລາຍຄຸນະພາບຂອງບຸກຄະລາກອນ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນບັນດາເຍົາວະຊົນ ເຊິ່ງຈະເປັນກຳລັງຂອງຊາດໃນອານາຄົດ. ປະຈຸບັນ ອາຊະຍະກອນໄດ້ນຳເງິນ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດໃນທາງລັດ, ໃນລັກສະນະການຟອກເງິນ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍເຄື່ອຂ່າຍອາຊະຍະກຳຈົນເປັນອາຊະຍະກຳຂ້າມຊາດ.

3. ຂອບເຂດການສຶກສາ

ບົດວິທະຍານິພົນນີ້ ການສຶກສາຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນທີ່ເປັນບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນປະຈຸບັນ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງເນື້ອໃນຂອງການສຶກສາ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ສຶກສາບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈາກການຟອກເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກຢາເສບຕິດ.

3.1 ປະຊາກອນຕົວຢ່າງ ຫຼື ຕົວຜັນແປ (Study Population Or Variables)

- ແມ່ນຜູ້ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດແລ້ວ.
- ເປົ້າໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ໂດຍຖືເອົາຜູ້ມີບົດບາດໃນການຟອກເງິນຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ຊົນຊາດ, ສາສະໜາ ແລະ ລະດັບການສຶກສາ.

3.2 ຕົວຜັນແປຕົ້ນ (Independent Variables)

ກ. ປັດໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

- ເພດ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ຊົນຊາດ.
- ສາສະໜາ, ລະດັບການສຶກສາ.

ຂ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

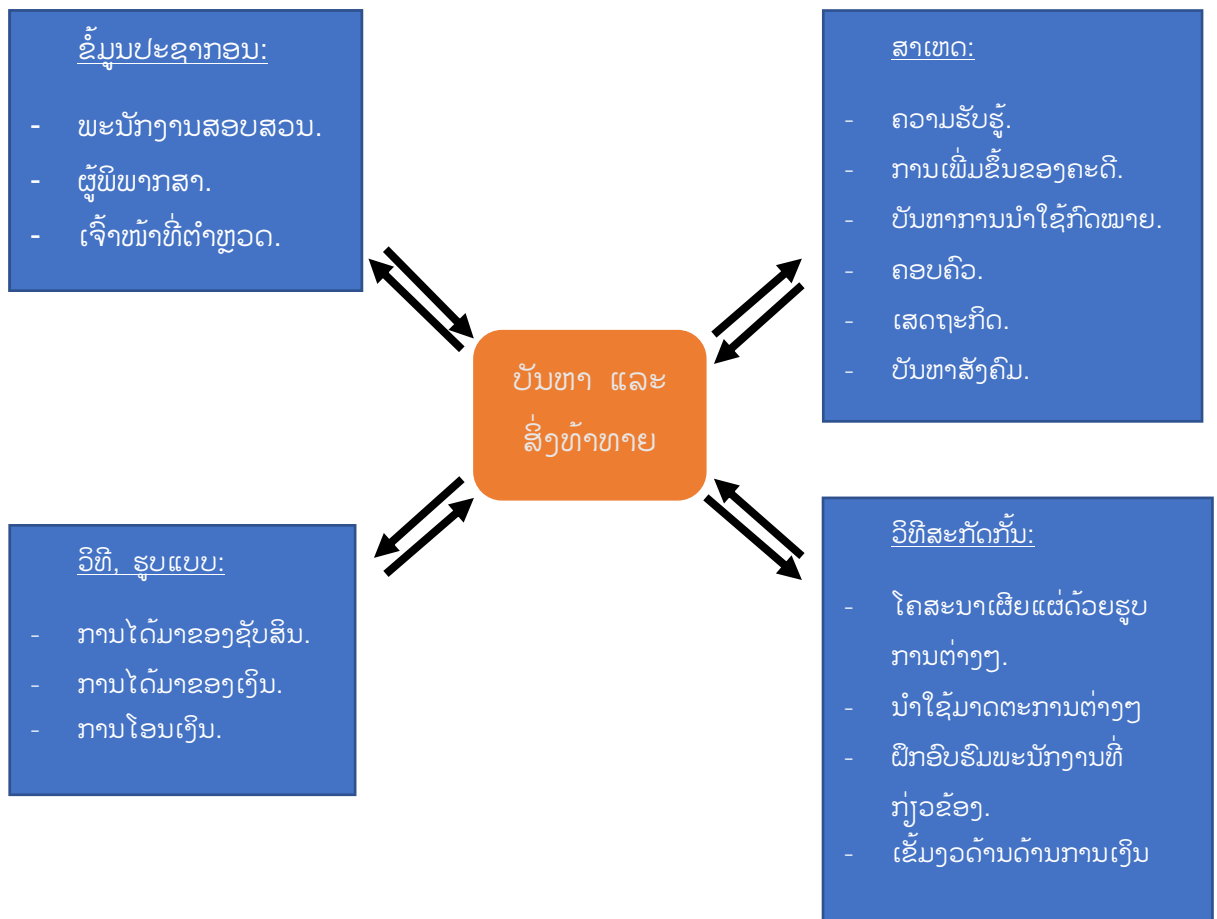
- ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສັງຄົມ. ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ວັດທະນາທຳ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄອບຄົວ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ບຸກຄົນ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສະຖຽນລະພາບຂອງປະເທດຊາດ.

ຄ. ປັດໄຈກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການຟອກເງິນໂດຍທາງການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ

- ຖືກຕົວະ ຫຼື ຖືກຊັກຊວນໃຫ້ກະທຳ.
- ບັນຫາຄອບຄົວ.
- ບັນຫາສັງຄົມ.
- ຄວາມຮັກ ແລະ ອື່ນໆ.

3.3 ຕົວຜັນແປຕາມ

ຜົນຮ້າຍຂອງການຟອກເງິນດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນຢ່າງສະລັບຊັບຊ້ອນຂອງອາຊະຍະກຳ ຕໍ່ຂະບວນຍຸຕິທຳ.

4. ນິຍາມສຳລັບເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ

ການຟອກເງິນ ໝາຍເຖິງການໄດ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນຈາກການກະທຳຜິດ.

ການໄດ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນຈາກການກະທຳຜິດ ໝາຍເຖິງໄດ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນຈາກການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເຊັ່ນ: ການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ການຄ້າອາວຸດ, ການຄ້າມະນຸດ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການຄ້າໂສເພນີ ແລະ ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດອື່ນໆ.

ການປ່ຽນຮູບຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ ໝາຍເຖິງການຫັນເອົາຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດເຊັ່ນ: ຈາກເງິນເປັນຄຳ, ຈາກຄຳເປັນເຮືອນ, ຈາກເຮືອນເປັນເງິນ ຫຼື ເປັນຊັບສິນອື່ນໆທີ່ມີລັກສະນະຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ການນຳໃຊ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ ໝາຍເຖິງການນຳໃຊ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ເຂົ້າໃນກິດຈະການ ຫຼື ວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຊື້ຊັບສິນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄດ້ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນກັບຄືນມາມີລັກສະນະຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ III

ວິທີ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການດຳເນີນການສຶກສາ

1. ຮູບແບບການສຶກສາ (Study Design)

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນການສຶກສາແບບພັນລະນາໃນທາງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຄຸນນະພາບ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການຕອບແບບຄໍາຖາມສຳພາດ ແລະ ການສຶກສາເອກະສານ, ສ່ວນຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ແມ່ນໄດ້ຈາກການຕອບແບບສອບຖາມ ແລະ ຈະນຳໃຊ້ສະຖິຕິຍ້ອນໄປຫ້າປີ (2006-2010).

2. ສະຖານທີ່ສຶກສາ (Study Site)

ສະຖານທີ່ຂອງການສຶກສາ ແມ່ນດຳເນີນຢູ່ໃນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

3. ໄລຍະເວລາທີ່ທຳການສຶກສາ (Duration of Implementation)

ໄລຍະທຳການຄົ້ນຄວ້າ ແມ່ນໃຊ້ເວລາສີ່ເດືອນ ເລີ່ມແຕ່ ເດືອນ ກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນ ຕຸລາ ປີ 2010.

4. ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ (Data Collection)

ການສຶກສາ ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນການສຶກສາແບບປະສົມປະສານລະຫວ່າງແບບປະລິມານ ແລະ ແບບຄຸນນະພາບ ຄື: ຮວບຮວມຂໍ້ມູນຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທາງດ້ານເອກະສານ, ສະຖິຕິຄະດີ, ປຶ້ມ, ຕຳລາພາສາລາວ, ພາສາຕ່າງປະເທດ, ບົດວິທະຍານິພົນທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລ້ວຈຶ່ງນຳມາຂຽນ ແລະ ຈັດລຽງພັນລະນາ, ອະທິບາຍຕາມທິດສະດີ, ຫຼັກການຕ່າງໆ.

ສ້າງແບບສອບຖາມ, ສ້າງແບບສຳພາດ, ແບບສົນທະນາ ແລ້ວນຳມາອະທິບາຍ, ວິນິດໄສ, ວິເຄາະປະເດັນຕ່າງໆຕາມຄຳຖາມທີ່ຕັ້ງໄວ້. ຈາກນັ້ນ, ຈຶ່ງສະຫຼຸບ ແລະ ສະເໜີຄວາມຄິດເຫັນ. ຈຳນວນກຸ່ມປະຊາກອນທີ່ຜູ້ຄົນຄວ້າເກັບຂໍ້ມູນຕາມແບບສອບຖາມມີ 270 ຄົນ ໄດ້ຮັບຕົວຈິງມີ 210 ຄົນ ຊຶ່ງມີພະນັກງານສອບຖາມ, ຜູ້ພິພາກສາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ, ນັກສຶກສາ, ນັກໂທດ, ທະນາຍຄວາມ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ວ່າໄປ.

ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນອື່ນໝົດຜູ້ຄົນຄວ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ ສ້າງແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ລະອຽດ ແລ້ວກໍຂຽນໃບຄຳຮ້ອງລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອຂໍອະນຸມັດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ, ໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສານ ປະຊາຊົນ ເພື່ອແຈ້ງຈຸດປະສົງຂອງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ບັນຊີຄະດີທີ່ໄດ້ດຳເນີນຄະດີໃນ ສະຖານການຟອກເງິນຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ບັນຊີຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາຂອງ ສານ. ນອກຈາກນີ້, ກໍສ້າງຮ່າງຄຳຖາມ ແລະ ກະກຽມເຄື່ອງມື ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການ ສົນທະນາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ກໍໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການສຳພາດເຊັ່ນ: ວິທີອັດເທັບໃຫ້ຄ່ອງແຄ້ວ ແລະ ໃຫ້ລະອຽດ ລວມທັງວິທີການຊັກຖາມ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ຕະຫຼອດເຖິງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແມ່ນເຮັດແບບທຸກຄົນ ຊຶ່ງກ່ອນສຳພາດຜູ້ສຳພາດໄດ້ແນະນຳຕົນ ເອງກ່ອນຈະສະເໜີຫົວບົດ ແລະ ວັດຖຸປະສົງຂອງການສຶກສາ ພ້ອມທັງອະທິບາຍເຖິງ ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງບັນຫາທີ່ຕົນຄົ້ນຄວ້າ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜູ້ສຳພາດໄດ້ບອກ ເຖິງໄລຍະເວລາຂອງການສົນທະນາ ຊຶ່ງຈະໃຊ້ເວລາຢ່າງໜ້ອຍ 30 ນາທີ ແລະ ໃຫ້ຄວາມ ເຊື່ອໝັ້ນໃນການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນໄວ້ເປັນຄວາມລັບ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຍັງຈຳເປັນໄດ້ຂໍອະນຸ ຍາດໃນການອັດສຽງໃນເວລາທຳການສຳພາດ ຫຼື ສົນທະນາ ແລະ ໃຊ້ແບບສອບຖາມໂດຍ ໃຊ້ຄຳຖາມແບບປາຍເປີດ.

5. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ໃນການສຳພາດ ແມ່ນກວມເອົາຈຸດປະສົງ ແລະ ກອບແນວຄວາມຄິດທັງໝົດ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ບົດຄົ້ນຄວ້າອອກມາດ້ວຍຄຸນນະພາບ ຊຶ່ງເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບຂໍ້ມູນປະກອບ ດ້ວຍ:

- ນຳໃຊ້ເຄື່ອງຄອມພິວເຕີເພື່ອພິມ, ໃຊ້ເຄື່ອງບັນທຶກສຽງເພື່ອສຳພາດ, ໃຊ້ແບບສອບຖາມ ເພື່ອສຳພາດເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ພິພາກສາ, ນັກວິຊາການ, ທະນາຍຄວາມ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງໃຊ້ ວິທີການສັງເກດສະພາບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມາເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອີງຈຳນວນໜຶ່ງ.
- ບັນທຶກໃນຄະນະທີ່ສົນທະນາ (ສຳພາດ) ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການຂຽນຂໍ້ມູນໃຫ້ ລະອຽດ ຫຼັງການສຳພາດຕ້ອງບັນທຶກໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອປ້ອງກັນການຫຼົງລືມ ເພາະວ່າແນວຄວາມຄິດຫຼັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກອບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການ ສຶກສາລວມທັງແນວຄວາມຄິດໃໝ່ ແມ່ນຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະໄປພັດທະນາຕໍ່ໄປໃນຂັ້ນການ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ.
- ອັດສຽງເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນລະອຽດ ແລະ ເປັນທຳມະຊາດຂອງການສົນທະນາ (ສຳພາດ) ເທັບອັດສຽງແມ່ນຖືກໃຊ້ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ. ເນື່ອງຈາກວ່າ: ໃນ

ຂະນະທີ່ກຳລັງສຳພາດແບບລົງເລິກໃນຮູບແບບສົນທະນາ ຜູ້ສຳພາດບໍ່ສາມາດບັນທຶກໄດ້ໝົດທຸກຂໍ້ຄວາມ. ສະນັ້ນ, ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນຈະຖືກຂາດຫາຍໄປ.

- ແມ່ນໃຊ້ແບບຟອມທີ່ມີຄຳຕອບແບບປາຍເປີດໝົດ ທີ່ເໝາະສົມກັບຫົວບົດ ແລະ ສະພາບຕົວຈິງ ຊຶ່ງໄດ້ບັນຈຸຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ, ສາເຫດຂອງການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າມະນຸດ, ... ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກໃນການດຳເນີນຄະດີຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

6. ວິທີວິເຄາະຂໍ້ມູນ (Data Analysis)

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 02 ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໄດ້ຕັ້ງຄວາມມຸ່ງໝາຍໄວ້ ໂດຍແນ່ໃສ່ຈຸດປະສົງ ແລະ ຕັ້ງຄຳຖາມຄົ້ນຄວ້າທີ່ຕັ້ງໄວ້ ໂດຍທາງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ:

ທາງປະລິມານ:

- ກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງແບບຟອມ.
- ເຂົ້າລະຫັດຂໍ້ມູນ, ປ້ອນເຂົ້າຄອມພິວເຕີ້ Computer Program.
- ວິເຄາະຫາຄວາມຖີ່ເປັນເປີເຊັນ (%).

ທາງຄຸນນະພາບ:

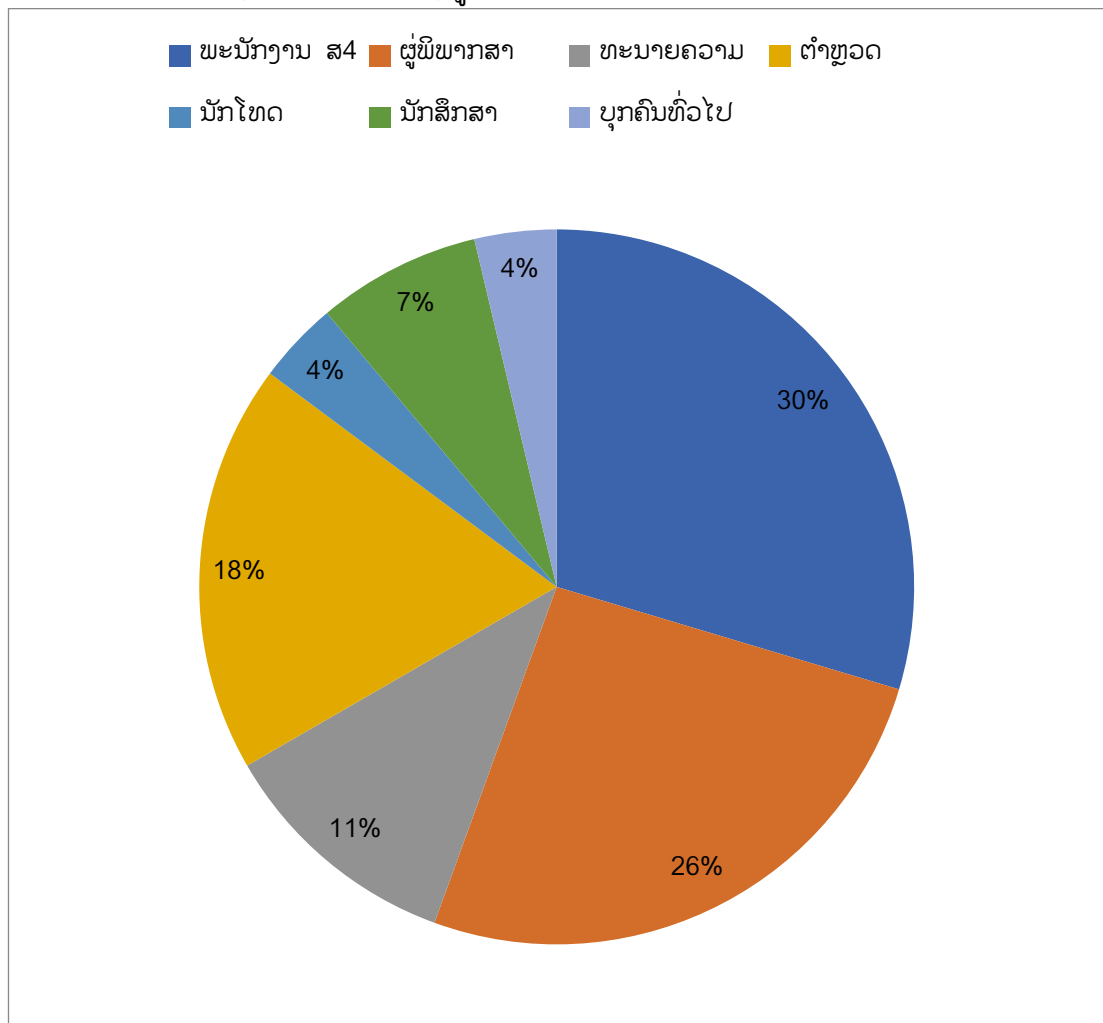
- ສະຫຼຸບເປັນປະເດັນຫຼັກ (Cathecori).
- ເປັນປະເດັນໃຫຍ່ (Item).
- ເປັນປະເດັນຍ່ອຍ (Sub Item).

ພາກທີ IV ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ

1. ຜົນການສຶກສາ

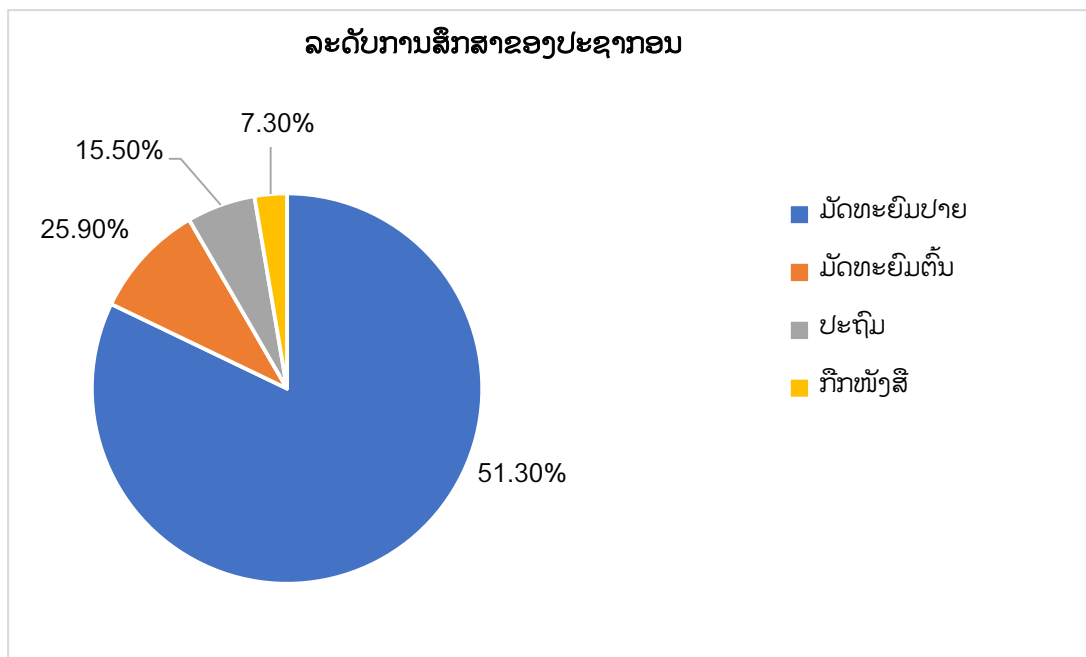
1.1 ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ

ເສັ້ນສະແດງ 1: ອາຊີບຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ

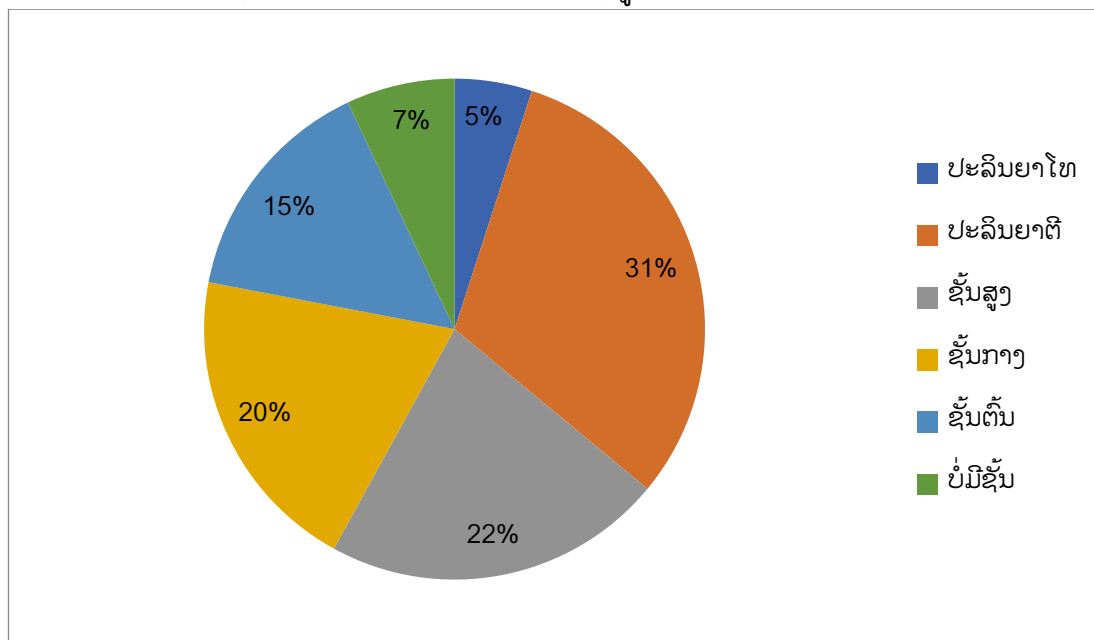
ຈາກເສັ້ນສະແດງ 1, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 30% ແມ່ນພະນັກງານສືບສວນ-ສອບສວນ, ຈຳນວນ 26% ແມ່ນຜູ້ພິພາກສາ, ຈຳນວນ 18% ແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ, ຈຳນວນ 11% ແມ່ນທະນາຍຄວາມ, ຈຳນວນ 7% ແມ່ນນັກສຶກສາ ແລະ ຈຳນວນ 4% ແມ່ນບຸກຄົນທົ່ວໄປ ແລະ ນັກໂທດ.

ເສັ້ນສະແດງ 2: ລະດັບການສຶກສາຂອງປະຊາກອນ

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 2, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 51.30% ມີການສຶກສາລະດັບມັດທະຍົມປາຍ, ຈຳນວນ 25.9% ຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ຈຳນວນ 15.5% ຈົບຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ຈຳນວນ 7.3% ກີກໜັງສື.

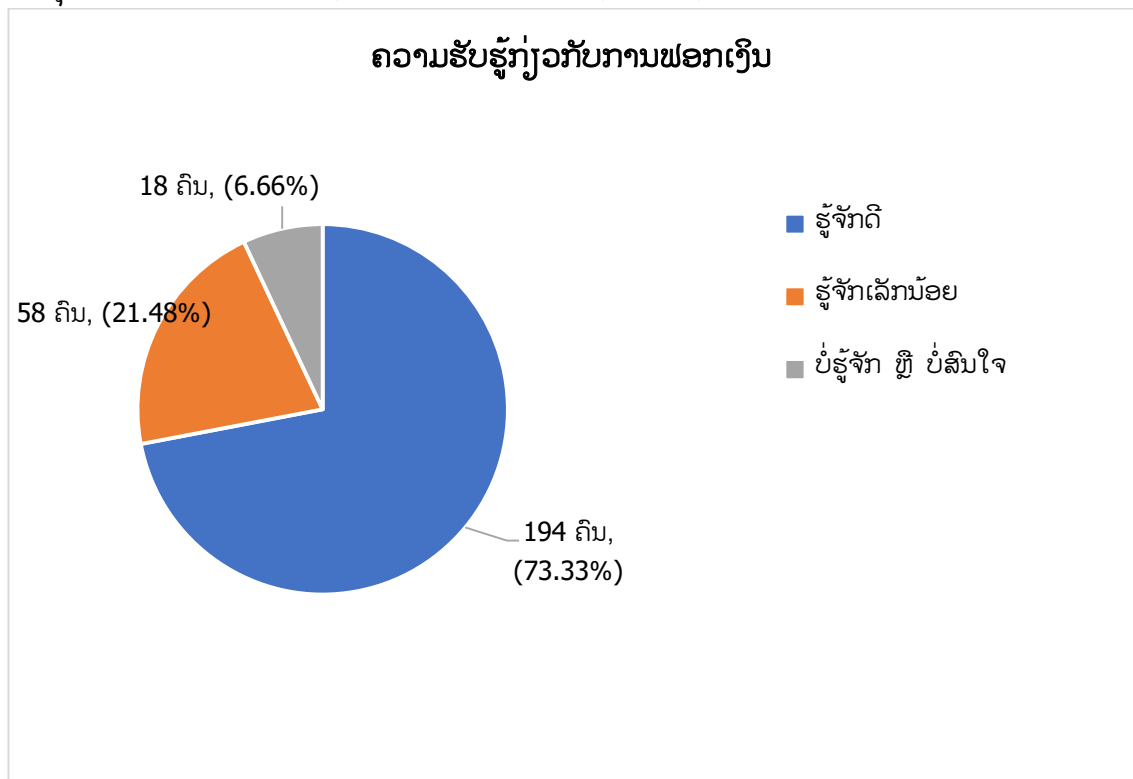
ເສັ້ນສະແດງ 3, ລະດັບວິຊາສະເພາະຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 3, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 31% ມີລະດັບວິຊາສະເພາະ ປະລິນຍາຕີ, ຈຳນວນ 22% ຈົບຊັ້ນສູງ, ຈຳນວນ 20% ຈົບຊັ້ນກາງ, ຈຳນວນ 15% ຈົບ ຊັ້ນຕົ້ນ, ຈຳນວນ 7% ບໍ່ມີຊັ້ນ ແລະ ຈຳນວນ 5% ຈົບປະລິນຍາໂທ.

1.2 ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນຂອງປະຊາກອນ

ເສັ້ນສະແດງ 4, ຜ່ານການສຳຫຼວດຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກ ປະຊາກອນຈຳນວນ 270 ທ່ານ ພົບວ່າ: ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈດີຕໍ່ ການກະທຳຜິດໃນສະຖານການຟອກເງິນນີ້ ວ່າເກີດມາຈາກການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມທີ່ ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍອາຍາສະແດງອອກດັ່ງນີ້:

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 4, ເຫັນວ່າ ປະຊາກອນ 194 ຄົນ ຫຼື ເທົ່າກັບ 72% ຮູ້ຈັກດີ ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ, ໃນນັ້ນ 58 ຄົນ ຫຼື ເທົ່າກັບ 21% ຮູ້ຈັກເລັກນ້ອຍ (ແບບບໍ່ໝັ້ນໃຈ) ແລະ 18 ຄົນ ຫຼື ເທົ່າກັບ 7% ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ກໍບໍ່ສົນໃຈເລື່ອງນີ້.

ຈາກເປີເຊັນຄວາມຮັບຮູ້ດັ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ມັນກາຍເປັນບັນຫາທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ແລະ ນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອເປັນການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການ ຟອກເງິນຈາກບັນດາອາຊະຍາກອນຕ່າງໆ ທີ່ຍາມໃດກໍສວຍໃຊ້ບັນດາການກະທຳຜິດເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການກະທຳຜິດໃນສະຖານການຟອກເງິນ.

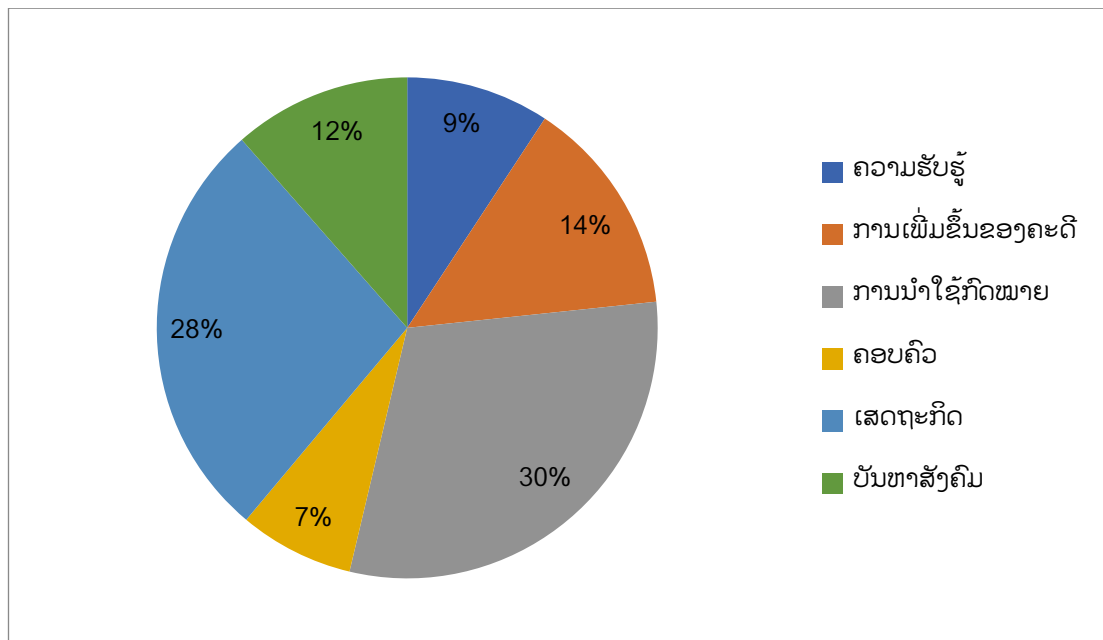
1.3 ອາຊະຍາກຳ ແລະ ການຟອກເງິນ

ຜົນຂອງການສຶກສາທາງດ້ານເອກະສານ ພົບວ່າ ໂດຍທົ່ວໄປອາຊະຍາກຳທາງການຟອກເງິນ ມີລັກສະນະອາຊະຍາກຳທາງເສດຖະກິດ ແລະ ລັກສະນະອາຊະຍາກຳທຳມະດາ ຊຶ່ງໃນຮູບແບບຂອງອາຊະກຳເສດຖະກິດນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງມີໂອກາດໃນການກະທຳຜິດ ມີການກະກຽມການວາງແຜນ, ຜູ້ກະທຳຜິດມັກຮ່ວມກັນຫຼາຍຄົນ ຫຼື ຄ້າຍກັບຮູບອົງກອນ ຫຼື ຂະບວນການອາຊະຍາກຳ, ຜົນຂອງການກະທຳຜິດ ມັກຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ມັກຈະລ່ວງເລີຍມາແລ້ວ ຍາກແກ່ການສືບສວນສອບສວນຈັບກຸມ, ປະຊາຊົນມີຄວາມຮູ້ສຶກເປັນບໍລະບັກ ຕໍ່ການປະກອບອາຊະຍາກຳທາງເສດຖະກິດ ໜ້ອຍກວ່າອາຊະຍາກຳທຳມະດາ, ກະທຳຜິດຈະເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມຊຽວຊານ, ມັກເປັນ ຄວາມຜິດ ກ່ຽວກັບຕ່າງປະເທດ, ລັກສະນະຂ້າມຊາດ ຫຼື ຮຽກວ່າອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດ.

ສ່ວນຮູບແບບຂອງອາຊະຍາກຳທຳມະດາ ແມ່ນຕ້ອງມີໂອກາດໃນການກະທຳຜິດ ມີການກະກຽມການວາງແຜນ, ຜູ້ກະທຳ ຈະເປັນບຸກຄົນດຽວ ຫຼື ມີພັກພວກລວມກັນ, ຜົນຂອງການກະທຳຜິດສ່ວນໃຫຍ່ ມັກຈະເກີດຜົນທັນທີ ແລະ ເປັນຜົນທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ໃນລັກສະນະຂອງຮູບປະທຳ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ເປັນບໍລະບັກຕໍ່ການປະກອບອາຊະຍາກຳມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະຄຽດແຄ້ນ ແລະ ຍ້ານກົວ.

1.3 ສາເຫດຂອງການຟອກເງິນ

ເສັ້ນສະແດງ 5, ສາເຫດຂອງການຟອກເງິນ

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 5, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 30% ເຫັນວ່າ ສາເຫດຂອງການຟອກເງິນມາຈາກການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ ທີ່ອາດບໍ່ມີປະສິດທິພາບເທົ່າທີ່ຄວນ, ຈຳນວນ 28% ເຫັນວ່າເກີດຈາກເສດຖະກິດ, ຈຳນວນ 14% ເຫັນວ່າເກີດຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄະດີ, ຈຳນວນ 12% ເຫັນວ່າເກີດຈາກບັນຫາສັງຄົມ, ຈຳນວນ 9% ເຫັນວ່າ ເກີດຈາກຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຈຳນວນ 7% ເຫັນວ່າ ເກີດຈາກຄອບຄົວ.

1.4 ຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນ

ການຟອກເງິນມີຫຼາຍຮູບແບບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການນຳເງິນສົດຕິດຕົວອອກນອກປະເທດ, ການສົ່ງເງິນສົດ ຫຼື ໂອນເງິນສົດອອກນອກປະເທດ, ການນຳເງິນໄປຝາກກັບທະນາຄານການເງິນ, ການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການບັງຫ້າ, ການຟອກເງິນ ໂດຍລະບົບໄພຍກ້ວຍ ແລະ ການໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ຊຶ່ງແຕ່ລະຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນ ມີລາຍລະອຽດຄື:

ກ. ການຟອກເງິນ ໃນຮູບແບບຂອງການນຳເງິນສົດຕິດຕົວອອກນອກປະເທດ ຊຶ່ງການຟອກເງິນໃນຮູບແບບນີ້ເປັນການນຳເງິນສົດທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ສຸດຈະລິດ ຊຶ່ງອາດຈະໄດ້ເງິນຈຳນວນນັ້ນມາດ້ວຍການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ຫຼື ເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກສິ່ງກົດໝາຍນັ້ນພົກຕິດຕົວໄປ ຫຼື ນຳໄປໃຊ້ຈ່າຍຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ ຊຶ່ງມີລັກສະນະການຟອກເງິນທີ່ນິຍົມຫຼາຍໃນສະໄໝກ່ອນ ແຕ່ເນື່ອງຈາກປະຈຸບັນການໂຍກຍ້າຍເງິນສົດທີ່ໄດ້ມາຈາກການຂາຍຢາເສບຕິດ ຫຼື ອາຊະຍາກຳອື່ນໆ ເປັນໄປດ້ວຍຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພາະວ່າມີເງິນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ປະລິມານນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເງິນ ສົດຈຳນວນຫຼາຍ ອາດເປັນເປົ້າໝາຍຕໍ່ການຂົນສົ່ງ, ການພົກງິນສົດຈຳນວນຫຼາຍໄປເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ອາດເກີດມີພິລຸດ ແລະ ຖືກຕິດຕາມໄດ້ງ່າຍຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່.

ສຳລັບ ສປປ ລາວ ກໍ່ມີກົດໝາຍຫ້າມນຳເງິນສົດຕິດຕົວອອກນອກປະເທດເກີນກວ່າ 10.000 ໂດລາ (ສິບພັນໂດລາສະຫະລັດ). ແຕ່ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຜູ້ທຳການຟອກເງິນໃນຮູບແບບນີ້ ມັກຈະອາໄສການນຳເງິນສົດ ຜ່ານພົມແດນລະຫວ່າງປະເທດ ດ້ວຍການໃຫ້ສິນບົນເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການກວດຄົ້ນເຂົ້າ-ອອກປະເທດ ຫຼື ບໍ່ກໍ່ມີລະບົບການຄວບຄຸມສະຖາບັນການເງິນບໍ່ເຂັ້ມງວດຫຼາຍ ລວມທັງລະບົບຂອງບາງປະເທດ ອາດຈະບໍ່ນິຍົມການໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ເຮັດທຸລະກິດໂດຍອາໄສເງິນສົດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຟອກເງິນລັກສະນະນີ້ມີໜ້ອຍລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ການໃຊ້ເງິນສົດທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ສຸດຈະລິດ ຈຶ່ງກະທຳສະເພາະບາງປະເທດທີ່ບໍ່ເຂັ້ມງວດໃນການໃຊ້ເງິນສົດເຂົ້າ ໃນການເຮັດດ້ານທຸລະກິດການເງິນ ຫຼື ອາໄສນຳເງິນສົດ ຜ່ານທາງພົມແດນລະຫວ່າງປະເທດ ດ້ວຍການໃຫ້ສິນບົນເຈົ້າໜ້າທີ່ ຊຶ່ງເປັນການສ່ຽງໄພຫຼາຍ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມການນຳເງິນສົດຕິດຕົວຜ່ານເຂົ້າ-ອອກປະເທດ ກໍຍັງເປັນວິທີທີ່ໃຊ້ກັນຢູ່ຈົນເຖິງປະຈຸບັນ.

ຕົວຢ່າງ: ໃນປະເທດ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ການນຳເງິນສົດອອກນອກປະເທດ ໂດຍການຟອກເງິນທີ່ບໍ່ຜ່ານທະນາຄານແຕ່ນຳເງິນສົດອອກນອກປະເທດດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ເຊື່ອກັນວ່າເປັນວິທີການທີ່ນິຍົມກັນຫຼາຍອີກວິທີໜຶ່ງເຊັ່ນຕົວຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກໍລະນີທີ 01: ເກີດຂຶ້ນໃນອາຟຣິກາໃຕ້ ຊຶ່ງນັກຂົນເງິນທີ່ຂາທັກຈະຊຸກເຊື່ອງເງິນເຜືອກກ່ອນອອກເດີນທາງ 01 ວັນ ໄດ້ມີພົນລະເມືອງດີໂທລະສັບແຈ້ງໄປທາງເຈົ້າໜ້າທີ່ວ່າ ຈະມີການລັກລອບຂົນເງິນອອກນອກປະເທດ ຊຶ່ງເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ໃນເຜືອກ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈຶ່ງໄດ້ກວດກາຢ່າງລະອຽດ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ເລື່ອຍເຜືອກອອກມາກວດເບິ່ງ ກວ່າຂະບວນການກວດຄົ້ນຈະສຳເລັດຮຽບຮ້ອຍເຄື່ອງບິນກໍເດີນທາງໄປແລ້ວ ຜົນການກວດຄົ້ນບໍ່ພົບຫຍັງເລີຍ ຄົນຂາທັກໄວຍວາຍ ແລະ ປະກາດວ່າຈະຮ້ອງຟ້ອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ວັນຕໍ່ມາ ຜູ້ເດີນທາງຄົນນັ້ນກໍເດີນທາງໃໝ່ ຄັ້ງນີ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ສະໜາມບິນທັງຫຼາຍກໍຟ້າວ ໃຫ້ການບໍລິການຜູ້ກ່ຽວຢ່າງດີ ເປີດທາງສະດວກນຳສິ່ງຂຶ້ນຍົນໂດຍດີ ລາວກໍເດີນທາງໄປພ້ອມເງິນຈຳນວນດັ່ງກ່າວ.

ກໍລະນີທີ 02: ເກີດຂຶ້ນຢູ່ແຄນເນດີ ໃນນິວຢອກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ກັກຕົວຜູ້ຍິງຊາວການາດາຄົນໜຶ່ງ ຕາມລາຍງານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກສາຍລັບສະຕີຜູ້ນີ້ໄດ້ລາຍງານວ່າ: ລາວມີເງິນສົດຕິດຕົວອອກເດີນທາງອອກນອກປະເທດ ພຽງແຕ່ 9.000\$. ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດພົບຕົວຈິງມີອີກຈຳນວນ 24.000\$ ທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ຕາມເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ກ່ອງຢາສະຜົມ. ນອກຈາກນີ້, ກໍຍັງພົບເຫັນຈຳນວນເງິນທີ່ຊຸກເຊື່ອງໄວ້ຕາມຕົວຕົນ ລວມແລ້ວເງິນທີ່ຊຸກເຊື່ອງຄັ້ງນີ້ມີທັງໝົດຈຳນວນ 55.000\$.

ຂ. ການສົ່ງເງິນສົດ ຫຼື ໂອນເງິນອອກນອກປະເທດ: ການຟອກເງິນໃນຮູບແບບນີ້ເປັນການເອົາເງິນສົດໄປຝາກໄວ້ກັບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນໃນປະເທດທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ, ລະບົບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນໃນປະເທດທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ, ລະບົບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນບໍ່ເຂັ້ມງວດ ເພື່ອໃຫ້ເງິນທີ່ຜິດກົດໝາຍ ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນລະບົບການເງິນຂອງປະເທດນັ້ນໆ ເຊັ່ນ: ສະຖາບັນການເງິນໃນໝູ່ເກາະແຄລິຟໍເນຍ, ເກາະໄອແລນອອຟໄມັນ, ຍິບຣັນຕາ, ມອນຕ້າ ແລະ ເກາະເຄແມນເປັນຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເງິນທີ່ຜິດກົດໝາຍໄຫຼວຽນຢູ່ໃນລະບົບທາງການເງິນຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ແລະ ໂອນໄປສູ່ຜູ້ຄ້າຢາເສບຕິດ ຫຼື ອາຊະຍາກອນ ຊຶ່ງໄດ້ເງິນສົດຈາກການກະທຳຜິດເຫຼົ່ານັ້ນ. ເງິນສົກກະປົກ ຈະຖືກປ່ຽນສະພາບກາຍເປັນເງິນທີ່ສຸດຈະລິດທັນທີ ດ້ວຍວິທີການໂອນເງິນໃນລັກສະນະຕ່າງໆເຊັ່ນ: ທາງໂທລະຄົມມະນາຄົມ (Wire Transfer) ໂອນເງິນທາງຄອມພິວເຕີອອນລາຍ, ໂອນເງິນທາງໂທລະສັບ ແລະ ການໂອນເງິນລະຫວ່າງປະເທດດ້ວຍລະບົບສວິຟ (Swift) ເພື່ອໃຫ້

ເງິນທີ່ຜິດກົດໝາຍປ່ຽນສະພາບກາຍເປັນເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ວິທີການໃນລັກສະນະ ດັ່ງກ່າວນີ້ ມັກຈະໃຊ້ກັນຫຼາຍໃນປະເທດທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມລະບົບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນ ການເງິນທີ່ເຂັ້ມງວດ ແລະ ຍັງເປັນຈຸດອ່ອນຂອງປະເທດທີ່ບໍ່ເຂັ້ມງວດກ່ຽວກັບການນຳສົ່ງ ເງິນສົດອອກນອກປະເທດ.

ຄ. ການນຳເງິນໄປຝາກກັບສະຖາບັນການເງິນ: ການຟອກເງິນໃນລັກສະນະນີ້ ຈະ ເປັນທີ່ນິຍົມກັນຫຼາຍເພື່ອໃຊ້ໃນການຟອກເງິນ ໂດຍສະເພາະປະເທດທີ່ບໍ່ລະບົບການຄວບຄຸມ ຫຼື ກວດສອບການເຮັດທຸລະກຳເງິນສົດ. ການຟອກເງິນໃນຮູບແບບນີ້ຈະນຳເງິນສົດໄປຝາກກັບ ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນໃນປະເທດ ເປັນຮູບແບບທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນຫຼາຍໃນການຟອກ ເງິນ ໂດຍການນຳເງິນທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຜິດກົດໝາຍນຳມາຝາກໂດຍໃຊ້ນາມແຜງ ຫຼື ໃຊ້ຊື່ປອມໃນ ການເປີດບັນຊີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທາງການສາມາດສືບຫາເຈົ້າຂອງທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ການຟອກເງິນ ລັກສະນະນີ້ ນິຍົມໃຊ້ໃນປະເທດທີ່ບໍ່ເຂັ້ມງວດ ໃນການເປີດເຜີຍຊື່ທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະ ກິດ ຫຼື ເຈົ້າຂອງບັນຊີ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນສ່ວນໃຫຍ່ຈະໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງໃນການ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ຊຶ່ງຖືເປັນຄວາມລັບຂອງສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ບໍ່ມີການລາຍງານເຖິງທຸລະ ກຳທີ່ມີມູນຄ່າສູງໃຫ້ທາງການຊາບ, ອັນເປັນຈຸດອ່ອນ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສະດວກໃນການໃຊ້ ສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອການຟອກເງິນໄດ້ ແລະ ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີເງິນສົດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຫຼັງໄຫຼເຂົ້າສູ່ປະເທດ. ແຕ່ຂະນະດຽວກັນ ກໍເປັນຈຸດອ່ອນທີ່ອັນຕະລາຍ ເນື່ອງຈາກເຮັດໃຫ້ເກີດ ຄວາມສະດວກແກ່ບັນດາອາຊະຍາກອນ ໃນການໃຊ້ສະຖາບັນການເງິນເພື່ອຟອກເງິນໄດ້. ວິທີ ນີ້ນິຍົມໃຊ້ໃນປະເທດທີ່ເຮັດທຸລະກິດເງິນສົດ ບໍ່ມີກົດໝາຍກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບ ປາມການຟອກເງິນ ຈຶ່ງບໍ່ມີການລາຍງານ ເມື່ອມີການນຳເງິນສົດຈຳນວນຫຼາຍເຂົ້າມາຝາກໃນ ລະບົບທະນາຄານປະກອບກັບໃນປະເທດທີ່ບໍ່ມີກົດໝາຍປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກ ເງິນນັ້ນ ແລະ ກໍມັກຈະມີກົດໝາຍທີ່ໃຫ້ສິດແກ່ທະນາຄານ ໃນການປົກປິດຄວາມລັບຂອງລູກ ຄ້າ ຊຶ່ງເປັນຈຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ການຟອກເງິນ ໂດຍຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ກະທຳໄດ້ງ່າຍຫຼາຍ.

ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມໃນປະເທດທີ່ມີການໃຊ້ກົດໝາຍປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການ ຟອກເງິນແລ້ວ ເຊັ່ນ: ຮົງກົງ ກໍໄດ້ມີການຄົ້ນພົບການຟອກເງິນຈຳນວນຫຼາຍໂດຍຜ່ານລະບົບ ທະນາຄານ, ໃນທ້າຍປີ 1994 ທາງຮົງກົງໄດ້ມີການຈັບກຸມພໍ່ຄ້າຢາເສບຕິດ ທີ່ພະຍາຍາມ ຂົນເຮໂຣອິນ ຈຳນວນ 26 ກິໂລກາມ ຈາກປະເທດໄທເພື່ອໄປຍັງປະເທດສະຫະລັດ ອາເມລິກາ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດສືບຫາເງິນຂອງນັກຄ້າເຮໂຣອິນຜູ້ນີ້ໄດ້. ຕໍ່ມາໃນປີ 1995 ເງິນ ຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດດັ່ງກ່າວ ກໍໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບວ່າໄດ້ມີເງິນຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ 93 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ມາຟອກໃນລະບົບທະນາຄານ ໂດຍດຳເນີນການຜ່ານບັນຊີເງິນຝາກ ຕາມທະນາຄານຕ່າງໆໃນຮົງກົງບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 300 ບັນຊີ ຊຶ່ງເປັນກໍລະນີທຳອິດທີ່ທາງຮົງກົງ

ສາມາດຈັບກຸມຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອພໍ້ຄ້າຢາເສບຕິດໃນການຟອກເງິນຄັ້ງນີ້ໄດ້.

ງ. ການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການບັງຫ້າ: ການຟອກເງິນໃນຮູບແບບນີ້ ນິຍົມໃນລັກສະນະທີ່ຜູ້ຄ້າຢາເສບຕິດ ຫຼື ອາຊະຍາກອນ ຕ້ອງການປົກປິດແຫຼ່ງ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງເງິນທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ດ້ວຍການຈັດຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການຂຶ້ນມາເພື່ອບັງຫ້າໃນການຟອກເງິນ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວມີການນຳເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດກົດໝາຍເຂົ້າໄປລົງທຶນໃນກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ແລ້ວນຳຜົນກຳໄລ ແລະ ນຳເງິນທີ່ຟອກແລ້ວມາໝູນວຽນປະສົມປະສານກັບເງິນທີ່ໄດ້ຈາກທຸລະກິດທີ່ບັງຫ້າອອກມາໃຊ້ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເບິ່ງແລ້ວຄືວ່າ ໄດ້ເງິນມາໂດຍສຸດຈະລິດ. ການຟອກເງິນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານການດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນໆ ແລະ ຍັງສົ່ງເງິນກັບໄປສູ່ຜູ້ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ຂະບວນການອາຊະຍາກອນຕໍ່ໄປ. ການຟອກເງິນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ທຸລະກິດທີ່ນິຍົມເຮັດກໍຄືການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດນ້ຳມັນ, ຮ້ານອາຫານ, ລີສອດ, ໂຮງແຮມ ແລະ ສະຖານບໍລິການບັນເທີງ ຊຶ່ງມີການບໍລິການທາງເພດທີ່ຜິດກົດໝາຍແອບແຝງຢູ່ເຊັ່ນ: ບາ, ພັບ, ຮ້ານອົບນວດ, ໄນຄັບ, ຄອກເທວເຫຼົ້າ, ດິດສໂກເທັກ, ຄາລາໂອເກະ ທຸລະກິດເຫຼົ່ານີ້ນອກຈາກຈະເປັນທີ່ຟອກເງິນແລ້ວ ຍັງເປັນແຫຼ່ງປະກອບອາຊະຍາກຳອີກ ເຊັ່ນ: ທຸລະກິດບາງແຫ່ງຍັງເປັນສະຖານທີ່ລັກລອບຈຳໜ່າຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າໂສເພນີ, ການພະນັນ ເປັນຕົ້ນ.

ຈ. ການຟອກເງິນໂດຍລະບົບໂພຍກ້ວນ: ການຟອກເງິນໃນຮູບແບບນີ້ ມີວິວັດທະນາການ ມາຈາກການສົ່ງເງິນ ແບບສະໄໝກ່ອນຂອງຊາວຈີນ ຊຶ່ງເປັນການຝາກເງິນໄປໃຫ້ຍາດພີ່ນ້ອງໃນປະເທດຈີນ ດ້ວຍການຂຽນຕົວອັກສອນຈີນບູຮານສາມ ຫຼື ສີ່ຄຳລົງໃນເຈ້ຍອັນເປັນລະຫັດລັບຮູ້ກັນໃນກຸ່ມຜູ້ປະກອບການ ວ່າຈະຈ່າຍເງິນແກ່ຜູ້ຖືໂພຍກ້ວນນີ້. ການສົ່ງເງິນດ້ວຍລະບົບໂພຍກ້ວນນີ້ ເປັນຄືກັນກັບທະນາຄານໃຕ້ດິນທີ່ໃຫ້ບໍລິການທາງການເງິນ ຈົນກາຍເປັນຕະຫຼາດມືດ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນລະບົບການເງິນທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການຫຼີກລ້ຽງຈາກພາສີ. ການຫາຜົນປະໂຫຍດດ້ານສ່ວນຕ່າງໆຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນໃນຕະຫຼາດການເງິນນອກລະບົບ ຊຶ່ງກາຍເປັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ລີ້ໃຈລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ປະກອບການໂພຍກ້ວນ ເຮັດໃຫ້ເກີດສະຖານທີ່ຮັບແລກປ່ຽນເງິນຕາສະກຸນຕ່າງໆທີ່ຖືກກົດໝາຍໃນຕະຫຼາດມືດ (Black Market) ເຮັດໃຫ້ທາງການບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມປະລິມານເງິນເຂົ້າ-ອອກ ໃນລະບົບການເງິນຂອງປະເທດໄດ້, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄ່າຂອງເງິນມີການປັ່ນປ່ວນມີການຫາກຳໄລຄ່າເງິນ, ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ມີຄວາມສັບສົນ ແລະ ຕົກຕ່ຳ. ສະຖານທີ່ຮັບແລກປ່ຽນເງິນຕາໃນຕະຫຼາດມືດ ສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ແຖວຕະຫຼາດເຊົ້າ, ຕະຫຼາດທົ່ງຂັນຄຳ, ຕະຫຼາດສີໄຄ, ຕະຫຼາດຂົວດິນ, ເຂດສີຫອມ... ຊຶ່ງລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີເຄືອຂ່າຍຕິດຕໍ່ກັບຜູ້ມີອິດທິພົນ, ພະນັກງານ ເພື່ອງ່າຍໃນການຂົນເງິນອອກນອກປະເທດ ເຮັດໃຫ້ຄ່າຂອງເງິນກົບມີຄວາມປັ່ນປ່ວນ ປະລິມານການໄຫຼອອກຈາກລະບົບ

ການເງິນຂອງລາວມີຫຼາຍ. ລະບົບໂພຍກ້ວນນີ້ ຍັງມີການໂອນເງິນຜ່ານບໍລິສັດບັງຫ້າ, ຜ່ານ ບໍລິສັດໄຟແນນ, ຮ້ານຂາຍຄຳ, ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການຂາຍຢາເສບຕິດ, ຄ້າແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຈະໂອນໄປຝາກໄວ້ໃນບັນດາແຂວງທີ່ຕິດຢູ່ຊາຍແດນ ດ້ວຍລະບົບໂພຍກ້ວນ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ໄປຍັງປະເທດພະມ້າຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງຄ້າຢາເສບຕິດ, ໄທຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງຄ້າແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ແຮງງານ ເພື່ອນຳໄປຄ້າປະເມີ ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງໃຫຍ່ທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານເຖືອນ.

ຕົວຢ່າງ: ວິທີການຟອກເງິນໂດຍຜ່ານໂພຍກ້ວນດຳເນີນດັ່ງນີ້ ເມື່ອມີຜູ້ຕ້ອງການເງິນ ຈາກ ສປ ຈີນ ມາລາວ ຜູ້ໂອນຈະຕິດຕໍ່ໄປຍັງບໍລິສັດແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຮັບເຮັດໂພຍກ້ວນໃນ ສປ ຈີນ ໂດຍຜູ້ໂອນຈະຕ້ອງເປີດບັນຊີທະນາຄານສາຂາດຽວກັນກັບບໍລິສັດໂພຍກ້ວນ ແລ້ວໂອນເງິນ ເຂົ້າບັນຊີທະນາຄານໂພຍກ້ວນ. ຫຼັງຈາກໂອນເງິນຮູບຮ້ອຍແລ້ວ ບໍລິສັດໂພຍກ້ວນຢູ່ ສປ ຈີນ ກໍຈະແຈ້ງໄປບໍລິສັດເຄືອຂ່າຍຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະໂດຍແຟັກ ຫຼື ໂທລະສັບກໍຕາມ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນແກ່ຜູ້ຮັບໃນເມືອງລາວເປັນຕາມສະກຸນເງິນທີ່ໄດ້ໂອນ ຫຼື ແຟັກນັ້ນໄດ້ທັນທີ.

ໃນວາລະສານ Burma Debate ມີລາຍງານກ່ຽວກັບນັກຄ້າຢາເສບຕິດເຊື້ອສາຍຈີນ ຄົນໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຈັບກຸມໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ໃຫ້ການຮັບສາລະພາບວ່າ: ເຄືອຂ່າຍການ ຟອກເງິນຂອງເຂົາທີ່ໃຊ້ຢູ່ມີ 02 ວິທີດ້ວຍກັນຄື:

ວິທີທີ່01: ມອບໃຫ້ສະມາຊິກ ອັງຍີ່ຫົວ ເອົາເງິນສົດຍັດໃສ່ກະເປົ້າເດີນທາງຈາກ ນະຄອນນິວຢອກໄປຮົງກົງໂດຍກົງ, ກະເປົ້າເງິນນັ້ນມີທັງໜ່ວຍນ້ອຍ ແລະ ໜ່ວຍໃຫຍ່ ປະ ບົນກັນມາ ມີເຖິງ 3 ແສນ ໂດລາສະຫະລັດ, ເມື່ອໄປເຖິງຮົງກົງແລ້ວ ຈະໄປຝາກເງິນໄວ້ ກັບບໍລິສັດໄຟແນນແຫ່ງໜຶ່ງ, ຈາກນັ້ນ ກໍຈະໂອນຜ່ານທາງບໍລິສັດໂພຍກ້ວນ ສົ່ງໃຫ້ຮ້ານ ຂາຍຄຳແຫ່ງໜຶ່ງໃນກຸງເທບຕໍ່ໄປ.

ວິທີທີ່02: ມອບໝາຍໃຫ້ຂົນສົ່ງເງິນສົດຜ່ານກະເປົ້າເດີນທາງເຊັ່ນກັນ ແຕ່ເດີທາງ ຈາກນິວຢອກໄປຍັງປະເທດປາຣາໂກວ ໃນອາເມລິກາໃຕ້ ສົ່ງເງິນສົດກ້ອນນີ້ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດຂາຍ ໂມງແຫ່ງໜຶ່ງ, ຈາກນັ້ນ ບໍລິສັດຂາຍໂມງແຫ່ງນີ້ຈະໂອນເງິນທາງທະນາຄານ ໄປໃຫ້ບໍລິສັດໄຟ ແນນແຫ່ງດຽວກັນທີ່ຢູ່ໃນຮົງກົງ ຊຶ່ງຈະສົ່ງແຟັກໄປໃຫ້ຮ້ານຂາຍຄຳ ທີ່ຢູ່ກຸງເທບ ລາຊະ ອານາຈັກໄທ ເປັນຜູ້ຈ່າຍເງິນແກ່ຜູ້ຮັບຢູ່ປາຍທາງເຊັ່ນດຽວກັນກັບວິທີທີ່ໜຶ່ງ ເປັນອັນສິ້ນສຸດ ການໂອນເງິນຜ່ານທາງບໍລິສັດໂພຍກ້ວນ.

ສ. ການໃຊ້ໃບເກັບເງິນ (Invoice) ຫຼື ແອນ/ຊີ (L/C) ປອມ: ການຟອກເງິນໃນຮູບ ແບບນີ້ເປັນການໃຊ້ໃບອິນວອຍປອມ ເພື່ອສະແດງວ່າໄດ້ມີການສົ່ງຊື້ສິນຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ຫຼື ມີການສົ່ງສິນຄ້າໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ມີການສົ່ງມອບສິນຄ້າກັນເລີຍ ເພື່ອຈະເປັນຂໍ້ອ້າງ ໃນການໂອນເງິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງການໂອນເງິນ ເພື່ອການຄ້າຂາຍຢາ ເສບຕິດ ຫຼື ສົ່ງຜິດກົດໝາຍ ໃບອິນວອຍປອມທີ່ນຳມາໃຊ້ນີ້ ມີທັງທີ່ແຈ້ງມູນຄ່າສິນຄ້າເກີນ ຈິງ ແລະ ຕ່ຳກວ່າຄວາມເປັນຈິງ.

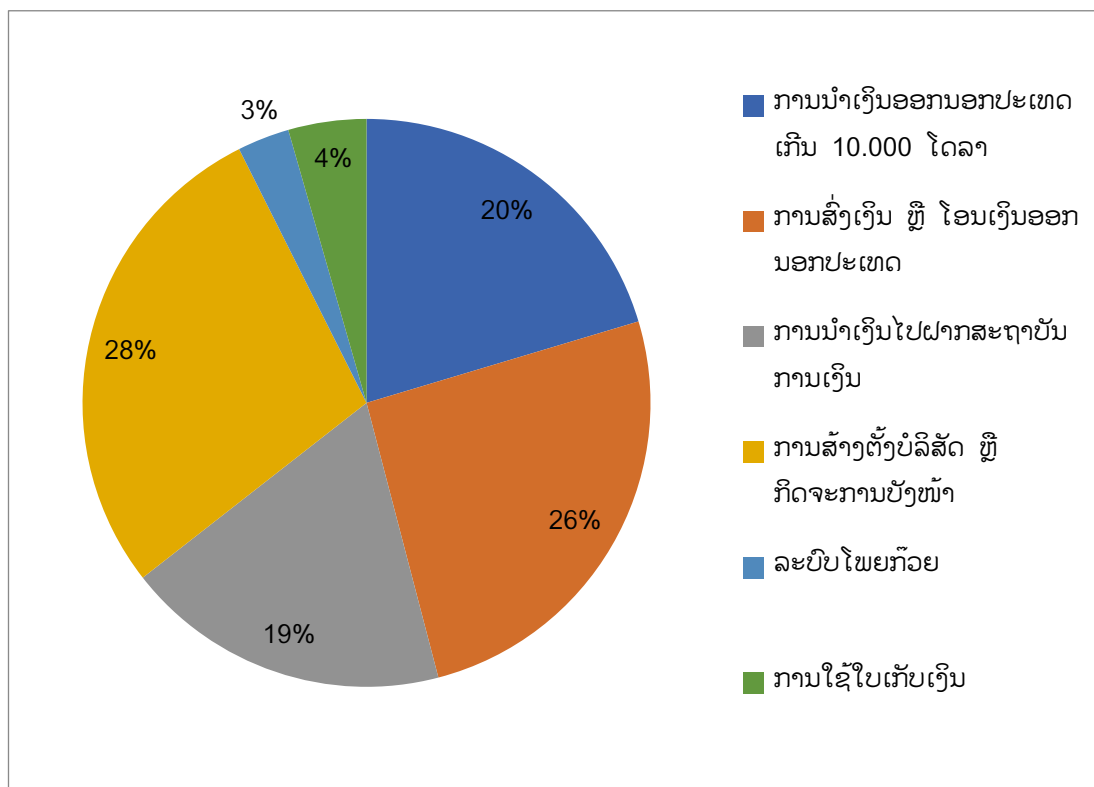
ການຟອກເງິນຜ່ານທາງໃບເກັບເງິນ (Invoice) ຈະເຮັດໄດ້ກໍຕ້ອງຜ່ານບໍລິສັດບັງໜ້າ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ມີການໂອນເງິນຜ່ານທາງທະນາຄານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເຂົ້າໄປໃນບັນຊີຂອງບໍລິສັດບັງໜ້ານີ້ ແລະ ສາມາດໂອນຂ້າມໄປໄດ້ທຸກປະເທດທຸກແຫ່ງທີ່ມີບໍລິສັດບັງໜ້າຕັ້ງຢູ່.

ສ່ວນການຟອກເງິນດ້ວຍໃບ L/C ເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ນັກຟອກເງິນໃຊ້ກັນເລື້ອຍໆ ໂດຍຜ່ານທາງບໍລິສັດນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກທີ່ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ແລ້ວອອກໃບ L/C ທັງແທ້ ແລະ ປອມ. ໃບ L/C ແມ່ນໃບຮັບຮອງທີ່ທາງທະນາຄານອອກໃຫ້ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງບໍລິສັດນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ເພື່ອໃຫ້ບໍລິສັດທີ່ສົ່ງອອກສິນຄ້າແນ່ໃຈວ່າ ເມື່ອສົ່ງສິນຄ້າອອກໄປແລ້ວຈະໄດ້ຮັບເງິນຈາກຜູ້ຊື້ສິນຄ້າຢ່າງແນ່ນອນ ເພາະທະນາຄານທີ່ອອກໃບ L/C ຮັບປະກັນໃຫ້ແລ້ວ. ນອກຈາກວິທີການປອມໃບເກັບເງິນ (Invoice) ແລະ ໃບ L/C ດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ຜູ້ຟອກເງິນຍັງນຳໃບ L/C ປອມໄປໃຊ້ໃນການໂກງພາສີມູນຄ່າເພີ່ມ ໂດຍນຳໄປຮຽກຄືນພາສີມູນຄ່າເພີ່ມຈາກກົມພາສີໄດ້ອີກທັງໆທີ່ບໍ່ມີການຊື້-ຂາຍກັນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ຕົວຢ່າງ: ໃນປີ 1989 ພວກຂອງ ທ້າວ ເຈີນ ຈູຍຈາຍ ຣາຊາເຮໂຣອິນ ໄດ້ໃຊ້ວິທີການໂອນເງິນໂດລາຈາກໄຕ້ຫວັນມາຍັງປະເທດໄທ ໂດຍຜ່ານທາງບໍລິສັດບັງໜ້າແຫ່ງໜຶ່ງໃນໄຕ້ຫວັນ ດ້ວຍການສົ່ງຊື້ສິນຄ້າຜ່ານທາງບໍລິສັດບັງໜ້າໃນປະເທດໄທ. ສິນຄ້ານີ້ ມີມູນຄ່າແທ້ຈິງພຽງ 4.000 ໂດລາ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນໄຕ້ຫວັນບໍລິສັດເປີດ L/C ໃຫ້ເຖິງ 100.000 ໂດລາ. ບໍລິສັດໃນໄທກໍມີມູນຄ່າສ່ວນເກີນຂອງລາຄາສິນຄ້າໄປ 96.000 ໂດລາ ຝາກທະນາຄານແຫ່ງໜຶ່ງ.

ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີວິທີການຟອກເງິນອື່ນອີກ ເຊັ່ນ: ນຳເງິນໄປຊື້ກິດຈະການທີ່ມີການດຳເນີນການຂາດຫິນ, ແຕ່ນັກທຸລະກິດມີລາຍຮັບເປັນເງິນລົດ ເຊັ່ນ: ໂຮງແຮມ, ກິດຈະການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ພັດຕະຄານ, ຮ້ານຄ້າຍ່ອຍເປັນຕົ້ນ, ຊຶ່ງຕໍ່ໄປທຸລະກິດເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະກັບຟື້ນຂຶ້ນມາ ເພາະອາໄສໝາກຜົນຈາກເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍຜິດກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງຄ່ອຍຖ່າຍເທ່ງເງິນອອກໄປໃຊ້ ຫຼື ນຳເງິນໄປຊື້ກາສານທີ່ໂອນປ່ຽນມືໄດ້ ຊຶ່ງກາສານນັ້ນບໍ່ມີການຄວບຄຸມຍາກໃນການສືບຫາຜູ້ທີ່ຊື້ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັບກາສານນັ້ນແລ້ວ ຍັງບັນຈຸເທັກໂນໂລຢີທາງການສື່ສານທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ວ່ອງໄວອັນເຮັດໃຫ້ການໂອນເງິນໃນລະບົບສື່ສານມີການຄວບຄຸມໜ້ອຍກວ່າການໂອນເງິນຕ່າງໆ ທີ່ຈະກ້າວໄປສູ່ຄວາມໄວແຕ່ປະການດຽວ. ພະນັກງານໂອນເງິນຈະບໍ່ຮູ້ຈັກລູກຄ້າ ແລະ ບໍ່ວ່າມີຈຸດປະສົງໃນການໂອນເງິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ວິທີດັ່ງກ່າວຈຶ່ງອາດຈະເປັນຊ່ອງທາງລົບເຊື່ອງເງິນຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ທຸລະກິດຂອງນັກຟອກເງິນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ໃຫ້ທັດສະນະກ່ຽວກັບຮູບແບບການຟອກເງິນທີ່ພົບເຫັນຫຼາຍ
ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ວ່າ

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 6, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 28% ໃຫ້ທັດສະນະກ່ຽວກັບ
ຮູບແບບການຟອກເງິນທີ່ພົບເຫັນຫຼາຍໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື
ກິດຈະການບັງໜ້າ, ຈຳນວນ 26% ເຫັນວ່າເປັນການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ໂອນເງິນອອກ
ປະເທດ, ຈຳນວນ 20% ເຫັນວ່າເປັນການນຳເງິນອອກປະເທດ ເກີນ 10.000 ໂດລາ
ສະຫະລັດ, ຈຳນວນ 19% ເຫັນວ່າເປັນການນຳເງິນໄປຝາກນຳສະຖາບັນການເງິນ,
ຈຳນວນ 4% ເຫັນວ່າໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ແລະ ຈຳນວນ 3% ເຫັນວ່າໃຊ້ລະບົບພວຍກ້ວຍ.

1.5 ວິທີການຟອກເງິນ

ຈາກການສຶກສາເອກະສານຕ່າງໆ ເຫັນວ່າ ວິທີການຟອກເງິນໂດຍຜ່ານສະຖາບັນ
ການເງິນສາມາດແບ່ງໄດ້ 05 ວິທີຄື: ການຊື້ກາສານທາງການເງິນຂອງທະນາຄານ, ການກູ້
ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ, ການໂອນເງິນ ແລະ ການເຮັດບັດເຄຣດິດ ຊຶ່ງສາມາດນຳມາວິເຄາະ
ສະຫຼຸບຜົນໄດ້ດັ່ງນີ້:

1) ການຝາກເງິນ: ການຟອກເງິນລັກສະນະນີ້ ເປັນທີ່ນິຍົມກັນຫຼາຍໃນປະເທດທີ່ບໍ່ມີ
ການຄວບຄຸມ ຫຼື ກວດສອບການດຳເນີນທຸລະກຳທາງການເງິນສົດ ແລະ ການຝາກ ຫຼື

ຖອນ ຫຼື ໃຊ້ຊື່ປອມໃນການຝາກກັບທະນາຄານໃນປະເທດ ຫຼື ທະນາຄານຕ່າງປະເທດ ເພື່ອ ບໍ່ໃຫ້ສືບທາງເຈົ້າຂອງບັນຊີໄດ້ ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ໄດ້ປຽບສາມາດເຮັດໃຫ້ເງິນສົດຈຳນວນຫຼາຍຫຼັງໄຫຼ ເຂົ້າສູ່ປະເທດ ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນກໍເປັນຈຸດອ່ອນ ຫຼື ອັນຕະລາຍຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກຈະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການໃຊ້ສະຖາບັນການເງິນເປັນແຫຼ່ງຟອກເງິນ.

2) ການໂອນເງິນ: ການຟອກເງິນດ້ວຍວິທີການໂອນເງິນນີ້ ເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ອາໄສ ຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ດ້ານການ ແຂ່ງຂັນການໃຫ້ບໍລິການຂອງສະຖາບັນການເງິນ ເຮັດໃຫ້ສະດວກວ່າໄວຕໍ່ການປ່ຽນແປງ ເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍຜິດກົດໝາຍ ໃຫ້ກາຍເປັນການຟອກເງິນທີ່ສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ. ການ ໂອນເງິນນີ້ ມີທັງການໂອນເງິນໃນລະບົບ ແລະ ນອກລະບົບ. ການໂອນເງິນໃນລະບົບກໍແມ່ນ ການໂອນໂດຍຜ່ານທາງສະຖາບັນການເງິນດ້ວຍລະບົບອອນລາຍ, ການໂອນເງິນທາງໂທລະ ສັບ, ການໂອນເງິນດ້ວຍບັດ ATM ແລະ ການໂອນເງິນລະຫວ່າງປະເທດດ້ວຍລະບົບຊະວິຟ (Swift) ແລະ Telex. ສ່ວນການໂອນເງິນນອກລະບົບ ແມ່ນການໂອນເງິນ ໂດຍອາໄສ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຄືອຂ່າຍອົງກອນອາຊະຍາກຳ ດ້ວຍການໂອນລະບົບໂພຍກ້ວນ ດ້ວຍ ເງິນທີ່ມາຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ແລະ ການກະທຳຜິດອື່ນໆ ກໍຈະໂອນຖ່າຍໃຫ້ແກ່ກັນ ໂດຍການຈ່າຍເປັນເຈ້ຍທີ່ຂຽນເປັນພາສາຈີນສາມ ຫຼື ສີ່ຄຳລົງໃສ່ເຈ້ຍໃບດັ່ງກ່າວ ອັນເປັນ ລະຫັດລັບທີ່ຮູ້ກັນໃນກຸ່ມຜູ້ປະກອບການວ່າໃຫ້ຈ່າຍເງິນແກ່ຜູ້ຖືໂພຍກ້ວນນີ້ ຈຶ່ງເປັນຄືກາສານ ແລ້ວຜູ້ຖືກາສານ (ໂພຍກ້ວນ) ນີ້ຈະນຳໄປແລກເງິນສົດຈາກຮ້ານຂາຍຄຳ, ຮ້ານຂາຍເພັດ ພອຍ, ຮ້ານຂາຍໂມງ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາຕາມສະຖານທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນເຄືອຂ່າຍຂອງອົງ ກອນອາຊະຍາກຳ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນແກ່ຜູ້ຖືໂພຍກ້ວນນີ້.

3) ການຊື້ແຄເຊຍເຊັດ, ໃບຮັບແລກເງິນ ແລະ ໃບເດີນທາງ ພົບວ່າ: ການຟອກ ເງິນດ້ວຍວິທີນີ້ ຜູ້ຟອກເງິນສົດທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດກົດໝາຍ ຊື້ກາສານທາງການເງິນ ທີ່ປ່ຽນມືໄດ້ ເຊັ່ນ: ແຄເຊຍເຊັດ, ໃບຮັບແລກເງິນ ແລະ ໃບເດີນທາງ ຊຶ່ງອາດຈະບໍ່ມີການ ຄວບຄຸມຈາກສະຖາບັນການເງິນຜູ້ອອກກາສານນັ້ນ ໂດຍການມາຊື້ຄັ້ງລະຫຼາຍໆສະບັບ ເພື່ອ ຄວາມສະດວກ ແລະ ງ່າຍຕໍ່ການພົກເງິນ ເພື່ອເປັນການຟອກເງິນ, ຊຶ່ງວິທີໃນການຟອກເງິນ ແບບນີ້ ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນທີ່ຮັບແລກກາສານ ຫຼື ຮັບຂຶ້ນເງິນກາສານທາງ ການເງິນຢູ່ປາຍທາງ ມັກຈະບໍ່ຄ່ອຍສືບຖາມລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງເງິນ ເປັນວິທີທີ່ ສະດວກ ແລະ ປອດໄພພຽງແຕ່ຜູ້ຟອກເງິນຕ້ອງເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ໃນການແລກຊື້ ໃຫ້ກັບທະນາຄານ ກໍຈະແປສະພາບກາຍເປັນເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ນຳມາໃຊ້ ໝູນວຽນໃນລະບົບເງິນຕໍ່ໄປ.

4) ການກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ: ການຟອກເງິນວິທີນີ້ ເປັນການອາໄສທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນເປັນຊ່ອງທາງ ດ້ວຍວິທີການຂໍ້ກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນ

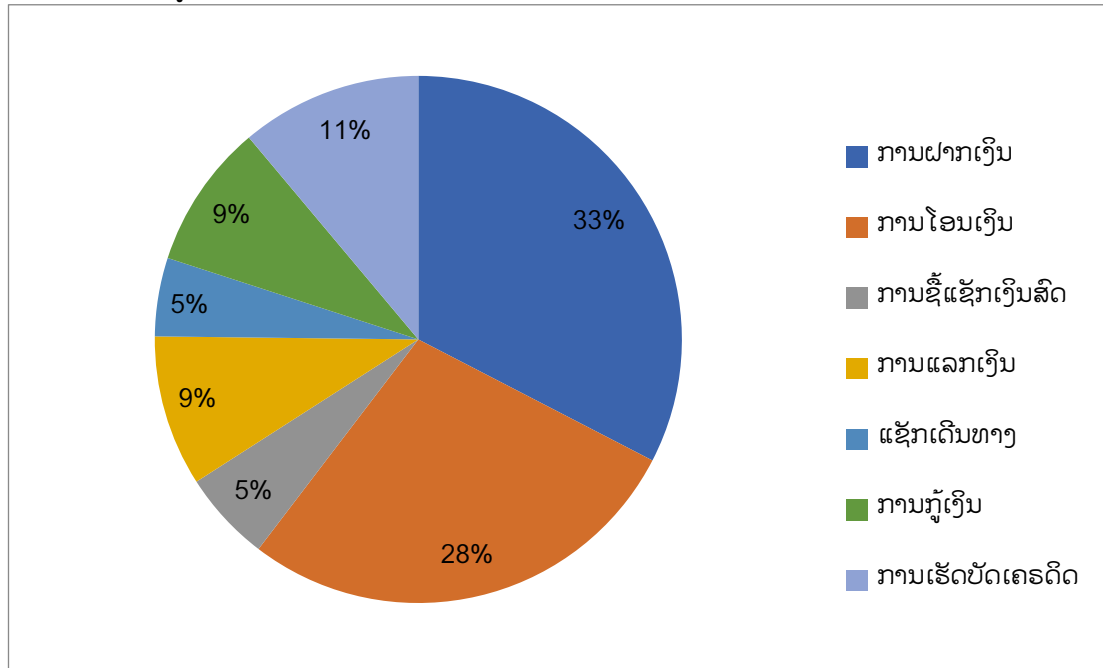
ການເງິນໂດຍມີຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ແລະ ບໍ່ຄ້ຳປະກັນ, ໂດຍຫຼອກລວງວ່າ ຂໍຮູ້ຢືມໄປໃຊ້ໃນ ໂຄງການທຸລະກິດຕ່າງໆ. ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ຈະຂໍຮູ້ຢືມໄປໃຊ້ໃນໂຄງການທຸລະກິດອະສັງ ຫາລິມະຊັບ ເພາະມີມູນຄ່າສູງຈຳນວນເງິນໝູນວງໃນທຸລະກິດຈຳນວນຫຼາຍຕື້ກີບ, ແຕ່ເບື້ອງ ຫຼັງຂອງຜູ້ປະກອບການກໍຈະມີທຸລະກິດທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ມີການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ຫຼື ປະກອບ ອາຊະຍາກຳອື່ນໆ ແລ້ວນຳເງິນດັ່ງກ່າວມາປະສົມປະສານກັບເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອນຳມາຊຳຫຼິ້ນໃຫ້ກັບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນແປສະພາບໃຫ້ກາຍເປັນເງິນທີ່ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຕໍ່ໄປ.

5) ການໃຊ້ບັດເຄຼດິດ ຈາກການສຶກສາພົບວ່າ: ການຟອກເງິນໂດຍການເຮັດບັດ ເຄຼດິດນີ້ ຜູ້ຟອກເງິນຈະອາໄສຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການຂອງທະນາຄານ, ການປອມແປງ ບັດເຄຼດິດ ຫຼື ການສົ່ງຄືນເຂົ້າໄປເປັນສະມາຊິກ ເພື່ອເຮັດບັດເຄຼດິດຈາກທະນາຄານ ດ້ວຍ ການປອມແປງເອກະສານຫຼັກຖານໃນການໄປສະໝັກ. ເມື່ອໄດ້ຮັບບັດເຄຼດິດມາແລ້ວ ຜູ້ຖື ບັດເຄຼດິດຈະສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບພໍ່ຄ້າທີ່ຮັບຊຳລະສິນຄ້າດ້ວຍບັດເຄຼດິດ, ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ຈະເປັນຮ້ານຂາຍເພັດພອຍ, ຮ້ານຂາຍຄຳ, ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕະຄານ, ໂຮງແຮມ... ເປັນຕົ້ນ, ຊຶ່ງຜູ້ທຳການຟອກເງິນດ້ວຍວິທີນີ້ ຈະຮ່ວມກັບພໍ່ຄ້າທີ່ຮັບຊຳລະຄ່າສິນຄ້າດ້ວຍບັດ ເຄຼດິດ ໃນການຊື້-ຂາຍສິນຄ້າກັນ, ແຕ່ຕົວຈິງແມ່ນບໍ່ມີການສົ່ງມອບສິນຄ້າແຕ່ຢ່າງໃດ ຫຼື ບາງຄັ້ງກໍບໍ່ມີການຊື້-ຂາຍສິນຄ້າກັນແທ້, ແຕ່ມີການຂຶ້ນລາຍການສິນຄ້າ ເພື່ອໄປລົບເງິນນຳ ເຈົ້າຂອງບັດເຄຼດິດ ຫຼື ຜູ້ຝາກເງິນ ແລ້ວທະນາຄານຈະຮຽກເກັບເງິນຈາກເຈົ້າຂອງບັດເຄຼດິດ ນັ້ນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງບັນຊີ, ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງບັດເຄຼດິດ ຫຼື ເຈົ້າຂອງບັນຊີກໍຈະນຳເງິນມາຈາກການ ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ຫຼື ການກະທຳຜິດກົດໝາຍ ໄປຊຳລະຕາມລາຍການທີ່ຮຽກເກັບເງິນໃຫ້ ກັບທະນາຄານເຈົ້າຂອງບັດເຄຼດິດ. ຊຶ່ງເປັນອີກວິທີໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການຟອກເງິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍ ຜິດກົດໝາຍ ໃຫ້ປ່ຽນສະພາບເປັນເງິນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບວິທີການຟອກເງິນໂດຍຜ່ານສະໂາບັນການເງິນທີ່ນິຍົມຫຼາຍທີ່ສຸດໄດ້ແກ່ ການ ຝາກເງິນ ແລະ ການໂອນເງິນ ໂດຍຜ່ານສະຖາບັນການເງິນ. ໃນນີ້ບັນດາກຸ່ມອາຊະກອນທີ່ ເປັນນັກຟອກເງິນ ຈະໃຊ້ວິທີການຟອກເງິນ 02 ວິທີນີ້ຄວບຄູ່ກັນໄປ ເພາະເປັນວິທີສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ ໄດ້ເປັນທີ່ນິຍົມກັນຫຼາຍໃນກຸ່ມອາຊະຍາກອນທີ່ກະທຳຜິດກົດໝາຍ ໂດຍ ສະເພາະຜູ້ກະທຳຜິດຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ. ສຳລັບການຝາກເງິນວິທີນີ້ ຜູ້ນຳເງິນມາ ຝາກຈະເປີດບັນຊີໂດຍໃຊ້ຊື່ຫຼາຍຊື່, ນາມແຝງ ຫຼື ຊື່ປອມ ຈະປົກປິດລາຍລະອຽດສ່ວນຕົວກັບ ທະນາຄານ ແລ້ວໃຊ້ວິທີການໂອນເງິນດ້ວຍວິທີອອນລາຍໂອນເງິນລະຫວ່າງປະເທດ ເພື່ອປ່ຽນ ສະພາບເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດກົດໝາຍ ໃຫ້ກາຍເປັນເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ຜູ້ກະທຳການຟອກເງິນນັກຈະອາໄສຄວາມກ້າວໜ້າທາງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການເປີດລະບົບ ການເງິນເສລີຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງເຊັ່ນ: ລາຊະອານາຈັກໄທ ແລະ Swift ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງ

ສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ ຊຶ່ງບັນດານັກຟອກເງິນຈະນຳເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດມາຟອກ ໂດຍອາໄສລະບົບເຫຼົ່ານີ້.

ສ່ວນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ເຫັນວ່າ

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 7, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 33% ເຫັນວ່າວິທີການຟອກເງິນຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນການຝາກເງິນ, ຈຳນວນ 28% ເຫັນວ່າດຳເນີນດ້ວຍການແລກເງິນ, ຈຳນວນ 11% ເຫັນວ່າດຳເນີນດ້ວຍການເຮັດບັດເຄຣດິດ, ຈຳນວນ 9% ເຫັນວ່າດຳເນີນດ້ວຍການກູ້ເງິນ ແລະ ການແລກເງິນ, ຈຳນວນ 5% ເຫັນວ່າ ດຳເນີນດ້ວຍການຊື້ແຊັກເງິນສົດ ແລະ ແຊັກເດີນທາງ.

1.6 ຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນ

ຈາກການສຶກສາເອກະສານ ພົບວ່າ ການຟອກເງິນ ສາມາດສ້າງຜົນກະທົບທັງດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບຕໍ່ ສປປ ລາວ ໃນການບໍລິຫານປະເທດ ຊຶ່ງຜົນປະໂຫຍດດ້ານບວກນັ້ນ ແມ່ນ ສປປ ລາວສາມາດເຂົ້າເປັນພາຄີອະນຸສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການຕ້ານການລັກລອບຄ້າຂາຍຢາເວຍຕິດ ແລະ ວັດຖຸອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດ 1988 ຊຶ່ງເປັນອານຸສັນຍາທີ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງປະເທດພາຄີໃນການປາບປາມຢາເສບຕິດລວມເຖິງການຟອກເງິນ ໂດຍປະເທດລາວຈະໄດ້ຮັບການຮ່ວມມື ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນດ້ານຕ່າງໆ ລວມທັງຍັງເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງອະພິຍະປະທດອີກດ້ວຍ ເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າປະເທດລາວເປັນປະເທດທີ່ມີນະໂຍບານການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນຢ່າງຈິງຈັງ ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ຄວາມສຳພັນອັນດີໃນດ້ານອື່ນໆອີກດ້ວຍ. ນອກນັ້ນ, ຍັງສ້າງພາບລັກສະນະທີ່ດີຂອງປະເທດລາວ ສູ່

ສາຍຕາປະຊາຄົມໂລກໃນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປະເທດລາວມີນະໂຍບາຍປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນຢ່າງຈິງຈັງເຮັດໃຫ້ທຸກການກົດກັນໃນດ້ານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການກົດກັນທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ ລວມເຖິງສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເມືອງ ການປົກຄອງຂອງປະເທດ ເນື່ອງຈາກມາດຕະການຕ່າງໆ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ເຮັດໃຫ້ການປະກອບອາຊະຍາກຳທຸກລົງ. ທີ່ສຳຄັນເມື່ອບັນຫາຢາເສບຕິດ ແລະ ບັນຫາອາຊະຍາກຳລົງຈາກທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແບບປາບປາມການຟອກເງິນມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຜົນບັງຄັບໃຊ້ຈະເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານສາມາດປະຢັດງົບປະມານໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແລະ ນຳໄປພັດທະນາໃນດ້ານອື່ນໆ. ເມື່ອບັນຫາຢາເສບຕິດ ແລະ ອາຊະຍາກຳທຸກລົງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເບິ່ງແຍງຄວາມປອດໄພໃນຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງລັດຖະບານຈະທຸກລົງນຳ. ມາດຕະການຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳຄວາມຜິດນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານມີລາຍໄດ້ທີ່ຈະນຳໄປພັດທະນາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຂອງປະເທດເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ທັງຍັງທຸກເງິນທຶນໝູນວຽນ ທີ່ຈະນຳໄປປະກອບອາຊະຍາກຳ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດຜິດກົດໝາຍໃຫ້ໜ້ອຍລົງ.

ໄປຄຽງຄູ່ກັບດ້ານດີທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ການຟອກເງິນ ກໍໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນລັດຖະບານຕ້ອງເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງສຳນັກງານປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ແລະ ໃນການດຳເນີນງານຂອງໜ່ວຍງານພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນດ້ານການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນດ້ານອຸປະກອນເຄື່ອງມື, ດ້ານການປະຊາສຳພັນເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ສູ່ສາທາລະນະ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອີກດ້ວຍ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ພາບພົດທີ່ດີ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງລັດຖະບານຈະທຸກລົງ ຫາກພະນັກງານເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຊ້ອຳນາດໃນທາງທີ່ຜິດ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຖືກເອົາປຽບຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ. ຫາກຂາດການປະຊາສຳພັນທີ່ດີກ່ຽວກັບພາລະໜ້າທີ່ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດກະແສຕໍ່ຕ້ານຂຶ້ນ.

ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ການຟອກເງິນ ຍັງສ້າງຜົນກະທົບທາງດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບຕໍ່ດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງດ້ານດີນັ້ນເມື່ອເງິນນອກລະບົບ ແລະ ອາຊະຍາກຳຖືກປາບປາມຈະລົງຜົນດີເຖິງນັກລົງທຶນທົ່ວໄປ ໂດຍເພີ່ມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນເປັນປັດໃຈສົ່ງເສີມການຕັດສິນໃຈ ໃນການລົງທຶນໃນປະເທດລາວເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມເປັນທຳໃນການແຂ່ງຂັນ ນັບເປັນການລົງເສີມໃຫ້ປະເທດໄທເປັນສູນກາງທາງການຄ້າ ແລະ ການເງິນໃນອະນາຄົດ. ການປະກອບທຸລະກິດແຂ່ງຂັນເປັນໄປຢ່າງເປັນທຳ ເນື່ອງຈາກເງິນນອກລະບົບທີ່ມາຈາກການປະກອບອາຊະຍາກຳເຫຼົ່ານັ້ນຖືກກຳຈັດອອກໄປຕັດບັນຫາການຜູກຂາດຕະຫຼາດໂດຍບໍ່ເປັນທຳ. ເມື່ອເງິນນອກລະບົບຖືກ

ກຳຈັດອອກໄປຈາກລະບົບເສດຖະກິດ ເຮັດໃຫ້ປະລິມານເງິນ ໃນປະເທດຈະສົມດຸນກັບຜົນ ຜະລິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດ ຈະເຮັດໃຫ້ບັນຫາເງິນເພີ່ມຫຼຸດລົງ ແລະ ຫຼຸດບັນຫາລາຄາສິນຄ້າ ສູງ. ຫຼຸດການກົດກັນທາງດ້ານການຄ້າຈາກປະເທດຕ່າງໆ ເນື່ອງຈາກມີການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ ສາມາດນຳມາອ້າງ ເພື່ອກົດກັນທາງການຄ້າໂດຍສົມບູນແລ້ວ. ສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງແກ່ລະ ບົບທາງການເງິນຂອງປະເທດລາວ ເມື່ອລະບົບການເງິນ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນມີລະບົບ ກວດສອບທີ່ຮັດກຸມຈະຊ່ວຍສົ່ງຜົນເຖິງສະເຖີຍລະພາບໃນການວາງແຜນ ແລະ ຈັດລະບົບ ເສດຖະກິດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໂອກາດທີ່ຜູ້ທີ່ໃຊ້ເງິນເປີເປື້ອນທຸ່ມເທື່ອໃສ່ຕະຫຼາດ ຫຼື ສ້າງຄວາມ ບັນປ່ວນໃນຕະຫຼາດການເງິນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດກໍຈະໝົດໄປ.

ສ່ວນຜົນກະທົບທີ່ລົບນັ້ນ ເມື່ອເງິນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ເຄີຍເຂົ້າມາໝູນວຽນ ເພື່ອຈະນຳ ມາຟອກພາຍໃນປະເທດລາວຈະມີຈຳນວນຫຼຸດລົງ ສົ່ງຜົນໃຫ້ປະລິມານເງິນທີ່ໄຫຼເຂົ້າມາໃນ ປະເທດ ມີຈຳນວນຫຼຸດໜ້ອຍລົງ; ເກີດການຊະລໍ່ຕົວຂອງການລົງທຶນຈາກພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຈາກຕ່າງປະເທດ ເນື່ອງຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນຈາກມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຟອກເງິນ ເຮັດໃຫ້ນັກລົງທຶນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະລົງທຶນໃນ ປະເທດອື່ນ ທີ່ໃຫ້ຜົນຕອບແທນທີ່ເທົ່າກັນແຕ່ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການໜ້ອຍກວ່າດ້ວຍຂັ້ນ ຕອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ນັກລົງທຶນເສັຍເວລາເສັຍໂອກາດເສັຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ ເລືອກທີ່ຈະລົງທຶນໃນປະເທດລາວ, ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນການລົງທຶນສູງຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຕ້ອງມີຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວກັບການປະກອບທຸລະກຳເຊັ່ນ: ຄ່າຈ້າງທະນາຍຄວາມເພື່ອປຶກສາທາງດ້ານກົດ ໝາຍລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນຂັ້ນຕອນອື່ນໆນຳອີກ.

ນອກຈາກການຟອກເງິນຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການບໍລິຫານປະເທດ ແລະ ລະບົບເສດ ຖະກິດແລ້ວ ກໍຍັງມີຜົນກະທົບຕໍ່ດ້ານການເມືອງ ທັງດ້ານດີ ແລະ ດ້ານລົບ ຊຶ່ງດ້ານດີນັ້ນ ເປັນການສົ່ງເສີມການປາບປາມການທຸຈະລິດ ຫຼື ການບໍ່ປະພຶດທີ່ດີໃນພາກລັດໃຫ້ມີທິພາບ ຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ສົ່ງຜົນໃຫ້ພະນັກງານລັດ ແລະ ນັກການເມືອງມີພາພົດທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ສາມາດ ເຮັດທຸຈະລິດໄດ້, ອາດຈະມີການໃຊ້ມາດຕະການຟອກເງິນເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈຳກັດສັດຕູ ໃນທາງການເມືອງ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ຮັບຮູ້ຜົນກະທົບໄດ້.

ນອກຈາກນັ້ນ, ການຟອກເງິນ ຍັງມີຜົນກະທົບດ້ານການໃຊ້ກົດໝາຍ ຊຶ່ງສາມາດດຳ ເນີນການທາງກົດໝາຍດ້ານຊັບສິນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳຄວາມຜິດຖານຟອກເງິນໄດ້ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກມາດຕະການທາງຊັບສິນຂອງກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຟອກເງິນເປັນມາດຕະການທີ່ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາກໍລະນີທີ່ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍອື່ນບໍ່ ສາມາດເອົາຜິດກັບສັບສິນນັ້ນໄດ້. ການປ້ອງກັນ ແລະ ການປາບປາມການຟອກເງິນກຳນົດ ໃຫ້ນົດໃຫ້ໃຊ້ມາດຕະການຮີບຊັບ ດຳເນີນການກັບຊັບສິນທີ່ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດເຖິງແມ່ນ ວ່າຈະມີການດຳເນີນການກັບຊັບສິນນັ້ນຕາມກົດໝາຍອື່ນຢູ່ກ່ອນແລ້ວໄດ້, ເປັນກົດໝາຍທີ່

ເສີມມາດຕະການໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການປະກອບອາດຊະຍາກຳຕ່າງໆຂອງ ກົດໝາຍອື່ນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ. ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບຄວາມຜິດຖານຟອກເງິນ ຈະມີຄວາມສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກກົດໝາຍໄດ້ໄດ້ໃຊ້ມາດຕະການໃນທາງ ແພ່ງດຳເນີນການກັບຊັບສິນຈຶ່ງເປັນການກຳນົດພາວະການພິສູດການໄດ້ມາຊຶ່ງເງິນ ຫຼື ຊັບ ສິນໄປຍັງຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນຊັບສິນ ນັ້ນ. ໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນທາງດ້ານກົດໝາຍຈາກ ນານາປະເທດຈາກການເປັນພາຄີສະມາຊິກຂອງອານຸສັນຍາວຽນນາ. ສ່ວນຜົນກະທົບທາງ ດ້ານລົບນັ້ນ ແມ່ນການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິດ ແລະ ເສລີພາບຂອງປະຊາຊົນຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການເຂົ້າໃຈຜິດພາດເຈດຕະນາຂອງກົດໝາຍຊຶ່ງ ອາດຈະລົງຜົນໃຫ້ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍນັ້ນບໍ່ມີປະສິດທິພາບເນື່ອງຈາກອາດຈະມີກາຕໍ່ຕ້ານ ຂອງປະຊາຊົນ. ການສັນນິານການປ້ອງກັນ ແລະ ການປາບປາມການຟອກເງິນກ່ຽວກັບສັບ ສິນທີ່ມີຜູ້ອ້າງວ່າເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຮັບໂອນຊັບສິນ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນຊັບສິນຊຶ່ງເປັນ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເຄີຍກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ກະທຳຄວາມຜິດມູນຖານ ຫຼື ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດຖານ ຟອກເງິນມາກ່ອນໃຫ້ເປັນຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳຄວາມຜິດ ຊຶ່ງຂໍ້ສັນນິ ຖານນີ້ ອາດຈະບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກກົດໝາຍບາງປະການຄື ຕ້ອງສັນນິຖານໄວ້ກ່ອນວ່າຈຳເລີຍບໍລິສຸດ ຈົນກວ່າສານຈະພິຈາລະນາເຖິງທີ່ສຸດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກໍລະນີດັ່ງກ່າວເປັນເລື່ອງຂອງຂໍ້ ສັນນິຖານໃນການດຳເນີນການກ່ຽວກັບສັບສິນ. ສາມາດນຳມາດຕະການທາງຊັບສິນໄປໃຊ້ ກັບສັບສິນທີ່ກ່ຽວກັບການກະທຳຄວາມຜິດອື່ນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນຫາກບໍ່ມີການປະສານງານ ເຮັດ ການຕົກລົງກັນດີພໍຈະເຮັດໃຫ້ເກດການໃຊ້ກົດ ໝາຍຊ້ຳຊ້ອນ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການຄັດ ແຍ່ງລະຫວ່າງໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບໄດ້.

ການຟອກເງິນ ຍັງມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະຖາບັນການເງິນ, ສະຖາບັນການເງິນອາດຈະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ທັງນີ້ເພາະການນຳໃຊ້ກົດໝາຍເປັນໜ້າທີ່ຂອງ ສະຖາບັນການເງິນທີ່ຈະຕ້ອງລາຍງານຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ຜິດປົກກະຕິໃຫ້ທາງການຊາບ ແລະ ຖ້າ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມກໍຈະຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດ ສ່ວນອີກປະເດັນໜຶ່ງແມ່ນກົດໝາຍຈະສາມາດເອົາ ຜິດກັບພະນັກງານ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານທີ່ຮູ້ເຫັນເປັນໃຈ ຊຶ່ງໂດຍຫຼັກການຄາດວ່າ ສະຖາບັນການ ເງິນຈະບໍ່ຕ້ອງການເງິນໃນການຕົກເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ກັບພວກທີ່ບໍ່ທຸດຈະລິດ ບັນຫາ ຫຼື ຜົນ ກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບສະຖາບັນການເງິນບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ຟອກເງິນມີດັ່ງນີ້.

ຜົນກະທົບດ້ານດີ: ການເຮັດລາຍທຸລະກຳນັ້ນ ເປັນມາຕາການໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ທີ່ເປັນການເພີ່ມຂຶ້ນຕອນການປະຕິບັດ ຂອງຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານການເຮັດທຸລະກຳ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ ຂະນະດຽວກັນຍັງເປັນການເສີມສ້າງລະບົບການກວດສອບ ແລະ ການປ້ອງກັນການສຸດຈະ

ລິດທີ່ຈະເຮັດໂດຍລູກຄ້າ ຫຼື ພະນັກງານສະຖາບັນການເງິນນັ້ນໆເອງ ໃຫ້ມີຄວາມສົມບູນ ຫຼາຍຂຶ້ນ. ມີການແຂ່ງຂັນທີ່ເປັນທຳໃນພາກທຸລະກິດ ບໍ່ມີເງິນນອກລະບົບໝູນວຽນຢູ່ໃນລະ ບົບທາງການເງິນຂອງສະຖາບັນການເງິນ ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ສາມາດຟອກເງິນເພື່ອຈະປະກອບ ທຸລະກິດທີ່ຜິດກົດໝາຍໄດ້. ສ້າງພາບລັກທີ່ດີໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການເງິນ ວ່າບໍ່ໄດ້ເປັນແຫຼ່ງ ຟອກເງິນ ແລະ ຕ້ອງການຮ່ວມເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການກອດຊອບອາຊະຍາກຳຕ່າງໆອີກ ດ້ວຍ.

ຜົນກະທົບດ້ານລົບ ສະຖາບັນການເງິນຈະມີພາລະຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການລາຍງານການ ດຳເນີນທຸລະກຳ ໂດຍສະເພາະການຮັບຝາກເງິນສົດໃນປະລິມານຫຼາຍ ແລະ ມີພຶດຕິກຳທີ່ ຕ້ອງສົງໄສ ເນື່ອງຈາກເສດຖະກິດລາວຍັງເປັນເສດຖະກິດທີ່ເປັນເງິນສົດຫຼາຍກ່ວາ 70- 80% ຂອງການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ ຍັງໃຊ້ເງິນສົດເປັນສ່ວນຫຼາຍ ດັ່ງນັ້ນ, ການນຳເອົາເງິນສົດເຂົ້າຝາກທະນາຄານວັນລະຈຳນວນຫຼາຍຈຶ່ງຂ້ອນຂ້າງເປັນເລື່ອງບໍ່ກະຕື ໃນກໍລະ ນີທີ່ການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນກຳນົດໃຫ້ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາ ບັນການເງິນຕ້ອງເຮັດທຸລະກຳ ຈະຕ້ອງເປັນປະລິມານທີ່ສູງພໍສົມຄວນ ເພື່ອຫຼຸດພາລະລາຍ ງານທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ນອກຈາກນີ້ຕົ້ນທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນອັນເນື່ອງມາຈາກການປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວ ຂອງສະຖາບັນການເງິນ ກໍຈະຕ້ອງຊຸກພາລະໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກໃນຄ່າທຳນຽມທີ່ສູງຂຶ້ນ ຊຶ່ງ ໝາຍຄວາມວ່າປະຊາຊົນໂດຍສ່ວນລວມຈະມີພາລະນຳ.

ການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນກວດສອບຂໍ້ມູນ ຫຼື ປະຫວັດລູກຄ້າຢ່າງລະອຽດນັ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນການໃຊ້ນາມແຜງ ຫຼື ຊື່ປອມ ກ່າວຄືຈະເອົາ ໂທດຖ້າຍອມໃຫ້ການໃສ່ຊື່ປອມ ປະເດັນນີ້ຈະສ້າງພາລະທາງດ້ານຕົ້ນທຶນ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນ ການເງິນເຊັ່ນກັນ. ນອກຈາກນີ້, ການຊັກຖາມຂໍ້ມູນໃນບາງປະເດັນອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມ ຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ດີລະຫວ່າງລູກຄ້າກັບສະຖາບັນການເງິນໄດ້ ເນື່ອງຈາກສັງຄົມລາວມີລັກສະນະທີ່ບໍ່ ມັກຊັກຖາມຜູ້ຝາກເງິນສະຖາບັນການເງິນ ຈຶ່ງອາດຈະຮູ້ສຶກເດືອດຮ້ອນ. ໃນການລາຍງານ ລູກຄ້າກໍລະນີທຸລະກຳຕ້ອງສົງໄສ ບໍ່ຄວນໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນໃຊ້ການຕັດສິນບັນຫາຄວນ ຈະລາຍງານ ຫຼື ບໍ່ລາຍງານເພາະກໍຈະໃຫ້ເກີດບັນຫາກ່ຽວກັບບັນທັດຖານທີ່ແນ່ນອນວ່າ ລັກສະນະຢ່າງໃດເປັນພຶດຕິກຳທີ່ໜ້າສົງໄສ ຊຶ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດ ມາດຕະຖານລາຍງານທີ່ແຕກ ຕ່າງກັນ ແລະ ນຳໄປສູ່ບັນຫາລະຫວ່າງສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ລູກຄ້າ. ໃນການ ລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ ແກ່ພະນັກງານຂອງສະຖາບັນການເງິນນັ້ນ ເຖິງວ່າສະຖາບັນການ ເງິນ ຫຼື ທະນາຄານຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮ່ວມມືຢ່າງໃດ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານຂອງສະຖາບັນ ການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານຈະເຂັ້ມງວດກັບພະນັກງານຢ່າງໃດກໍຕາມ ແຕ່ໂອກາດເຮັດ ຜິດພາດຍ່ອມເກີດຂຶ້ນໂດຍສະເພາະໃນລະບົບການເງິນການທະນາຄານຂອງລາວເປັນແບບ “Branch Banking” ຊຶ່ງມີເຄືອຂ່າຍສາຂາຫຼາຍ ການຄຸ້ມຄອງພະນັກງານລະດັບຕ່ຳຈຶ່ງບໍ່

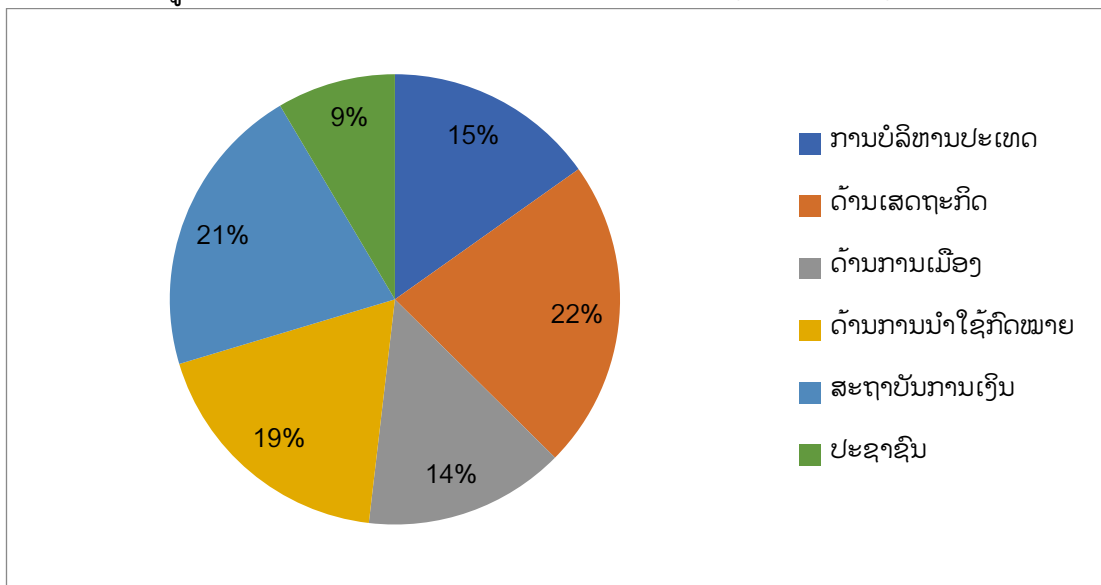
ງ່າຍຄືກັນກັບກໍລະນີທະນາຄານ ທີ່ມີສາຂາໜ້ອຍຕາມແບບສະບັບຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າກຳນົດໂທດໄວ້ສູງເກີນໄປຄືເຖິງຂັ້ນຕັດອິດສະລະພາບ ສະຖາບັນກໍຈະຕ້ອງເຮັດວຽກຢ່າງລະມັດລະວັງຫຼາຍເກີນໄປ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນຜົນເສຍໃນແງ່ຂອງຄວາມຄ່ອງຕົວໃນການເຮັດວຽກ. ເປັນການເພີ່ມພາລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນແຕ່ລະສ່ວນຂອງຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດງານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກ່ຽວກັບການເຮັດທຸລະກຳການເກັບກຳຂໍ້ມູນລູກຄ້າ ເປັນຕົ້ນ. ເພີ່ມພາລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນສ່ວນທີ່ເປັນຜົນສືບເນື່ອງມາຈາກການປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ຕົວຢ່າງ: ການຈັດເກັບເອກະສານເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຈັດຫາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມກົດໝາຍ. ລາຍຮັບອາດຈະຫຼຸດລົງ ເນື່ອງຈາກການປະກອບທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າທີ່ປ່ຽນແປງໄປ ເພາະຂັ້ນຕອນທີ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ບາງສ່ວນອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເນື່ອງຈາກບໍ່ມີຜູ້ນຳເງິນຈຳນວນຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ຈາກການຟອກເງິນມາເຮັດທຸລະກຳອີກ. ການປະກອບທຸລະກຳອາດຈະຫຼຸດລົງ ເມື່ອມີການກຳນົດວົງເງິນທີ່ຈະຕ້ອງລາຍງານ ເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າປ່ຽນໄປເຮັດທຸລະກຳອກລະບົບ ເນື່ອງຈາກອາດຈະເຮັດໃຫ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການປະກອບທຸລະກຳອກລະບົບອາດຈະສະດວກສະບາຍກ່ວາ. ໄລຍະເວລາຂອງການປະຕິບັດງານຂອງສະຖາບັນການເງິນ ອາດຈະເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກມີພາລະໜ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ.

ການຟອກເງິນ ຍັງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ ຊຶ່ງຜົນກະທົບດ້ານດີເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງປະຊາຊົນດີຂຶ້ນ ໂດຍໃຊ້ງົບປະມານໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາເສບຕິດ ຫຼືອາດຊະຍາກຳທີ່ຫຼຸດໜ້ອຍລົງ ມາເພີ່ມໃສ່ໃນສ່ວນຂອງສາທະລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາຂອງປະຊາຊົນ, ປະຊາຊົນມີຄວາມປອດໄພໃນຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຫຼາຍຂຶ້ນ ເມື່ອອາດຊະຍາກອນຂາດເງິນໝູນວຽນທີ່ຈະນຳໄປປະກອບອາດຊະຍາກຳອື່ນໆຕໍ່ໄປ ແລະ ຂາດເງິນທີ່ຈະນຳມາບໍລິຫານອົງກອນ ເຮັດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍການປະກອບອາດຊະຍາກຳຫຼຸດໜ້ອຍລົງ ແລະ ອາດຊະຍາກອນກໍຫຼຸດໜ້ອຍລົງຕາມ, ສາມາດບໍລິໂພກສິນຄ້າໃນລາຄາທີ່ເປັນທຳຫຼາຍຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີການນຳເງິນນອກລະບົບມາລົງທຶນເພື່ອຜູກຂາດການຄ້າ ເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດການຄ້າ ເປັນໄປຢ່າງເສລີ.

ຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນອາດຈະກະທົບຕໍ່ສິດ ແລະ ເສລີພາບຂອງປະຊາຊົນແຕ່ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດໄວ້. ປະຊາຊົນມີພາລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນຈາກມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນລວມເຖິງເວລາທີ່ຈະຕ້ອງເສັຍໄປ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ບົດກົດໝາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານັ້ນຟອກການປາບປາມ. ບຸກຄົນ ຫຼື ບາງພາກປາບແລະ ປາບກັນ ປ້ອງຢັດບັດຊະພະລາດທີ່ດຶກຈາກໂຫຍປະຜົນເສັຍທີ່ຄົນກຸ່ມ

ບໍ່ຕໍ່ຕ້ານໃຊ້ບັງຄັບຜົນມີເງິນ ຊຶ່ງຟອກອກການປະຕິບັດຕາມຈົນເຖິງການຫາ ວິທີຫຼີກລ້ຽງ ຫຼື ຫາຊ່ອງວ່າງຂອງກົດໝາຍເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເຊັ່ນເດີມ. ການກຳນົດໃຫ້ພາວະການ ພິສູດເປັນໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນ ຜູ້ຮັບໂອນຊັບສິນ ຫຼື ຜູ້ຮັບປະໂຫຍດໃນຊັບສິນ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຕ້ອງພິສູດມີພາລະເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ. ປະຊາຊົນອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມເປັນທຳ ຈາກການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຫາກພະນັກ ງານເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຊ້ ອຳນາດໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກ, ຫາກໝວ່ຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂາດຄວາມພ້ອມບໍ່ມີການປະຊາສຳພັນໃຫ້ ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ປະຊາຊົນຢ່າງທົ່ວເຖິງ ຕະຫຼອດຈົນຂາດການສົ່ງເວີມຄວາມເຂົ້າໃຈ ທີ່ພຽງ ພໍແກ່ປະຊາຊົນຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງວັດຖຸປະສົງຂອງກົດໝາຍ.

ສ່ວນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ເຫັນວ່າ ຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນ ແມ່ນມີຕໍ່

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 8, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 22% ເຫັນວ່າ ຜົນສະທ້ອນ ຂອງການຟອກເງິນ ແມ່ນມີຕໍ່ເສດຖະກິດ, ຈຳນວນ 21% ເຫັນວ່າມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສະຖາບັນ ການເງິນ, ຈຳນວນ 19% ເຫັນວ່າມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ດ້ານການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ, ຈຳນວນ 15% ເຫັນວ່າມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການບໍລິຫານປະເທດ, ຈຳນວນ 14% ເຫັນວ່າມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການ ເມືອງ ແລະ ຈຳນວນ 9% ເຫັນວ່າມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ປະຊາຊົນ.

1.7 ການສະກັດກັ້ນ, ການຕ້ານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ

ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ທີ່ຍອມຮັບກັນ ແລະ ມີຢູ່ໂດຍທົ່ວໄປກ່ຽວ ກັບການເງິນການທະນາຄານ ຫຼື ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງກໍຄື ການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ທຸລະກຳທາງການເງິນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການໃຫ້ບໍລິການຮັບຝາກເງິນ, ການໂອນເງິນ, ການບໍລິ ການດ້ານສິນເຊື້ອ, ການອອກເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການເງິນ, ການແລກປ່ຽນເງິນຕາ,

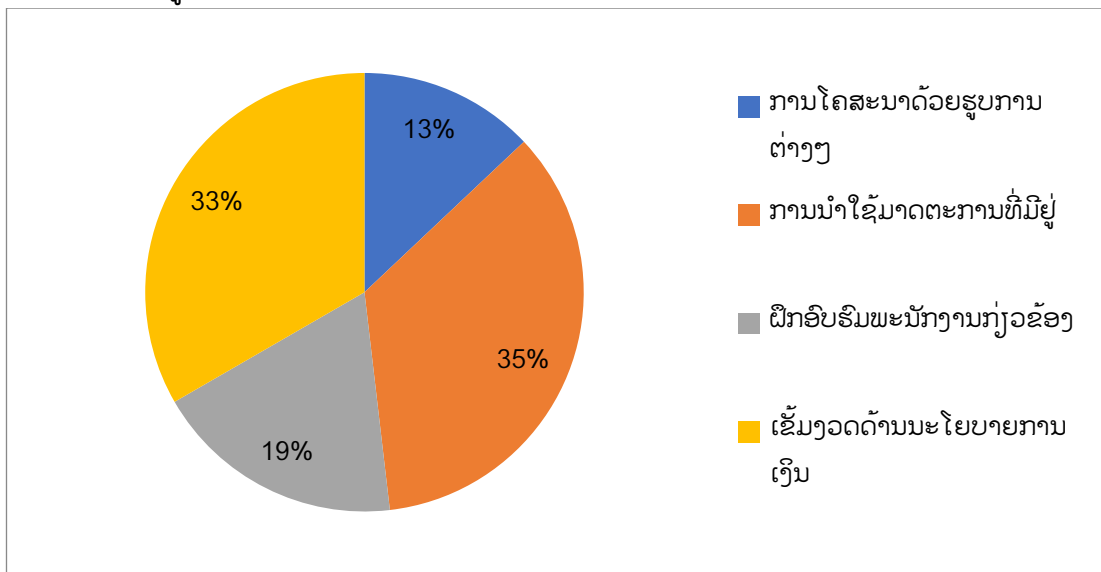
ການລົງທຶນທາງການເງິນ... ຊຶ່ງຈະມີເງິນຈຳນວນມະຫາສານຜ່ານເຂົ້າ-ອອກສະຖາບັນການເງິນໃນແຕ່ລະວັນ ຈາກການປະກອບທຸລະກິດອະສັງຫາລິມະຊັບ, ການພະນັນ, ການຄ້າແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ, ການຄ້າໂສເພນີຂ້າມຊາດ ຫຼື ມາຈາກການປະກອບອາຊະຍາກຳທາງເສດຖະກິດເຊັ່ນ: ການຊໍ້າໂກງ, ການຄ້າຂາຍລົບຫຼີກພາສີ, ການຍ້າຍອກເປັນຕົ້ນ. ເງິນເຫຼົ່ານີ້ຈະຜ່ານເຂົ້າມາໃນລະບົບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ເພາະສາມາດກະທຳໄດ້ງ່າຍ, ຕໍ່ເນື່ອງເປັນລະບົບ ແລະ ກວດສອບຍາກ. ສະນັ້ນ, ມີຫຼາຍສາເຫດທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ທະນາຄານຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບອາດສະຍາກຳປະເພດນີ້ ເຊັ່ນ: ຖືກຫຼອກລວງ ແລະ ມີບາງຄັ້ງທະນາຄານການຄ້າກໍອາດເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງກັບອາດສະຍາກຳໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ແລະ ຍ່ອມຈະເຮັດປະຊາຊົນເຊື່ອສັດທາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະຖຽນລະພາບທາງການເງິນບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ວ່າ ສະຖາບັນການເງິນຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບຂະບວນການຟອກເງິນມາໂດຍຕະຫຼອດຍົກເວັ້ນມີບາງກໍລະນີເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສະຖາບັນການເງິນເປັນຜູ້ດຳເນີນການຟອກເງິນເອງ.

ຕົວຢ່າງ: ທະນາຄານ BCCI (Bank of Credit Commerce International) ເປັນທະນາຄານທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາ ເພື່ອຮັບຝາກເງິນຂອງຜູ້ທີ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຫຼັກລ້ຽງການເສຍພາສີ ແລະ ຮັບການດຳເນີນການຟອກເງິນໃຫ້ກັບລູກຄ້າຈົນຖືກດຳເນີນຄະດີ ແລະ ຖືກປິດໄປມາທີ່ສຸດ ເນື່ອງຈາກ BCCI ມີຂອບເຂດເຄືອຂ່າຍສາຂາປະຕິບັດການທົ່ວໂລກ ແລະ ມີເງິນສູນຫາຍໄປຈາກບັນຊີຂອງທະນາຄານ BCCI ຈຳນວນປະມານ 9,500 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ບັນດາສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານທັງຫຼາຍມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນຄື: ໃນການຮັກສາຄວາມລັບຂອງລູກຄ້າ, ໂດຍມີກົດໝາຍໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ອັນເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ຍາກຕໍ່ການກວດສອບຂໍ້ມູນທາງການເງິນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຖ້າສາມາດເຮັດໄດ້ກໍລ່າຊ້າຈົນການກວດສອບຂໍ້ມູນບໍ່ທັນກັບເຫດການໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ບໍ່ກໍໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດແຕ່ຢ່າງໃດ ເນື່ອງຈາກເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການປະກອບອາຊະຍາກຳເຫຼົ່ານັ້ນ ຖືກໂຍກຍ້າຍໄປທີ່ອື່ນໝົດແລ້ວ. ທັງນີ້ ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽບກັນຂອງກົດໝາຍໃນແຕ່ລະປະເທດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການກະທຳຜິດຖານການຟອກເງິນຕະຫຼອດມາ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມຫາມາດຕະການທາງກົດໝາຍເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ລວມທັງໄດ້ໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການດຳເນີນການຕ້ານການຟອກເງິນເຊັ່ນ: ການກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າຂອງທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນສະແດງຕົນທີ່ແທ້ຈິງ (Customer Identification) ໂດຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃສ່ຊື່ປອມ, ນາມແພງ ຫຼື ໃຊ້ລະຫັດ ຫຼື ການກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນຕ້ອງລາຍງານຂໍ້ມູນທາງການເງິນໃນຈຳນວນທີ່ເກີນ ກວ່າກົດໝາຍກຳນົດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານທີ່ໄດ້ກ່າວມາ ຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ໂດຍໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງສະຖາບັນການເງິນ ຊຶ່ງມີໂອກາດສ່ຽງທີ່ຈະຖືກໃຊ້ເປັນສະຖານທີ່ ສໍາລັບການຟອກເງິນຂອງບັນດາອາຊະຍາກອນຕ່າງໆ ໄດ້ງ່າຍກວ່າການປະກອບທຸກິດ ປະເພດອື່ນໆ ເນື່ອງຈາກເງິນສົດຈຳນວນມະຫາສານທີ່ຜ່ານເຂົ້າອອກຈາກສະຖາບັນການເງິນ ແຕ່ລະແຫ່ງ ອາດມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເຈົ້າຂອງເງິນແຕກຕ່າງກັນໄປ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນ ການເງິນເປັນແຫຼ່ງທີ່ຖືກໃຊ້ເຂົ້າໃນການຟອກເງິນທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ ຊຶ່ງພາຍຫຼັງເງິນທີ່ຟອກແລ້ວກໍ ຈະໄປແອບແຝງຢູ່ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ທຸລະກິດໂຮງແຮມ, ພັດຕະຄານ, ຮ້ານອາຫານ, ທຸລະກິດຮັບແລກປ່ຽນເງິນຕາ, ທຸລະກິດອະສັງຫາລິ ມະຊັບ... ເປັນຕົ້ນ ສຸດທ້າຍເງິນທີ່ຟອກແລ້ວກໍຈະຫວນກັບກາຍເປັນຕົ້ນທຶນ ໃນການປະກອບອາຊະຍາ ກຳອີ່ຕ່ຽງໄປ ໂດຍສະເພາະອາດຈະຊາກອນທີ່ໄດ້ຜົນຕອບທີ່ມີມູນຄ່າແທນສູງ ເຊັ່ນ: ອາຍະຍາ ກຳຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ອາຊະຍາກຳທາງເສດຖະກິດ ຊຶ່ງອາຊະຍາກຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມ ເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ. ສະນັ້ນ, ຂອບເຂດຂອງການປະກອບອາຊະຍາ ກຳລັກສະນະນີ້ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດທຳລາຍລົງໄດ້ໂດຍຂັ້ນຕອນຂອງການດໍາເນີນຄະດີອາຍາແບບ ທຳມະດາ ເນື່ອງຈາກວ່າມີເຫດຜົນໃນຫຼາຍປະການຄື: ເງິນທີ່ໄດ້ມາເປັນຈຳນວນຫຼາຍຈາກ ການປະກອບອາຊະຍາກຳສາມາດນຳໄປສ້າງອິດທິພົນ ແລະ ບາລະມີ ແກ່ບັນດາພະນັກງານ ຂອງລັດຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ. ເງິນເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກນຳໄປສ້າງອົງກອນອາຊະຍາກຳທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເຄືອຂ່າຍກ້ວາງຂວາງອອກໄປ ແລະ ມັກຈະດໍາເນີນການໄປບໍ່ເຖິງຕົວຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ບໍລິ ຫານໃນອົງກອນອາຊະຍາກຳເຫຼົ່ານັ້ນ.

ສ່ວນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ເຫັນວ່າ ການສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ຄວນ

ຈາກເສັ້ນສະແດງ 7, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ຈຳນວນ 35% ເຫັນວ່າ ການສະກັດ ກັນການຟອກເງິນ ຄວນນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງກົດໝາຍທີ່ມີຢູ່ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຈຳນວນ 33% ເຫັນວ່າ ຄວນເຂັ້ມງວດທາງດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ, ຈຳນວນ 19% ເຫັນວ່າ ຄວນ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈຳນວນ 13% ເຫັນວ່າ ຄວນໂຄສະນາດ້ວຍຮູບ ການຕ່າງໆ.

2. ຜົນການປຸງບູນ

ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມ ການຟອກເງິນ, ດັ່ງນັ້ນ ການສຶກສານີ້ຈຶ່ງປຸງບູນການຟອກເງິນຕາມກົດໝາຍ ຂອງຍີ່ປຸ່ນ, ຮົງກົງ ແລະ ສິງກະໂປ ໃສ່ກັບມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍອາຍາ ສປປ ລາວ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຟອກເງິນ ຊຶ່ງການສຶກສາປຸງບູນດັ່ງກ່າວ ມີເນື້ອໃນດັ່ງ ຕໍ່ໄປນີ້:

ຍີ່ປຸ່ນ

ການຟອກເງິນ ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນທີ່ຜ່ານມານັ້ນບໍ່ປາກົດວ່າເປັນບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງແຕ່ ຢ່າງໃດ ແລະ ມີການຄວບຄຸມເບິ່ງແຍງບັນຊີນິລະນາມ ແລະ ບັນຊີທີ່ບໍ່ໃຊ້ຊື່ແທ້ຂອງລູກຄ້າ ເປັນຢ່າງດີ ເນື່ອງຈາກບັນຊີເຫຼົ່ານີ້ມັກຖືກໃຊ້ໃນການຫຼົບຫຼີກພາສີ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເນື່ອງຈາກ ມີຄວາມວິຕົກກັງວົນໃນຊຸມຊົນລະຫວ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ເຮັດໃຫ້ການຟອກ ເງິນໄດ້ກາຍເປັນປະເດັນສຳຄັນຂຶ້ນມາທັນທີ ທີ່ຍີ່ປຸ່ນເປັນປະເທດໜຶ່ງໃນປະເທດທຳອິດທີ່ໃຫ້ ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາວຽນນາ 1998.

ຍີ່ປຸ່ນມີກົດໝາຍປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1991 (The Law on Special Measure Regarding the Law on the Control of Narcotics and Psychotropic Substance for the Purpose of Preventing Acts Which Facilitates Activities to Controlled Drugs under International Cooperation, Law No.94) ນອກຈາກນີ້ຍັງມີການ ແກ້ໄຂກົດໝາຍ The Law on The Control of Narcotics and Psychotropic Substances ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາວຽນນາ.

ກົດໝາຍໃໝ່ນີ້ເຮັດໃຫ້ການຟອກເງິນຜິດອາຍາ ຊຶ່ງການຟອກເງິນທີ່ເປັນຄວາມຜິດ ຕາມກົດໝາຍອາຍາຂອງຍີ່ປຸ່ນ ຕ້ອງເປັນການຟອກເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຜິດໃນການ ລັກລອບຄ້າຢາເສບຕິດ ແລະ ວັດຖຸອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດເທົ່ານັ້ນບໍ່ລວມເຖິງການກະທຳ ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບພາສີອາກອນຮ້າຍ ຫຼື ຄວາມກົກການ ຜິດທາງອາຍາທົ່ວໄປແຕ່ຢ່າງໃດ. ນອກຈາກກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ຍັງບັງຄັບໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນລາຍງານທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສ

ຊຶ່ງຕ້ອງລະບຸຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງທຸລະກິດຊັບສິນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸລະກຳທີ່ຢູ່ຂອງຄູ່ກໍລະນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງເຫດຜົນໃນການສົງໄສ.

ສຳນັກງານກັບການເບິ່ງແຍງທະນາຄານຂອງກະຊວງການເງິນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ອອກຈົດໝາຍວຽນໃຫ້ທະນາຄານ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ສະໜອງເງິນລົງທຶນຫຼັກຊັບຊາບ ກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນເດືອນຕຸລາ 1990 ແລະ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວທັງສອງເຊັ່ນນີ້ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ຖືເປັນທາງການລວມທັງເປັນແນວທາງໃນການປະຕິບັດກົດ ໝາຍເຖິງວ່າຕາມທິດສະດີນັ້ນຈະບໍ່ມີຜົນທາງກົດໝາຍ ແຕ່ໃນທາງປະຕິບັດກົດໝາຍນັ້ນນັ້ນ ກໍ່ຈະເປັນໄປຕາມກົດໝາຍວຽນເຫຼົ່ານີ້. ໝ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບຈົນໝາຍວຽນຈະປະຕິບັດຕາມແນວທາງຂອງທັງສອງ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ສຳລັບເນື້ອໃນຂອງຈົດໝາຍວຽນດັ່ງກ່າວລະບຸຄວາມໝາຍຂອງການຟອກເງິນວ່າ:

1). ຜູ້ໄດ້ປະໂຫຍດຈາກການລັກລອບຄ້າຢາເສບຕິດ ຫຼື ວັດຖຸອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດ ຊຶ່ງເປີດບັນຊີທະນາຄານ ໂອນເງິນລະຫວ່າງບັນເງິນຊື້ ຫຼື ຊື້ກາສານການເງິນເພື່ອປົກປິດທີ່ມາຂອງເງິນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງທີ່ແທ້ຈິງ.

2). ສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ພະນັກງານຂອງສະຖາບັນການເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດເຊັ່ນວ່ານີ້ຮູ້ວ່າຊັບສິນນັ້ນໄດ້ມາຈາກການຄ້າຢາເສບຕິດ.

ນອກຈາກນີ້ ຈົດໝາຍວຽນດັ່ງກ່າວຍັງໄດ້ລະບຸປະເດັນສຳຄັນປະການອື່ນອັນໄດ້ແກ່.

- ໃນກໍລະນີເປີດບັນຊີ ຕູ້ເຊຟ ຫຼື ການເຮັດທຸລະກຳເງິນສົດປະລິມານຫຼາຍ ຕ້ອງມີການກວດສອບຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ໂດຍໃຊ້ເອກະສານທາງລັດຖະການ, ສະຖາບັນການເງິນຕ້ອງຫຼີກລຽງການເປີດບັນຊີນິລະນາມ ຫຼື ບັນຊີທີ່ບໍ່ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຄ້າ.

- ຄວນລາຍງານກ່ຽວກັບສິ່ງບົ່ງຊີຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າທຸກຮອບເຄິ່ງປີຕໍ່ໝ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

- ຄວນໃຫ້ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດໃນກໍລະນີທີ່ຄູ່ກໍລະນີໃນທຸລະກຳເປັນບໍລິສັດ ແຕ່ໃນນາມ Paper Compan ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ມີການດຳເນີນທຸລະກິດແທ້ ທຸລະກຳທີ່ຜິດປົກກະຕິ ຫຼື ທຸລະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເງິນສົດ ຊຶ່ງມີຄວາມໜ້າສົງໄສວ່າມີວັດຖຸປະສົງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

- ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງບັນຊີຄວນເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ 5 ປີ.

- ສະມາຄົມການຄ້າປະຊຸມຫາລືກັນ ເພື່ອຫາມາດຕະການທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການປ້ອງກັນການຟອກເງິນ.

- ສະຖາບັນການເງິນຄວນດຳເນີນການຕາມມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ໂດຍໃຫ້ມີລະບົບການກຳກັບໃຫ້ມີການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ລະບົບການກວດສອບ ແລະ ໂຄງການຝຶກອົບຮົມ.

ໜ່ວຍງານກາງ ຊຶ່ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນສູນກາງຮັບລາຍງານການເຮັດທຸລະກຳທີ່ໜ້າ
ສົງໄສຂອງຍີ່ປຸ່ນ ແມ່ນ Japan Financial Intelligence Office ຫຼື ເອີ້ນວ່າ JAFIO
ຊຶ່ງໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນເດືອນກຸມພາ ປີ 2000.

ຮົງກົງ

ຮົງກົງເປັນອີກປະເທດໜຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າເປັນສູນກາງທາງການເງິນ ຟອກການໃນໃຊ້ຊຶ່ງ
ວິຕິກົງຮົງໃຫ້ເຮັດ ທະນາຄານລະບົບແລະ ນອກລະບົບ ໃນທັງຕິດເສບຢາຄ້ານັກຂອງເງິນ
ເງິນສື່ສຽງທາງຮັກສາຕ້ອງຈະທີ່ສຳຄັນຄວາມໃນກັງວົນ ນ ແລະ ຕົ້ນຕົວດຳເນີນການຮ່ວມ
ມືກັບປະເທດຕ່າງໆ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາການຟອກເງິນ ແລະ ເນື່ອງຈາກ
ການຕໍ່ຕ້ານການ ຟອກເງິນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຢ່າງຫຼາຍໃນປະເທດຕາເວັນຕົກຈຶ່ງມີຜູ້ໃຫ້ຄວາມ
ເຫັນວ່າການຟອກເງິນຈະປ່ຽນມາແຜ່ຫຼາຍໃນເຂດອາຊີແປຊີຟິກ ເພາະມີອົງປະກອບທີ່ເໝາະ
ສົມໃນການຟອກເງິນອັນເນື່ອງມາຈາກການຂະຫຍາຍທາງເສດຖະກິດ ລະບົບກົດໝາຍຂອງ
ບາງປະເທດ ຍັງບໍ່ພັດທະນາ ຊຶ່ງເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຟອກເງິນ ລວມທັງລະບົບທະນາ
ຄານໃຕ້ດິນ (Underground Banking System) ຊຶ່ງຮູ້ຈັກກັນໃນນາມຂອງ Chit, Chop
Shop, Hawalla ຫຼື Hindi ທີ່ໃຊ້ກັນຫຼາຍ ເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍເງິນທຶນໂດຍອາຊະຍາກອນໃນ
ປະເທດນີ້.

ກົດໝາຍຫຼັກໃນການປະຕິບັດ ໃນ The Drug Trafficking (Recovery of
Proceeds) Ordinance (The DTRPO) ໄດ້ໃຫ້ອຳນາດລັດໃນການຕິດຕາມ, ຍຶດ, ອາ
ຍັດ ແລະ ຮີບຊັບສິນທີ່ໄດ້ຈາກອາຊະຍາກຳຂອງຜູ້ຖືກຫາວ່າກະທຳຄວາມຜິດໃນສະຖານ
ການລັກລອບຄ້າຢາເສບຕິດ.

The DTRPO ບັນຍັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ, ການຮັກສາ ຫຼື ຈຳ
ໜ່າຍຊັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດເປັນຄວາມຜິດທາງອາຍາ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ສະ
ຖາບັນການເງິນຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອໜ່ວຍງານຂອງລັດໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ ທັງນີ້ຜູ້ຕ້ອງ
ຫາ ກໍມີພັນທະໃນການພິສູດຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຈຶ່ງຈະພົ້ນຄວາມຜິດ.

ໃນຮົງກົງ ໄດ້ມີແນວທາງປະຕິບັດກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກ
ເງິນ ຊຶ່ງໃນປີ 1993 ສຳນັກງານການເງິນຮົງກົງ (Hongkong Monetary Authority
HKMA) ໄດ້ອອກແນວທາງປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ
ຊຶ່ງລະບຸເຖິງວິທີການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຟອກເງິນ
ລວມເຖິງຫຼັກການຮູ້ຈັກລູກຄ້າຂອງຕົນ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍຄະນະກຳມະການ (Basle
Committee) ໂດຍ HKMA ເຫັນວ່າສະຖາບັນການເງິນຄວນໃຫ້ໃຊ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂະ

ບວນການພື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຕ້ານ ການຟອກເງິນໃນລະບົບຂອງທະນາຄານ ລວມທັງໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບລະຫວ່າງປະເທດ.

ອີງກົງ ຍຶດຖືກການສາກົນໃນການກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນ ມີໜ້າທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນໃນການກວດສອບຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ທີ່ມີໜ້າທີ່ໃນການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການກວດສອບຂອງສານໃນກໍລະນີທີ່ມີຄະດີເກີດຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້ ສະຖາບັນການເງິນຕ້ອງລາຍງານການເຮັດທຸລະກຳ ທີ່ໜ້າສົງໄສໄປຍັງສູນບໍລິຫານຂໍ້ມູນ (Financial Intelligence Unit: FIU) ທັນທີ. FIU ຂອງອົງກົງ ເປັນການປະຕິບັດການຮ່ວມກັນລະຫວ່າງໜ່ວຍງານຕຳຫຼວດ, ຂະແໜງການເງິນ, ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບການຕ້ານການຟອກເງິນທັງໃນປະເທດ ແລະ ນອກປະເທດ ລວມທັງໃຫ້ແນວທາງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອສະຖາບັນໃນການປ້ອງກັນການຟອກເງິນອີກດ້ວຍ.

ສົງກະໂປ

ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໃນສົງກະໂປໂດຍທົ່ວໄປ ຈະເນັ້ນໄປທີ່ການຍຶດຊັບສິນທີ່ອາດຊະຍາກອນໄດ້ຈາກການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການສໍ້ໂກງ, ການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ. ການຟອກເງິນໃນສົງກະໂປ ຖືວ່າເປັນການກະທຳຜິດທີ່ເປັນຜົນພວງ ຫຼື (Derivative Offense) ຫຼື ຄວາມຜິດປະກອບ (Ancillary Offense) ຫຼື ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄວາມຜິດຕາມຫຼັກຂອງ (Substantive Offense) ຫຼື ຄວາມຜິດຫຼັກເກີດຂຶ້ນເສຍກ່ອນ ຊຶ່ງໂດຍປົກກະຕິແລ້ວໄດ້ແກ່ຄວາມຜິດໃນສະຖານຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ. ປັດຈຸບັນສົງກະໂປໄດ້ຊື່ວ່າເປັນປະເທດໜຶ່ງ ທີ່ລັດຖະບານມີນະໂຍບາຍເຂັ້ມແຂງ, ຮຸນແຮງ ໃນການຮັບມືກັບບັນຫາອາຊະຍາກຳສະຖານການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ.

ກົດໝາຍຕົ້ນຕໍໃນການຮັບມືກັບການຟອກເງິນຂອງສົງກະໂປ ແມ່ນກົດໝາຍ Drug Trafficking (Confiscation of Benefits) Act (Chapter 84 A) ຊຶ່ງບັນຍັດໃຫ້ການຟອກເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການກະທຳຜິດກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາເສບຕິດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວ ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ໃຫ້ຮີບຊັບທີ່ໄດ້ຈາກການກະທຳຜິດນັ້ນໂດຍບໍ່ມີການລະເວັ້ນ. ກົດໝາຍນີ້ ຍັງກຳນົດກົນໄກ ໃຫ້ສາມາດບັງຄັບຄຳສັ່ງຮີບຊັບຂອງຕ່າງປະເທດຢູ່ໃນສົງກະໂປໄດ້ ໂດຍລວມເຖິງການໃຫ້ສົງກະໂປຊ່ວຍເຫຼືອໜ່ວຍງານຂອງລັດຖະບານປະເທດຕ່າງໆທີ່ຮ້ອງຂໍໄປຍັງສົງກະໂປ ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ.

ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖາບັນການເງິນ ບັນຍັດໄວ້ໃນ The Banking Act ຂອງສົງກະໂປ ກຳນົດໃຫ້ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ຕ້ອງເປີດເຜີຍ ຫຼື ລາຍງານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ ເພື່ອການສືບສວນ-ສອບສວນໃນປະເທດຕົນເອງ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ. ນອກຈາກນີ້, ກົດ

ໝາຍຕົ້ນຕໍທີ່ກ່າວມານັ້ນ ຍັງບັນຍັດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນມີໜ້າທີ່ໃນການເກັບຂໍ້ມູນທະບຽນຂອງຕົ້ນສະບັບເອກະສານ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນຄະດີສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ນອກຈາກນັ້ນ, ສິງກະໂປ ຍັງມີແນວທາງປະຕິບັດຂອງທະນາຄານ ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຊຶ່ງໃນຕົ້ນປີ 1990 ສະມາຄົມທະນາຄານແຫ່ງສິງກະໂປ ໄດ້ອອກແນວທາງປະຕິບັດທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການໃຊ້ລະບົບທະນາຄານສິງກະໂປ ໃນທາງທີ່ຜິດສຳລັບວັດຖຸປະສົງໃນການຟອກເງິນ ທີ່ໄດ້ຈາກການລັກລອບຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ (General Guideline on Prevention of the Misuse of the Singapore Banking System for Drug Trafficking and Money Laundering Purposes) ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອທະນາຄານໃນການຮັບມືກັບບັນຫາການຟອກເງິນ. ທັງນີ້ໃຫ້ເປັນຄວາມສະໝັກໃຈຂອງທະນາຄານໃນການດຳເນີນການຕາມແນວທາງ ໂດຍບໍ່ມີຜົນບັງຄັບຕາມກົດໝາຍແຕ່ປະການໃດ ໂດຍໜ່ວຍງານຫຼັກຂອງສິງກະໂປ ດຳເນີນຕາມກົດໝາຍຕົ້ນຕໍດັ່ງກ່າວ ຄືສຳນັກງານປ້ອງກັນແລະ ປາບປາມຢາເສບຕິດສູນກາງ (The Central Narcotics Bureau).

ຈາກການສຶກສາກົດໝາຍ ແລະ ແນວທາງປະຕິບັດຂອງຍີ່ປຸ່ນ, ສິງກະໂປ ແລະ ຮົງກົງ ຫຼັກການ ແລະ ເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ຖືກນຳມາບັນຍັດໄວ້ໃນກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຕ້ານການຟອກເງິນຂອງແຕ່ລະປະເທດ ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1). ການບັນຍັດໃຫ້ການຟອກເງິນເປັນຄວາມຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງປະເທດຕົນ ລວມທັງກຳນົດໃຫ້ມີມາດຕະການໃນການຍຶດ, ອາຍັດ ແລະ ຮີບຊັບສິນຂອງຜູ້ກະທຳຜິດອີກດ້ວຍ;

2). ການບັງຄັບໃຫ້ລູກຄ້າທີ່ມາດຳເນີນທຸລະກຳ ກັບສະຖາບັນການເງິນ ຕ້ອງສະແດງຕົນຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສະຖາບັນການເງິນ (Customer Identification) ຕາມແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າ (Know Your Customer) ຫຼື ຮູ້ຈັກລູກຄ້າຂອງທ່ານ ລວມທັງກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາເອກະສານກ່ຽວກັບທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າໄວ້ ເພື່ອກວດສອບໃນກໍລະນີທີ່ເກີດບັນຫາ ເປັນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ;

3). ການຈັດຕັ້ງໜ່ວຍງານຂັ້ນສູນກາງຂຶ້ນມາ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຮວບຮວມ, ກວດກາ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນລາຍງານທຸລະກຳທີ່ຕ້ອງສົງໄສ ໄປຍັງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອດຳເນີນການຕາມກົດໝາຍ.

ລວມຄວາມແລ້ວ ສາມປະເທດ ທີ່ຍົກມາເປັນຕົວຢ່າງ ຫຼື ປຸງປຸງບາງຂ້າງເທິງນັ້ນ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນປະເທດທີ່ຈະເລີນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການບໍລິການດ້ານການເງິນ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍມີກົດໝາຍຕົ້ນ ແລະ ສະກັດ

ກັ້ນການຟອກເງິນ ທີ່ປະຕິບັດມາກ່ອນ, ສປປ ລາວ ພວກເຮົາ ກໍ່ຄວນຖອດຖອນເປັນບົດ
ຮຽນ ເພື່ອໝູນໃຊ້ຕາມເງື່ອນໄຂອັນເໝາະສົມຂອງຕົນເອງ.

ພາກທີ V

ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ

1. ສະຫຼຸບ

ຈາກຜົນຂອງການສຶກສາສາມາດສະຫຼຸບຕາມຈຸດປະສົງໄດ້ຄື: ໃນ ສປປ ລາວ ມີກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ອັນໄດ້ແກ່ ກົດໝາຍອາຍາສະບັບປັບປຸງ ປີ 2005, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປີ 2005 ໝາຍຄວາມວ່າ ການຟອກເງິນ ແມ່ນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລະເມີດບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາ 64 ກົດໝາຍອາຍາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2005 ຊຶ່ງການລະເມີດດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຖືກນຳມາດຳເນີນຄະດີ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກະທຳຜິດຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ.

ສາເຫດຂອງການຟອກເງິນໃນ ສປປ ລາວ ເກີດມາຈາກຫຼາຍສາເຫດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ ທີ່ຍັງບໍ່ມີປະສິດທິພາບເທົ່າທີ່ຄວນ, ຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຍັງບໍ່ທັນແຜ່ຂະຫຍາຍໃນທົ່ວສົງຄົມ ໝາຍຄວາມວ່າ ປະຊາຊົນ ຍັງບໍ່ທັນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເນື້ອແທ້ຂອງການຟອກເງິນ. ຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນ ກໍມີຫຼາຍຮູບແບບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ຫຼື ກິດຈະການບັງຫ້າ ເພື່ອປິດບັງຕົວຕົນ ຫຼື ທີ່ມາຂອງເງິນທີ່ແທ້ຈິງ, ນອກຈາກນັ້ນ ການຟອກເງິນ ຍັງສະແດງອອກດ້ວຍການສົ່ງ ຫຼື ໂອນເງິນອອກນອກປະເທດ ຫຼື ນຳເງິນຕິດຕົວອອກນອກປະເທດເກີນ 100.000.000 ກີບ ຕາມກົດໝາຍກຳນົດ. ວິທີການຟອກເງິນ ມີຫຼາຍວິທີເປັນຕົ້ນວ່າການນຳເງິນໄປຝາກນຳທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ, ການໂອນເງິນຈາກຜູ້ກະທຳຜິດໄປຍັງບັນຊີອື່ນໆ ຫຼື ການເຮັດບັດເຄຣດິດ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃນຂອບເຂດທົ່ວໂລກ.

ຜົນສະທ້ອນຂອງການຟອກເງິນ ມີຫຼາຍຢ່າງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ລະບົບເສດຖະກິດ ໂດຍລວມຂອງປະເທດ ເພາະວ່າເຮັດໃຫ້ລະບົບການເງິນຂອງປະເທດ ມີຄວາມປັ່ນປ່ວນ, ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສະຖາບັນການເງິນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງປະຊາຊົນ ຕໍ່ສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ການຟອກເງິນ ຍັງມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ປະສິດ ທິພາບຂອງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ມີຢູ່.

ຈາກຜົນຂອງການສຶກສາ ແລະ ການສະຫຼຸບຂ້າງເທິງນັ້ນ, ສົມມຸດຕິຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ວ່າ: ການຟອກເງິນມາຈາກຫຼາຍສາເຫດ, ວິທີການ, ຮູບແບບ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຟອກເງິນ ຍັງມີອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍບໍ່ໜ້ອຍ ມີຄວາມສອດຄ່ອງລະດັບຫຼາຍ ເພາະວ່າການຟອກເງິນເກີດຈາກຫຼາຍສາເຫດ, ມີຫຼາຍວິທີການ ແລະ ຫຼາຍຮູບແບບ ສ່ວນການແກ້ໄຂ ກໍ

ພົບບັນຫາພິສິດຄວນ ເພາະວ່າ ການແກ້ໄຂການຟອກເງິນ ຕ້ອງຜ່ານຫຼາຍຂັ້ນຕອນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ.

2. ຂໍ້ສະເໜີ

ຈາກຜົນຂອງການສຶກສາ ຈຶ່ງສະເໜີວ່າ:

- ຄວນມີກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ໂດຍບັນຍັດທຸກການກະທຳຜິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ;
- ໃນມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍອາຍາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2005 ຕ້ອງເພີ່ມຄຳວ່າ ການນຳເຂົ້າເງິນ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເຂົ້າໃນເນື້ອໃນອີກດ້ວຍ;
- ເພີ່ມມາດຕະການລົງໂທດທາງອາຍາຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດໃນສະຖານຟອກເງິນ ຫຼື ການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂການກະທຳຜິດ;
- ນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງກົດໝາຍທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບກວ່າເດີມ;
- ພາກສ່ວນສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານ ຕ້ອງເຂັ້ມງວດດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ໄປ ຫຼື ທີ່ມາຂອງເງິນຢ່າງຊັດເຈນ;
- ຄວນມີການຕິດຕາມ, ກວດສອບ, ຍຶດຊັບ ເຂົ້າໃນຂະບວນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ;
- ການຕ້ານ ແລະ ແກ້ໄຂການຟອກເງິນ ຕ້ອງມີການປະສານສົມທົບຢ່າງໃກ້ຊິດລະຫວ່າງທະນາຄານ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ;
- ມີການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ພະນັກງານທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈຳແນກທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ເອກະສານພາສາລາວ

ວາລະສານອະລຸນໃໝ່, ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກ, ປີ 2006,
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2003,
ກົດໝາຍອາຍາ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2005,
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ປີ 1995,
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2009,
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ, ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2009,
ແຜນແມ່ບົດກ່ຽວກັບການພັດທະນາລັດແຫ່ງກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020,
ສ້າງຂຶ້ນໂດຍກະຊວງຍຸຕິທຳ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນ
ສູງສຸດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປີ 2009, ໜ້າ 18-21.
ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ບົດສະຫຼຸບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ 2010,
ສານປະຊາຊົນ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບົດສະຫຼຸບແຍກປະເພດຄະດີ, ປີ 2010.
ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ
ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງຕຳຫຼວດເສດຖະກິດ ປກສ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ແລະ ພະແນກຕຳຫຼວດເສດຖະກິດ ປກສ ເມືອງ, ສະບັບເລກທີ 020/ປກສ,ນວ,
ລົງວັນທີ 21 ພຶດສະພາ 2009,
ເກຍຸນ ຍົດໄຊວິບູນ, ກົດໝາຍອາຍາພາກສະເພາະ, ປີ 2003;
ເກຍຸນ ຍົດໄຊວິບູນ, ເອກະສານສິດສອນລະບົບຍຸຕິທຳປຸງປຸງ, ປີ 2009;
ວຽງວິໄລ ທ່ຽງຈັນໄຊ, ຄຳຊາຍ ຈິດຕະກອນ, ແສງທະວີ ອິນທະວົງ ແລະ ຄຳຜາງ ວົງພະ
ຈັນ, ກົດໝາຍອາຍາພາກສະເພາະ ແຫຼ້ມ 1, ປີ 2010,
ແສງທະວີ ອິນທະວົງ, ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບອາຍາວິທະຍາ, ປີ 2010,

ເອກະສານພາສາຕ່າງປະເທດ

ໄຊນັນ ແສງປຸຕຕະ, ວິທະຍານິພົນນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ ສາຂານິຕິສາດ ຈຸລາລົງກອນ
ມະຫາວິທະຍາໄລ, ພສ 2541,
ວາທິນ ວົງຄຳສີ, ການຟອກເງິນ, ກຸງເທບ: ສຳນັກພິມວິນຍຸຊິນ, ພສ 2532
ສີຫານາດ ປະຍູນຣັດ, ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ພສ
2542,

ເກດມະພິງ ໂບຕະກູນ, ຂະບວນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຕາມພະຣາຊະບັນຍັດປ້ອງກັນ

ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ພ.ສ. 2542

ອັນພະຍາ ຊູບຳຮຸງ, ອາຍາວິທະຍາ (ເອກະສານໂຮນງວ), ຄະນະສັງຄົມສາດມະຫາວິທະ

ຍາໄລ ກະເສດ ສາດ ພສ 2523),

ລັດທະສັນຍາ ເພີຍສົມພາ, ມາດຕະການຍຶດຊັບ ແລະ ຮີບຊັບ ຕາມພະລາຊາບັນ ຍັດປ້ອງ

ກັນ ແລະ ປາບປາມການຟອກເງິນ ນັກສຶກສາຄະນະນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ

ປີການສຶກສາ 2546 ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລລາມຄຳແຫງ ລາຊະອານາຈັກໄທ,

ພູຊົດ ຄົງເມືອງ, ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ເສຍກັບການຮັບເງິນສິນບິນ, ເງິນລາງວັນ ແລະ ຜົນປະ

ໂຫຍດຕາມພະຣາຊະບັນຍັດ ວິທີປະຕິບັດລາຊະການທາງປົກຄອງ ນັກສຶກສາ

ຄະນະນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ ມະຫາວິທະຍາໄລລາມຄຳແຫງ ລາຊະອານາຈັກ ໄທ,

ພ.ສ. 2539;

ພິພັດ ເຕັງພາວອນ, ການຟອກເງິນກັບອາຊະຍາກຳທາງດ້ານເສດ ຖະກິດ ນັກສຶກສາຄະນະລັດ

ຖະສາດມະຫາບັນດິດ ປີການສຶກສາ 2543 ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ ລາມຄຳແຫງ

ລາຊະອານາຈັກໄທ.

ສັກ ວົງສິງ, ມາດຕະການທາງກົດໝາຍໃນການຄວບຄຸມ, ປ້ອງກັນ ແລະ ປາບປາມອາຊະ

ຍະກຳການຟອກເງິນ: ສຶກສາສະເພາະກໍລະນີຊັບ ແລະ ເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກ ການຄ້າ

ຂາຍຢາເສບຕິດ ນິຕິສາດມະຫາບັນດິດ 2547, ມະຫາວິທະຍາໄລລາມຄຳແຫງ.

Robinson Jeffrey, the Laundrymen (New York: Acrode Publishing, 1996),

ປະຫວັດຫຍໍ້ຜູ້ສຶກສາ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ: ບົວຄຳ ປະດັບດີ

ເພດ: ຍິງ

ວັນເດືອນປີເກີດ: 14 ທັນວາ 1973

ບ້ານເກີດ: ຜົງສາລີ ມ. ຜົງສາລີ ຂ. ຜົງສາລີ

ບ້ານຢູ່ປັດຈຸບັນ: ບ້ານ ສະພັງເມີກ ມ. ໄຊທານີ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ປີ 1979-1984 ຮຽນປະຖົມ ຢູ່ເທດສະບານ ແຂວງ ຜົງສາລີ

ປີ 1985-1987 ຮຽນມັດທະຍົມຢູ່ເທດສະບານ ແຂວງ ຜົງສາລີ

ປີ 1988-1990 ຮຽນອຸດົມຢູ່ເທດສະບານ ແຂວງ ຜົງສາລີ

ປີ 1991-1992 ຮຽນຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລສ້າງຄູວຽງຈັນ ກຸມພາສາລັດເຊຍ

ປີ 1993-1996 ຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນກົດໝາຍຊັ້ນສູງ ດອນນິກຊັມ

ປີ 1996-ປັດຈຸບັນ ເຮັດວຽກຢູ່ອົງການອະທິໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຫຼື ອົງການ
ໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ປັດຈຸບັນ

ປີ 2009-2011 ຮຽນປະລິນຍາໂທນິຕິສາດ ຢູ່ ຄນລ

ເບີໂທລະສັບ 020 99990315

ທີ່ນະການສຶກສາ ທີ່ນຕົນເອງ